

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการ
อ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

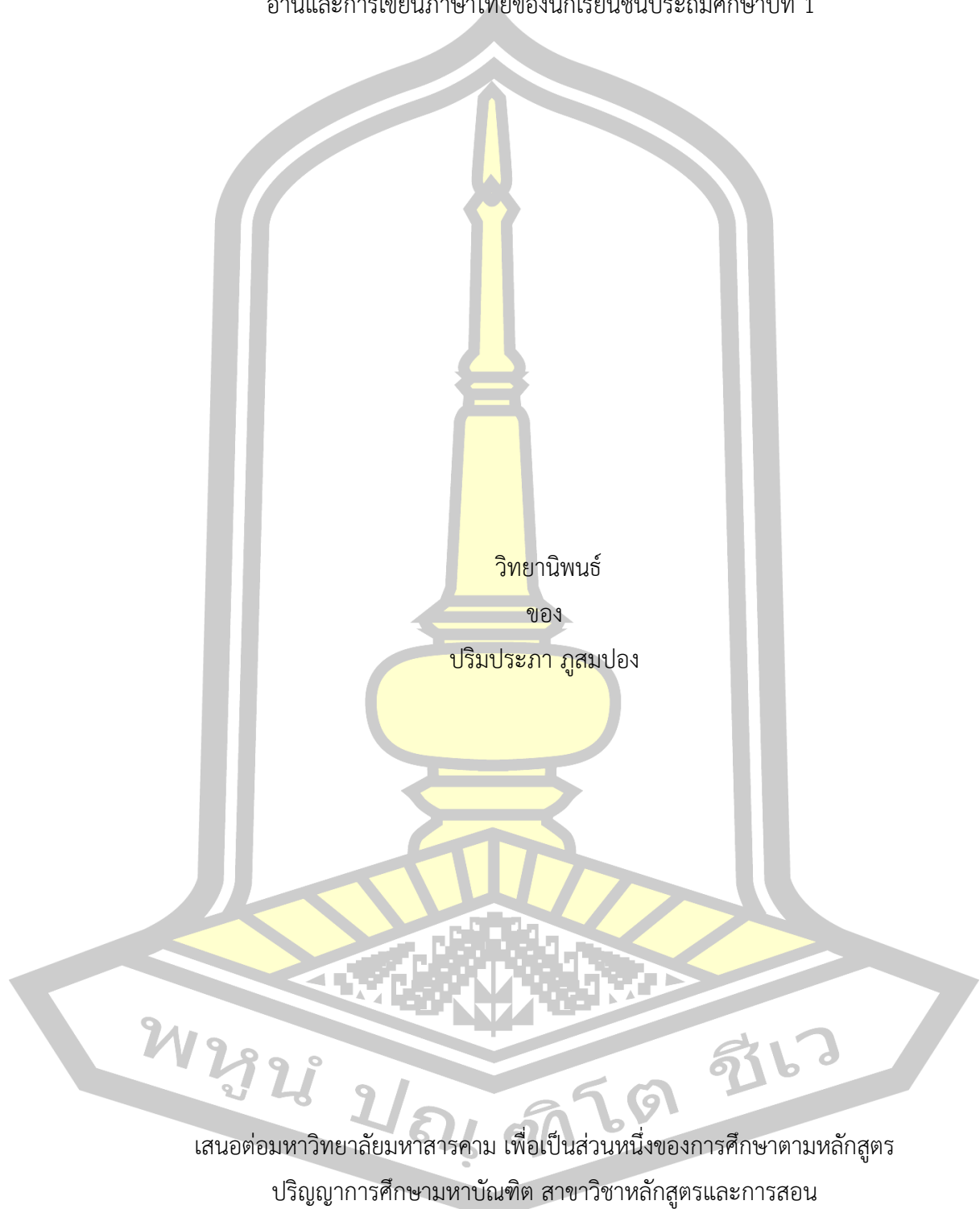
วิทยานิพนธ์
ของ
ปริมประภา ภูสมปอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

สิงหาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการ
อ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

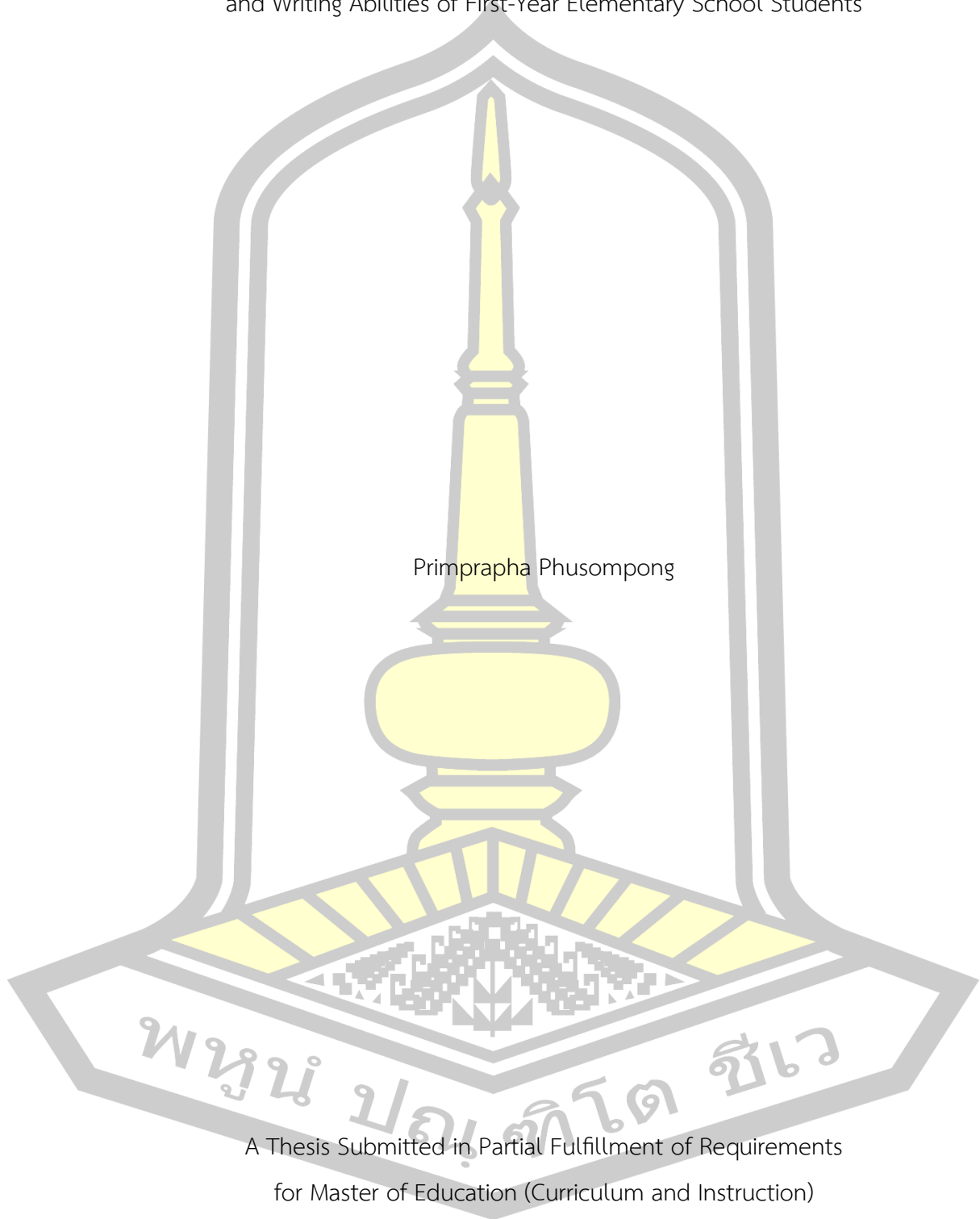
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

สิงหาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Effects of Using a Picture Word Inductive Model (PWIM) Approach on Thai Reading
and Writing Abilities of First-Year Elementary School Students

Primprapha Phusompong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

August 2025

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวปริมประภา ภู
สมปอง แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ภมรพรรณ ยุระยาตร์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. มนต์รี วงษ์สะพาน)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. ธนดล ภูสีฤทธิ์)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(รศ. ดร. สัทธิพล อาจอินทร์)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแหง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ผศ. ดร. พลเดช เขาวรัตน์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1		
ผู้วิจัย	ปริมประภา ภูสมปอง		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. มนตรี วงษ์สะพาน		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ 3) แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดยใช้การ ใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ด้านการอ่านคำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.47 และด้านการอ่านประโยคมีค่าเฉลี่ย 7.88

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ด้านการเขียนตามคำบอก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.53 และด้านการแต่งประโยคจากภาพ มีค่าเฉลี่ย 7.71

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM), ความสามารถในการอ่านภาษาไทย, ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

TITLE	Effects of Using a Picture Word Inductive Model (PWIM) Approach on Thai Reading and Writing Abilities of First-Year Elementary School Students		
AUTHOR	Primprapha Phusompong		
ADVISORS	Associate Professor Montree Wongsaphan , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2025

ABSTRACT

The objectives of this study were: 1) to develop an instructional model based on the Picture Word Inductive Model (PWIM) for teaching Thai spelling patterns to Grade 1 students, ensuring its effectiveness meets the 75/75 criterion; 2) to compare students' Thai reading ability with the 75 percent benchmark after implementing the PWIM-based instruction; and 3) to compare students' Thai writing ability with the 75 percent benchmark after the intervention. The sample consisted of 17 Grade 1 students from Ban Khueang School during the second semester of the 2024 academic year, selected using cluster sampling. The research instruments included: 1) eight lesson plans based on PWIM for teaching Thai spelling patterns; 2) a 15-item performance-based Thai reading test; and 3) a 15-item subjective Thai writing test. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and one-sample t-test.

The findings were as follows:

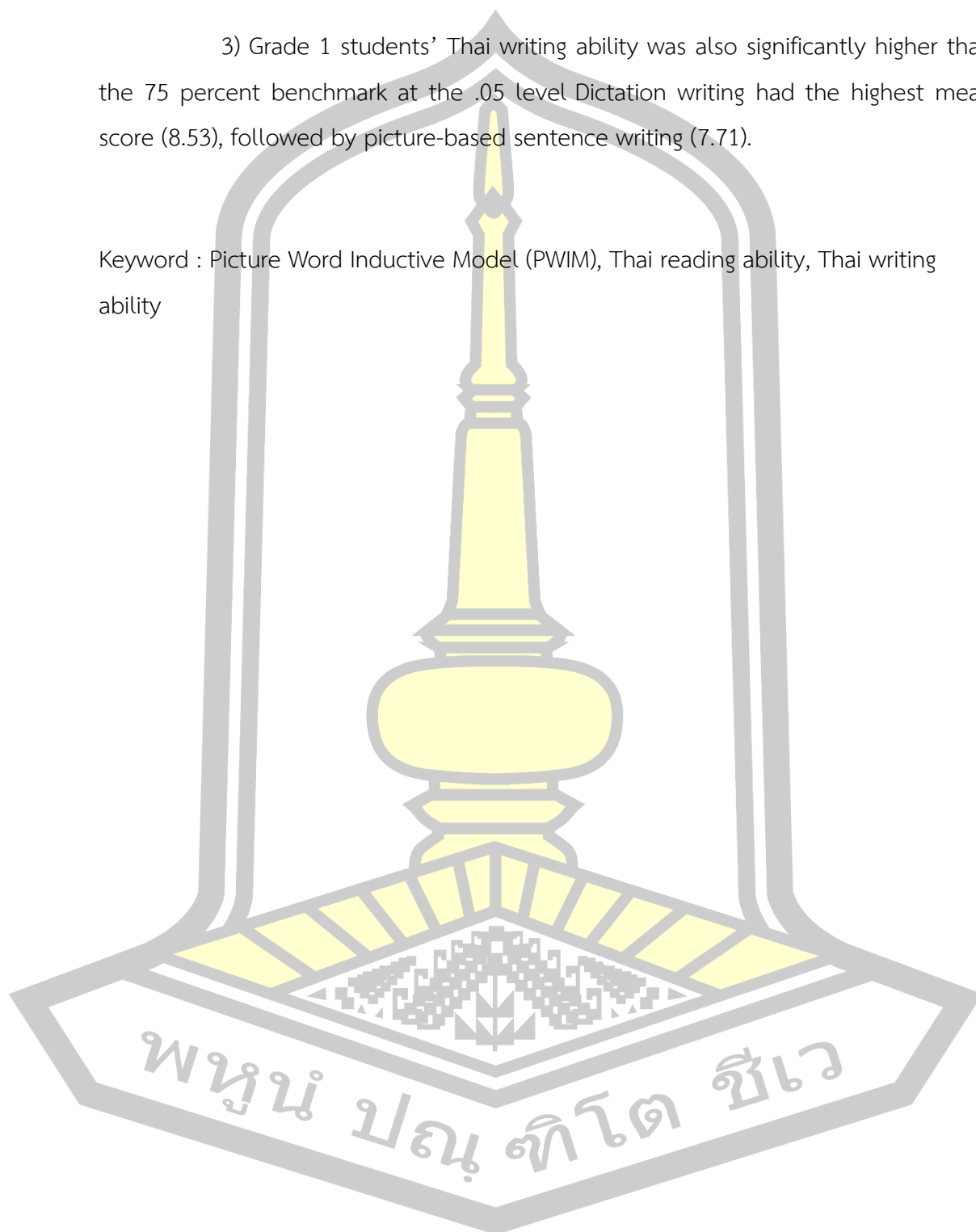
1) The PWIM-based instruction achieved an effectiveness score (E1/E2) of 81.29/81.47, exceeding the 75/75 criterion.

2) Grade 1 students' Thai reading ability was significantly higher than the 75 percent benchmark at the .05 level. Word reading had the highest mean score

(8.47), followed by sentence reading (7.88).

3) Grade 1 students' Thai writing ability was also significantly higher than the 75 percent benchmark at the .05 level Dictation writing had the highest mean score (8.53), followed by picture-based sentence writing (7.71).

Keyword : Picture Word Inductive Model (PWIM), Thai reading ability, Thai writing ability

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี ด้วยความอนุเคราะห์จาก รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้ความเมตตากรุณา คอยให้คำปรึกษาชี้แนะแนวทางให้ วิชาความรู้ ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มกำลังความสามารถ ทั้งยังเป็นกำลังใจสำคัญในการผลักดันด้าน การเรียน และตลอดระยะเวลาการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ภรพวรรณ ยุธยาตร์ ประธานสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนดล ภูสีฤทธิ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.สิทธิพล อาจอินทร์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาสละเวลาตรวจสอบและให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน ได้แก่ คุณครูสุภาวดี นิลาทะวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเขื่อง คุณครูประภาพร สุดสน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านเขื่อง คุณครูเพ็ญประภา กิ่งทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอุบลวิทยาคม ที่กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือและให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขที่เป็น ประโยชน์อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเขื่อง คุณครูทุกท่าน และผู้ปกครองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่อนุญาตและให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่น่ารักทุกคน ที่มีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สามี และเพื่อน ๆ ที่คอยให้กำลังใจสนับสนุนช่วยเหลือเสมอมา และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังในทุกขั้นตอนการดำเนินการ ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนผู้วิจัยประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้

พูน ปณ จิตโต ชีวะ

ปริมประภา ภูสมปอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ณ
สารบัญตาราง.....	ญ
ตารางภาพ.....	ท
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายการวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย.....	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM.....	26
ความสามารถในการอ่านภาษาไทย.....	34
ความสามารถในการเขียนภาษาไทย.....	44
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้.....	52
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	55
งานวิจัยในประเทศ.....	55
งานวิจัยต่างประเทศ.....	57

กรอบแนวคิดในการวิจัย	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการ	60
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	60
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง	60
รูปแบบการวิจัย	61
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	61
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	71
การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน	71
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	76
ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
ความมุ่งหมายของการวิจัย	84
สรุปผล	84
อภิปรายผล	85
ข้อเสนอแนะ	87
บรรณานุกรม	89
ประวัติผู้เขียน	140

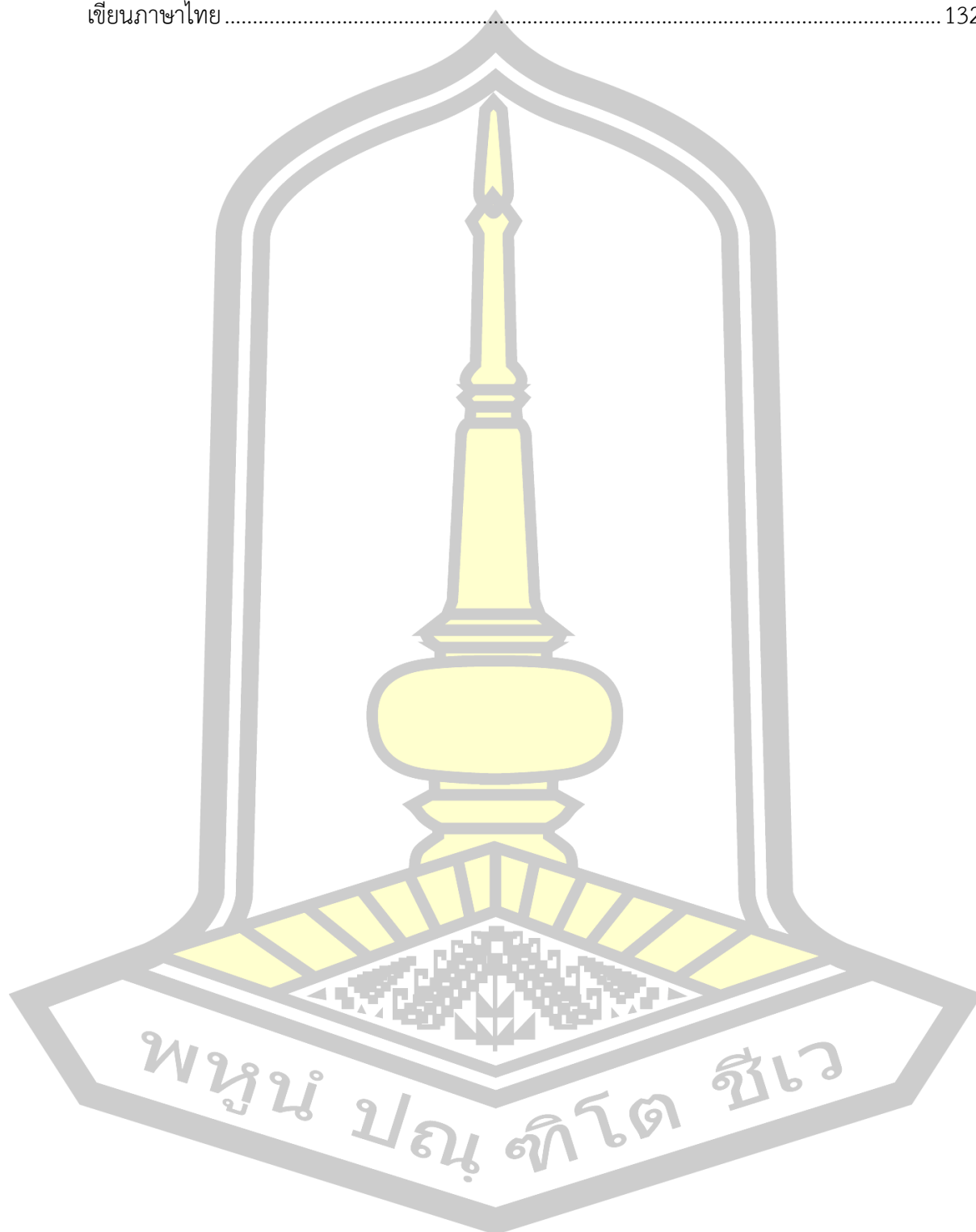
สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน..	11
ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน	12
ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 3 การฟังการดูและการพูด.....	13
ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย	15
ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม.....	15
ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.....	18
ตารางที่ 7 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM	31
ตารางที่ 8 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำ (สพฐ., 2566)	42
ตารางที่ 9 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านประโยค (สพฐ.สพฐ., 2566)	42
ตารางที่ 10 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านเขียนตามคำบอก (สพฐ., 2566).....	51
ตารางที่ 11 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนประโยคจากภาพ (สพฐ.สพฐ., 2566).....	51
ตารางที่ 12 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest - only - Design	61
ตารางที่ 13 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้	62
ตารางที่ 14 การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบความสามารถการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	65
ตารางที่ 15 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำ (สพฐ., 2566)	67
ตารางที่ 16 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านประโยค (สพฐ.สพฐ., 2566).....	67
ตารางที่ 17 การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบความสามารถการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	68

ตารางที่ 18 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านเขียนตามคำบอก (สพฐ., 2566).....	70
ตารางที่ 19 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนประโยคจากภาพ (สทศ.สพฐ., 2566).....	70
ตารางที่ 20 ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	78
ตารางที่ 21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	79
ตารางที่ 22 คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย.....	80
ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	81
ตารางที่ 24 คะแนนจากแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย	82
ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	83
ตารางที่ 26 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินผลความสอดคล้องแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ แผนการสอนที่ 1 - 8.....	120
ตารางที่ 27 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินผลความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ	122
ตารางที่ 28 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย	124
ตารางที่ 29 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย	126
ตารางที่ 30 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย	128

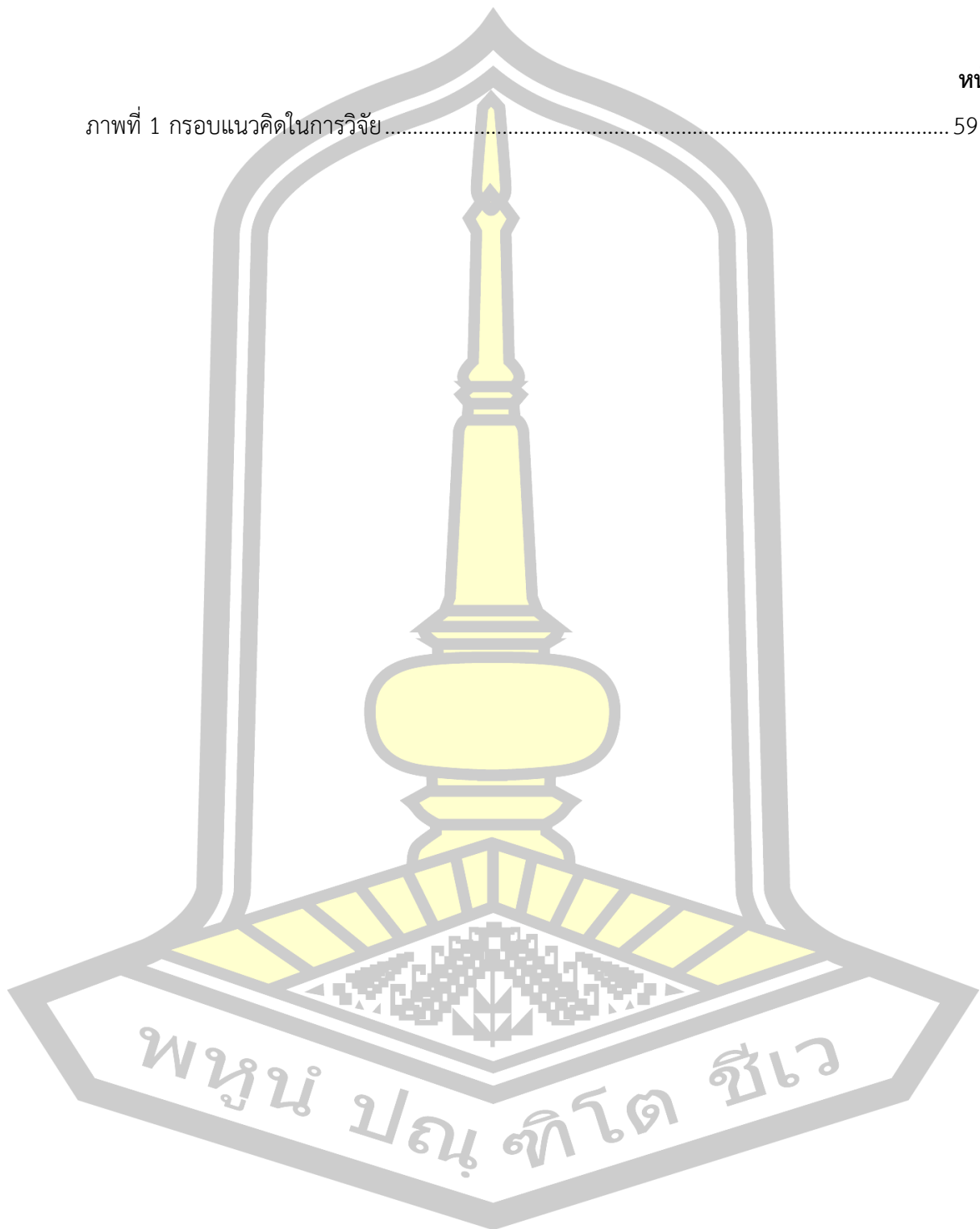
ตารางที่ 31 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย	132
--	-----

ตารางภาพ

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย 59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่คนในชาติจะต้องหวงแหนและรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้ เพื่อให้คนรุ่นหลังได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาของตนเองและมีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ทางภาษาของชาติไทย การที่จะรักษามรดกทางวัฒนธรรมของชาติเอาไว้นั้นมีความจำเป็นต้องให้คนรุ่นหลังได้ศึกษาเพื่อทำความเข้าใจและสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องตามเอกลักษณ์ทางภาษารวมทั้งต้องสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย แนวทางหนึ่งที่จะธำรงรักษามรดกทางวัฒนธรรมทางภาษาของชาติเอาไว้ นั่นก็คือการจัดให้ภาษาไทยเป็นรายวิชาที่ผู้เรียนทุกระดับจะต้องศึกษา โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นระดับที่มีพัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็วเพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้ภาษาในระดับสูงต่อไป (กรมวิชาการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้ความสำคัญกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นอย่างมาก โดยพิจารณาจากการจัดลำดับให้เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ 1 ประกอบด้วย สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง ดู และพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อฝึกฝนทักษะเหล่านี้ให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปใช้ในชีวิตจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านและการเขียนถูกจัดให้เป็นสาระที่ 1 และสาระที่ 2 แสดงให้เห็นว่าการอ่านและการเขียนนั้นมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับผู้เรียนทุกระดับชั้น เพราะสามารถใช้เป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไว้ว่าผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความ ที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิอ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

การสอนภาษาไทยให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือการ

พูดและการเขียนในด้านการเขียนถือว่าเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็นทักษะการถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง ซึ่งทั้งในการอ่านและการเขียนนั้นย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา มีนักวิจัยทางภาษาของสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำและความสามารถในการอ่าน ว่ามีค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษาที่เด็กไม่สามารถเรียนรู้ได้ เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งเสียทั้งหมด การเรียนอ่านกับการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก จากการศึกษาของนักวิจัยยังพบอีกว่าเด็ก ๆ จะสะกดคำต่าง ๆ ที่สามารถอ่านได้ถูกต้องแม่นยำกว่าที่เขาอ่านไม่ออก (วรรณิ โสมประยูร, 2542)

นอกจากทักษะการอ่านมีความสำคัญแล้ว การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญที่ใช้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า นอกจากนี้การเขียนยังมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับทักษะการฟัง การพูดและการอ่านด้วย ตามปกติคนที่ฟังมากอ่านมาก และพูดดีย่อมเขียนได้ ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมทักษะการเขียนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา (วรรณิ โสมประยูร, 2553) จึงถือได้ว่าการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ ถ้านักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีแล้วก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ ดีตามไปด้วย (จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ, 2556) กล่าวถึงความสำคัญของการเขียน สรุปว่า การเขียนมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึกต่างๆ แสดงภูมิปัญญาของมนุษย์ออกมาเป็นตัวหนังสือให้ผู้อ่านเข้าใจตามที่ตนต้องการ ซึ่งการเขียนเป็นทักษะทางภาษาที่มีความซับซ้อน ผู้ที่จะสามารถเขียนได้ดี และสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้นั้น จำเป็นจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับทักษะการเขียน เพื่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านเขือง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านและการเขียน จะเห็นได้จากผลการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ที่ผ่านมา มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 74.90 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยทั้งประเทศเป็น 79.00 ดังนั้นนักเรียนโรงเรียนบ้านเขืองจึงมีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ (สำนักทดสอบทางการศึกษา สพฐ., 2566) เมื่อพิจารณาจากการทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน (Reading Test : RT) แล้ว พบว่านักเรียนมีปัญหาด้านการอ่านคือ ประสมคำไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์สับสน อ่านตะกุกตะกัก สับสนมาตรา

ตัวสะกดต่าง ๆ สับสนเสียงสระ และขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนซ้ำ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง ซึ่งปัญหานี้เป็นสาเหตุให้นักเรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน

จากปัญหาการไม่สามารถอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้ของผู้เรียน เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการอ่าน และเขียน เป็นเรื่องควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะสภาพการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยของครูผู้สอนที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ครูผู้สอนควรศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น เพื่อดึงดูดและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ อีกทั้งมีสื่อการสอนที่มีคุณภาพ เพื่อที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำและการเขียนสะกดคำให้ไปควบคู่กันอย่างมีประสิทธิภาพ จากข้อมูลดังกล่าว การจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่ถูกคิดค้นขึ้นโดย Joyce, Weil & Calhoun ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนการอ่านโดยใช้รูปภาพเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ โดยใช้ภาพที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนและสิ่งรอบตัวของนักเรียน เป็นเรื่องราวที่นักเรียนคุ้นเคย เริ่มต้นจากการดูภาพ ระบุคำศัพท์ในภาพ สร้างคำอ่านจากคำศัพท์ นำไปสู่โครงสร้างหลักทางภาษาอื่น ๆ (Joyce, Weil & Calhoun, 2000) มาจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำดีขึ้น ช่วยพัฒนาความคิดแบบอุปนัย พัฒนาทักษะทางภาษา ให้สามารถสร้างคำ อ่านออกเสียง และสะกดคำได้ โดยมีครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา และคอยกระตุ้นให้นักเรียนคิดได้ ทำได้ เรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านรูปภาพ (อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร, 2558) ดังนั้นการนำจุดเด่นของการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่ใช้ภาพเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ มาใช้ ในการจัดการเรียนการสอนจะช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี และรูปแบบการสอนนี้ยังช่วยเพิ่มความคงทนในการจดจำอีกด้วย (พิริยา หาญบำรุงธรรม และ ใจทิพย์ ณ สงขลา, 2565)

ผู้วิจัยจึงได้นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนจากภาพ (Picture Word Inductive Model, PWIM) มาใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขื่อง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทย นักเรียนเกิดความสนุกสนาน มีความสุขในการเรียน และเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านและแก้ปัญหาที่นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น

ความมุ่งหมายการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีคะแนนการอ่านภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีคะแนนการเขียนภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกด ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้
2. เป็นแนวทางการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)
3. เป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสนใจสามารถนำไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้หรือพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาหรือระดับอื่น ๆ

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มเครือข่ายพระธาตุเชิงชัย ขวัญ อำเภอยางวิชัย จังหวัดร้อยเอ็ดจำนวน 67 คน ทั้งหมด 7 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง ตำบลบ้านเชียง อำเภอยางวิชัย จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

1. การอ่านคำ

2. การอ่านประโยค

2.2.2. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

1. การเขียนคำ

2. การเขียนประโยค

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สารที่ 1 การอ่าน และสารที่ 2 การเขียน และสารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง ประกอบด้วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ เกอว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กด

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ กบ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอน นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์ วลี และประโยค โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง โดยมี 7 ขั้นตอน คือ

1. เตรียมเข้าสู่บทเรียน ทบทวนความรู้เดิม ทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ เข้าสู่เรื่องที่สอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน ฯลฯ ในห้องเรียน

2. โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำ นักเรียนและครูร่วมโยงภาพกับคำ หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนฝึกออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

3. นักเรียนอ่านและสะกดคำ ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ

4. การจัดกลุ่มคำ ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะฝึกสังเกตลักษณะการอ่านออกเสียงของคำ แต่ละชนิดจัดกลุ่มคำตามมาตราตัวสะกด นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพตามมาตราตัวสะกด และอ่านทบทวนคำศัพท์

5. เพิ่มคำ ครูและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามมาตราตัวสะกดที่ระบุจากรูปภาพ

6. แต่งประโยค ขั้นตอนนี้เป็นการนำคำศัพท์ไปฝึกแต่งประโยคและเขียนประโยคจากคำ นักเรียนฝึกแต่งประโยคและเขียนประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ

7. นักเรียนอ่านและทบทวนประโยค

2. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การอ่านคำและอ่านประโยคได้ถูกต้องชัดเจน และเข้าใจความหมายของคำ เสียงดัง ฟังชัด คล่องแคล่ว ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการอ่าน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การอ่านคำ จำนวน 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน) มีเกณฑ์การประเมินคือ 1) อ่านถูกต้องได้ 1 คะแนน 2) อ่านผิดได้ 0 คะแนน ตอนที่ 2 การอ่านประโยค จำนวน 5 ข้อ (ข้อละ 2 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน) มีเกณฑ์การประเมินคือ 1) อ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำ ได้ 2 คะแนน 2) อ่านออกเสียงคำในประโยคได้ถูกต้องเพียง 2 - 3 คำ หรืออ่านไม่คล่อง ได้ 1 คะแนน 3) อ่านไม่ออก หรือไม่อ่าน ได้ 0 คะแนน รวมทั้งหมดเป็น 15 ข้อ 20 คะแนน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75

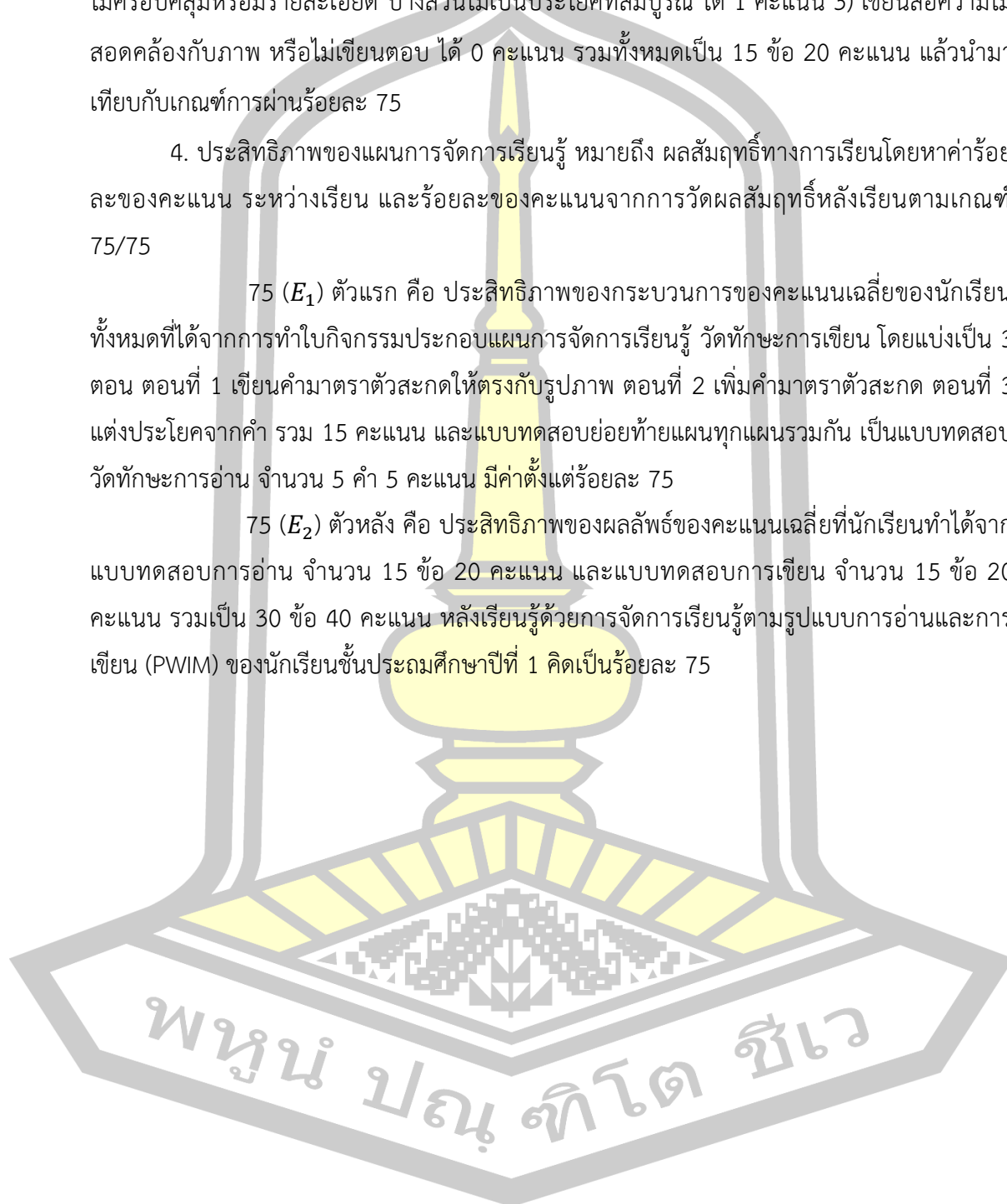
3. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย หมายถึง เขียนคำได้ถูกต้อง สะอาด อ่านง่าย มีการเว้นวรรคตอนและเขียนประโยคง่าย ๆ ที่สื่อความหมายได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการเขียน แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 การเขียนตามคำบอก จำนวน 10 ข้อ (ข้อละ 1 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน) มีเกณฑ์การประเมินคือ 1) เขียนถูกต้องได้ 1 คะแนน 2) เขียนผิดได้ 0 คะแนน ตอนที่ 2 เขียนประโยค จากภาพจำนวน 5 ข้อ (ข้อละ 2 คะแนน รวมเป็น 10 คะแนน) มีเกณฑ์การประเมิน

คือ 1) เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ ครอบคลุมและมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในภาพ ได้เป็น ประโยค หรือข้อความที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ ได้ 2 คะแนน 2) เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ แต่ ไม่ครอบคลุมหรือมีรายละเอียด บางส่วนไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์ ได้ 1 คะแนน 3) เขียนสื่อความไม่ สอดคล้องกับภาพ หรือไม่เขียนตอบ ได้ 0 คะแนน รวมทั้งหมดเป็น 15 ข้อ 20 คะแนน แล้วนำมา เทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75

4. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยหาค่าร้อยละของคะแนน ระหว่างเรียน และร้อยละของคะแนนจากการวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนตามเกณฑ์ 75/75

75 (E_1) ตัวแรก คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียน ทั้งหมดที่ได้จากการทำใบกิจกรรมประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ วัดทักษะการเขียน โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 เขียนคำมาตราตัวสะกดให้ตรงกับรูปภาพ ตอนที่ 2 เพิ่มคำมาตราตัวสะกด ตอนที่ 3 แต่งประโยคจากคำ รวม 15 คะแนน และแบบทดสอบย่อยท้ายแผนทุกแผนรวมกัน เป็นแบบทดสอบ วัดทักษะการอ่าน จำนวน 5 คำ 5 คะแนน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 75

75 (E_2) ตัวหลัง คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้จาก แบบทดสอบการอ่าน จำนวน 15 ข้อ 20 คะแนน และแบบทดสอบการเขียน จำนวน 15 ข้อ 20 คะแนน รวมเป็น 30 ข้อ 40 คะแนน หลังเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการ เขียน (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 75

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเขื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 2.2 วัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 2.3 ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 2.4 ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
 - 2.5 ข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM
3. ความสามารถในการอ่านภาษาไทย
 - 3.1 ความหมายของการอ่านภาษาไทย
 - 3.2 ความสำคัญของการอ่านภาษาไทย
 - 3.3 จุดมุ่งหมายของการอ่านภาษาไทย
 - 3.4 ประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย
 - 3.5 การสอนอ่านภาษาไทย
 - 3.6 การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาไทย
 - 3.7 ความสามารถในการอ่านภาษาไทย
4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย
 - 4.1 ความหมายของการเขียนภาษาไทย
 - 4.2 ความสำคัญของการเขียนภาษาไทย
 - 4.3 จุดมุ่งหมายของการเขียนภาษาไทย
 - 4.4 ประโยชน์ของการเขียนภาษาไทย
 - 4.5 การสอนเขียนภาษาไทย
 - 4.6 การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาไทย
 - 4.7 ความสามารถในการเขียนภาษาไทย
5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ความสำคัญ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทยเป็น เครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบ กิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการ แสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการ คิดวิเคราะห์ วิเคราะห์ และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็น สมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

สิ่งที่ผู้เรียนต้องรู้

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การ เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับ ใช้ในชีวิตประจำวัน
2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบ ต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่างๆ การเขียนตาม จินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
3. การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดง ความ คิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่างๆทั้งเป็น ทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่างๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บท ร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และ เขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มี ประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของ ภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดคุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนจบหลักสูตรการศึกษาระดับ พื้นฐานในแต่ละระดับชั้นแล้ว ผู้เรียนจะต้องมีความรู้ความสามารถ ดังนี้

เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้วผู้เรียนจะต้องมีคุณภาพในแต่ละสาระ ดังนี้

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้นๆ และบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ ถูกต้องคล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์

คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่งคำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. สกัดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่ายๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร่ายกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 1 การอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ 2. บอกความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	● การอ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจองและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานคือ คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา

ตารางที่ 1 ต่อ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	3. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	● การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น
	4. เล่าเรื่องย่อจากเรื่องที่อ่าน	- นิทาน
	5. คาดคะเนเหตุการณ์ จากเรื่องที่อ่าน	- เรื่องสั้น ๆ
		- บทร้องเล่นและบทเพลง
		เรื่องราวจากบทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
	6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน	● อ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น
		- หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย
		หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
	7. บอกความหมายของเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์สำคัญที่มักพบเห็นในชีวิตประจำวัน	● การอ่านเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ประกอบด้วย
		- เครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน
		- เครื่องหมายแสดงความปลอดภัยและแสดงอันตราย
	8. มีมารยาทในการอ่าน	● มีมารยาทในการอ่าน เช่น
		- ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น
		- ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน
		- ไม่ทำลายหนังสือ

มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 2 การเขียน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	● การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	2. เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ	● การเขียนสื่อสาร - คำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน - คำพื้นฐานในบทเรียน - คำคล้องจอง - ประโยคง่ายๆ
	3. มีมารยาทในการเขียน	● มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่ และบุคคล

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 3 การฟังการดู และการพูด

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. ฟังคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ และปฏิบัติตาม	● การฟังและปฏิบัติตามคำแนะนำ คำสั่งง่ายๆ
	2. ตอบคำถามและเล่าเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง	● การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน - การ์ตูน - เรื่องขบขัน
	3. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	4. พูดสื่อสารได้ตามวัตถุประสงค์	● การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การแนะนำตนเอง - การขอความช่วยเหลือ - การกล่าวคำขอบคุณ - การกล่าวคำขอโทษ
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง
	5. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	● มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น ● มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด

พหุ ประถมศึกษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	● พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ● เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	● การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ ● มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา ● การผันคำ ● ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ	● การแต่งประโยค
	4. ต่อคำคล้องจองง่าย ๆ	● คำคล้องจอง

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	1. บอกข้อคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟังวรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก	● วรรณกรรมร้อยแก้วและร้อยกรองสำหรับเด็ก เช่น - นิทาน - เรื่องสั้นง่าย ๆ - ปริศนาคำทาย - บทร้องเล่น - บทอาขยาน - บทร้อยกรอง - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.1	2. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองตามความสนใจ	● บทอาขยานและบทร้อยกรอง - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเขื่องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

วิสัยทัศน์

โรงเรียนบ้านเขื่อง มุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณธรรม สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ภายใต้บรรยากาศที่ร่มรื่น สะอาด สวยงาม และปลอดภัย ส่งเสริม การเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี มีการจัดระบบสารสนเทศ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐาน การศึกษา ชุมชนร่วมพัฒนา รักความเป็นไทย ยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

พันธกิจ

1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรและค่านิยม หลักของคนไทย 12 ประการ
3. พัฒนาระบบบริหารจัดการที่เน้นการมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาและบูรณาการการจัดการศึกษา

เป้าหมาย

1. นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกคนมีพัฒนาการเหมาะสม ตามวัย และมีคุณภาพ
2. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงมีคุณภาพและเสมอภาค
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษามีสมรรถนะตรงตามสายงาน และมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์
4. สถานศึกษามีประสิทธิภาพ และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล

5. สถานศึกษาเน้นการทำงานแบบบูรณาการ มีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ในการจัดการศึกษา และ กระจายอำนาจ สู่ท้องถิ่น

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา

วิชาการดี กีฬาเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม

เอกลักษณ์ของสถานศึกษา

กีฬาเด่น วิชาการเยี่ยม

คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ท 11101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 200 ชั่วโมง

อ่านออกเสียงและบอกความหมายของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เลขไทย การสะกดคำ และคำ สะกดคำ แจกลูกคำ คำคล้องจอง ประโยค ข้อความ บทร้อยแก้วร้อยกรอง บทดอกสร้อย การใช้ภาษา จับใจความจากนิทานเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น เรื่องสั้นๆ หนังสือตามความสนใจและปฏิบัติตามคำสั่ง คำที่มีตัวสะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา คำควบกล้ำ อักษรนำ คำที่มีตัวการันต์ คำที่มีความหมาย การผันอักษรกลาง สูง ต่ำ คำตรงกันข้าม คำที่มี รร มีมารยาทในการอ่าน ฟัง พูด เขียน ประเมินค่าเรื่องที่อ่าน ฟัง พูด เขียน คัดลายมือตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย ข้อความประโยคง่ายๆอย่างสร้างสรรค์ นิทาน ภาษาถิ่นเรื่องสั้นๆ บทเพลง บทอาขยาน ปรินาคำทาย ตั้งคำถาม ตอบคำถาม จากประสบการณ์ตามจินตนาการในชีวิตประจำวัน

ใช้กระบวนการอ่าน การฟัง การพูด การเขียน การคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การเล่า นิทาน บทร้อยแก้วร้อยกรอง การเรียนรู้ตามจินตนาการ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะปฏิบัติ ตามคำสั่งต่างๆในชีวิตประจำวัน เห็นคุณค่าเกิดคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมที่เหมาะสมเอกลักษณ์ ความเป็นไทย

การวัดและประเมินผล เน้นการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับบริบท และเป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐานและตัวชี้วัด

ท.1.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7, ป.1/8

ท.2.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4

ท.3.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5, ป.1/6, ป.1/7

ท.4.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3, ป.1/4, ป.1/5

ท.5.1 ป.1/1, ป.1/2, ป.1/3

รวมทั้งหมด 22 ตัวชี้วัด

การวิจัยครั้งนี้ใช้เนื้อหาคำอธิบายรายวิชา คือ การอ่าน การเขียน และหลักการใช้ภาษาไทย
มาตรฐานตัวชี้วัด คือ ท 1.1 ป.1/1, ท 1.1 ป.1/2, ท 2.1 ป.1/2, ท 4.1 ป.1/2, ท 4.1 ป.1/3

โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ตารางที่ 6 โครงสร้างรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ท 11101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เวลา 200 ชั่วโมง

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
ภาคเรียนที่ 1 เรื่อง เตรียมความพร้อม					
		ท 2.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/3 ท 4.1 ป.1/1	- พยัญชนะไทย สระ วรรณยุกต์ - ตัวเลขไทย - การคัดพยัญชนะไทย	9	
1	ใบโบกใบ บัว	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/3 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - อ่าน “ใบโบก ใบบัว” - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านเพิ่มเติม ความรู้ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ชวนคิด ชวนทำ - จุดเน้นการเขียนสะกด คำ	12	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
2	ภุภา	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/3	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านเพิ่มเติมความรู้ - การอ่านเลขไทย - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ฝึกเขียน - การเขียนสะกดคำ	10	3
3	เพื่อนกัน	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ - การอ่านเลขไทย - จุดเน้นการอ่านสะกด คำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่อง ร้องเล่น - ระบายเสียงสัตว์ - ฝึกเขียน จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	10	3
4	ตามหา	ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การอ่านเลขไทย	10	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
			- จุดเน้นการเขียนสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - อ่านคล่องร้องเล่น - การอ่านทบทวน - ฟังเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกดคำ		
สอบกลางภาค ภาคเรียนที่ 1				1	5
5	ไปโรงเรียน	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- เพลงกล่อมเด็ก - บทร้อง “เจ้าเนื้อละมุน” - บทร้อง “เจ้าเนื้ออ่อน” - เพลงของแม่ - ภาษาท่าทาง - จุดเน้นการอ่าน - บทร้อง “เด็กน้อย เนื้อละมุน” - ดอกไม้หลายชนิด - เรามาเล่นเลี้ยวน้องกัน - นิทานกล่อมน้อง - จุดเน้นการเขียน	10	4
6	โรงเรียน ลูกช้าง	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพยัญชนะ สระ	10	4

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
		ท 5.1 ป.1/2	- รูปและเสียงวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกด คำ - การอ่านสะกดคำ - ผูกเขียน จุดเน้นการเขียนสะกดคำ		
7	เจ้าเนื้ออ่อน เอ๋ย	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- เล่น เป็น ลูก ไก่ - เพลง กูก กูก ไก่ - เพลง “แม่ งู เอ๋ย” - การเล่น “แม่ งู เอ๋ย” - บทร้องประกอบการ เล่น - จุดเน้นการอ่าน สะกดคำ - เพลงร้องเล่น “โยกย้าย” - เรียงคำเป็นประโยค - การคัดลายมือ - การใช้คำ - การแต่งประโยค จุดเน้นการเขียนสะกดคำ	10	4
8	มาเล่นกัน ใหม่	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านวิเคราะห์คำ - การอ่านพินัยชนะ สระ - การผันวรรณยุกต์	12	3

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
			- จุดเน้นการอ่านสะกด คำ - การอ่านสะกดคำ - ฝึกเขียน จุดเน้นการเขียนสะกดคำ		
9	ของเธอของ ฉัน	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- อ่านบทร้องเล่น การ ท่อง อาชยาน และคำ คล้องจอง - การแต่ง ประโยค - จุดเน้นการอ่านสะกด คำ - การพูดและการฟัง มา เรา มา ร้องเพลงกัน และอ่าน คิด ตอบ คำถาม จุดเน้นการเขียน สะกดคำ	5	3
สอบปลายภาค ภาคเรียนที่ 1				1	15
10	เพื่อนรัก เพื่อนเล่น	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/2 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/5 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง - การอ่าน บทอ่าน - การอ่านพยัญชนะ สระ การผันวรรณยุกต์ - การอ่านสะกดคำ - ฝึกเขียน - จุดเน้นการเขียนสะกด คำ	10	3
11	ฝนตกแดด ออก	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1	- การอ่านบทร้องเล่น - บทร้อยกรอง - คำคล้องจอง	10	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
		ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2	- การท่องเที่ยว - จุดเน้นการสะกดคำ - ลองเขียนเสียงอื่น ๆ - จุดเน้นการเขียน		
12	พูดเพราะ	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1	- รู้จักคำนำเรื่อง - การอ่านบทอ่าน - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการสะกดคำ - การอ่านสะกดคำ - จุดเน้นการเขียน	10	2
13	เรารัก เมืองไทย	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- การอ่านบทร้อยกรอง - การอ่านบทร้องเล่น - คำคล้องจอง - การท่องเที่ยว - จุดเน้นการอ่าน - การอ่าน เขียน เรียน รู้ - การอ่านและการ สนทนา - การอ่านและ การดูแล หนังสือ - จุดเน้นการเขียน	12	3
สอบกลางภาค ภาคเรียนที่ 2				1	15
14	เกือบไป	ท 1.1 ป.1/2 ท 1.1 ป.1/7 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/4 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำ นำเรื่อง การ อ่าน วิเคราะห์คำ - การผันวรรณยุกต์ - จุดเน้นการอ่านสะกด คำ	10	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วย การเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
15	ตั้งไข่ล้ม ต้ม ไข่กิน	ท 1.1 ป.1/1 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- การอ่านบทเขียนบท ร้อง เล่น บทร้อยกรอง - อ่านเขียนคำคล้องจอง บท ท่องอาขยาน - อ่าน เขียน เรียน ร้อง เล่น - การอ่านบทสนทนา เล่า เรื่อง - คำบอกรูปร่าง - จุดเน้นการสะกดคำ อ่าน เขียน	10	2
16	เพื่อนรู้ใจ	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/4 ท 2.1 ป.1/2 ท 3.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/2 ท 4.1 ป.1/3 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำแนะนำเรื่อง - การอ่านบทอ่าน - การผันวรรณยุกต์ - การอ่านพยัญชนะ สระ - การอ่านสะกดคำ - การเขียนสะกดคำ - ตัวสะกด แม่ ก กา แม่กง และ แม่กน	5	2
17	แมวเหมียว	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2	- การอ่านบทร้องเล่น - การอ่านบทร้อยกรอง คำ คล้องจอง - การท่องอาขยาน - การพูดเล่าเรื่อง - จุดเน้นการเขียนอ่าน สะกด คำ	10	2

ตารางที่ 6 (ต่อ)

หน่วย ที่	ชื่อหน่วยการ เรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ/ ความคิด รวบยอด	เวลา/ ชั่วโมง	คะแนน
18	ช่างน้อย น่ารัก	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2 ท 5.1 ป.1/1 ท 5.1 ป.1/2	- รู้จักคำนำเรื่อง - การอ่านบทอ่าน - การอ่านฉันทอรรถยুক্ত - จุดเน้นการอ่านสะกด คำ - เครื่องหมาย สัญลักษณ์ - ผูกเขียนสะกดคำ - ตัวสะกดแม่กม แม่เกย และแม่เกอว	6	3
19	กระต่ายกับ เต่า	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2	- การอ่านออกเสียง การ อ่านนิทาน - การแสดงบทบาทสมมุติ การเล่าเรื่อง - ปรินคณาคำทาย - จุดเน้นการอ่านเขียน สะกด คำ	10	2
20	วันสงกรานต์	ท 1.1 ป.1/1 ท 1.1 ป.1/8 ท 2.1 ป.1/1 ท 3.1 ป.1/4 ท 4.1 ป.1/1 ท 4.1 ป.1/2	- รู้จักคำนำเรื่อง - การอ่านบทอ่าน - การอ่านสะกดคำ - การฉันทอรรถยুক্ত - การอ่านคล้องร้องเล่น - การเขียนสะกดคำ - ตัวสะกดแม่กก แม่กด และแม่กบ	5	2
สอบปลายภาค ภาคเรียนที่ 2				1	15
รวมทั้งสิ้น				200	100

จากตารางโครงสร้างรายวิชา ท 11101 ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2567 มีทั้งหมด 20 หน่วยการเรียนรู้ เวลา 200 ชั่วโมง มีน้ำหนักคะแนน ทั้งหมด 100 คะแนน ในที่นี้ผู้วิจัยใช้เนื้อหาสาระ หน่วยที่ 16, 18 และ 20 คือ เพื่อนรู้ใจ, ช่างน้อยน่ารัก และวันสงกรานต์ แต่ละหน่วยของการเรียนรู้ จะมีเนื้อหาเรื่อง มาตราตัวสะกด คือ แม่กง แม่กน แม่กม แม่เกย แม่เกว แม่กก แม่กบ แม่กด ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ทั้งหมด 16 ชั่วโมง ซึ่งเหมาะสมในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM

ความหมายของรูปแบบการใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

การจัดการเรียนรู้แบบ Picture World Inductive Model ได้มีนักการศึกษาและนักวิชาการ หลายท่านได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

คาลฮูน (Emily Calhoun, 1999) ได้อธิบายถึงความหมายของการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model คือ การจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการสืบสอบของศิลปะทาง ภาษา โดยการใช้รูปภาพ ที่ประกอบไปด้วยความเคยชิน วัตถุและการกระทำ หรือเคลื่อนไหวซึ่งจะล้วง เอา คำศัพท์จากเด็กจากการฟังและการพูดคำศัพท์ โดยนำพวกเขาไปสู่การสืบสวนเกี่ยวกับคำ เพิ่มคำ ไปสู่ การอ่านสัญลักษณ์และการเขียนคำศัพท์ การค้นพบการออกเสียงคำและโครงสร้างส่วนใหญ่ และการ ใช้การสังเกตและพิจารณาในการเรียนของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านและการเขียน

วัชร่า เล่าเรียนดี (2555) ได้อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ แบบ Picture Word Inductive Model คือ การจัดการเรียนรู้ที่ออกแบบขึ้น เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียนคำศัพท์ วลี ประโยค และข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ รวมทั้งทักษะการคิด โดยใช้ รูปภาพ นำไปสู่การรู้จักคำ ข้อความ ความคิดรวบยอดที่มีความ สลับซับซ้อนยิ่งขึ้นร่วมกับการใช้ ความคิดเชิงอุปนัย

สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้อธิบายว่า Picture Word Inductive Model (PWIM) เป็น รูปแบบการสอนที่ถูกใช้เพื่อสอนการอ่าน และการเขียนแก่ผู้ที่เริ่มเรียน โดยที่ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะ การอ่านออก เขียนได้ และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนไปด้วยพร้อมกัน ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนภาษาแบบ บูรณาการ ผูกพันทักษะการออกเสียง และ สะกดคำไปพร้อมกันด้วย ซึ่งทำให้เป็นรูปแบบการสอนที่ สามารถนำไปช่วยในการแก้ไขปัญหาการอ่าน และการเขียนได้

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอน นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์ วลี และประโยค โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์การใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

Calhoun (1999) กล่าวว่า Word Inductive Model, PWIM พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยแก้ปัญหาการอ่านการเขียน การเรียนรู้คำศัพท์ และโครงสร้างทางภาษาของผู้เรียนระดับพื้นฐาน

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และ วิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) กล่าวว่า การสอนแบบ Picture Word Inductive Model มีวัตถุประสงค์เพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ทางบทบาทของเด็กปฐมวัย ได้แก่ คำศัพท์ ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม

สง่า วงศ์ไชย (2562) ได้สรุปวัตถุประสงค์ของ PWIM ไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. เพื่อรูปแบบการสอนอ่านและเขียนให้ผู้เรียนระดับพื้นฐาน
2. เพื่อช่วยส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนให้แก่ผู้เรียน
3. เพื่อติดตามผลการใช้ PWIM จากผู้เรียนและผู้สอน หรือผู้นำไปใช้

กล่าวโดยสรุป การสอนแบบ PWIM มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ทางบทบาทของนักเรียนระดับประถมที่มีปัญหาด้านการอ่านการเขียน ได้แก่ การใช้คำศัพท์ความคิดรวบยอดในการอ่านและการเขียน โดยการสร้างประโยคหลักไวยากรณ์ฝึกการเขียนย่อหน้า และเขียนเรื่องโดยใช้รูปภาพที่เหมาะสมเป็นสื่อในการจัดกิจกรรม

ลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

Calhoun (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนา ด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจ และรูปแบบประโยคและอ่านยวความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลงการเขียนและการอ่าน เด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความถี่กลับของภาษาในการอ่านและการเขียน ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ

วัชร่า เล่าเรียนดี (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM หรือ Picture Word Inductive Model มีลักษณะสำคัญ คือ ใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับสาระวัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่าน และการอ่านและเขียนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น มีการฝึกซ้ำๆ เป็นปริมาณมาก ๆ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเอง ด้วยวิธีคิดแบบอุปนัย และที่สำคัญการเรียนรู้เริ่มจากตัวผู้เรียน

กล่าวโดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนา ด้านภาษา และความรู้ของนักเรียนระดับพื้นฐาน ใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับสาระวัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

มีนักวิชาการได้กล่าวถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ไว้ดังนี้

Calhoun (1999) ได้สรุปขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอนที่กำหนดไว้ โดย Picture Word Inductive Model (PWIM) มีขั้นตอน ดังนี้

1. เริ่มด้วยการเลือกภาพที่ประกอบด้วยที่มีวัตถุ สิ่งของ คน เหตุการณ์ต่าง ๆ หรือมาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวของผู้เรียน เพื่อนำมาใช้เป็นแผนภูมิภาพ (Picture Word Chart)
2. ผู้เรียนสังเกต และช่วยกันระบุชื่อคำศัพท์ของสิ่งที่พบในแผนภูมิภาพ สถานการณ์ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ โดยนำบัตรคำศัพท์ติดให้ตรงกับสถานการณ์ เหตุการณ์ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ
3. ผู้สอนเชื่อมโยงคำศัพท์ที่ผู้เรียนระบุไว้กับแผนภูมิภาพ จากนั้นให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงและสะกดคำ คำศัพท์ดังกล่าวโดยผู้สอนจะตรวจสอบและแนะนำวิธีการอ่านออกเสียงและการสะกดคำที่ถูกต้อง เพื่อนำไปใช้ในครั้งต่อไป
4. ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ
5. ผู้เรียนจัดกลุ่ม หรือจำแนกประเภทคำศัพท์ที่ได้ระบุไว้จากแผนภูมิภาพ เช่น คำที่ออกเสียง /ch/ (cheese, peach, chilled) คำที่ออกเสียง /ch/ 2 ตำแหน่ง เช่น church เป็นต้น คำศัพท์ดังกล่าวผู้เรียนยกตัวอย่างที่ปรากฏในรูปภาพ ในการจัดกลุ่มผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน เพื่อประโยชน์ในการคิดเชิงอุปนัย
6. ผู้เรียนอ่านและทบทวนคำศัพท์ที่ระบุไว้จากแผนภูมิภาพอีกครั้ง

7. ผู้สอนและผู้เรียนเพิ่มคำ (ถ้าต้องการเพิ่ม เพื่อให้สามารถเขียนได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน) ในแผนภูมิภาพ

8. ผู้เรียนตั้งชื่อของแผนภูมิภาพ โดยพิจารณาจากรายละเอียดของสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ และบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิภาพ

9. ผู้เรียนนำคำศัพท์ที่ระบุไว้มาสร้างเป็นประโยค (ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงความสามารถและวัยของผู้เรียน และจัดประเภทของประโยค เพื่อเรียบเรียงให้เป็นข้อความหรือย่อหน้า

10. ผู้เรียนอ่านและทบทวนการสร้างประโยค และการเขียนย่อหน้าที่สร้างขึ้น

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) ได้อธิบายรูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้แผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ที่ประกอบด้วยภาพวัตถุ สิ่งของ ฉากเหตุการณ์ สถานการณ์ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่าง ๆ หรือ เหตุการณ์ หรือการปฏิบัติที่ปรากฏในรูปภาพ (Words and Action)

2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ (วาดเส้นจากวัตถุที่นักเรียนระบุ) แล้วให้นักเรียนพูดออกเสียงคำศัพท์ และสะกดคำศัพท์นั้นโดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง

3. อ่านและทบทวนคำศัพท์จากแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart)

4. ให้นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ (เช่น พยัญชนะต้น คำนาม คำกริยา คำคัล้องจง หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิดรวบยอด การจำแนก การจัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน) ขั้นนี้เป็นรูปแบบการสอนที่ใช้วิธีการของการอุปนัย

5. ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ

6. ให้นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ

7. เพิ่มคำศัพท์อื่น ๆ (ถ้าต้องการ) ลงในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดทำธนาคารคำศัพท์

8. ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) ให้นักเรียนพิจารณารายละเอียดในแผนภูมิรูปภาพและให้นักเรียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ปรากฏในแผนภูมิรูปภาพนั้น

9. ให้นักเรียนเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในแผนภูมิรูปภาพ (Picture Word Chart) และจัดประเภทของประโยค

10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง

วัชรฯ เล่าเรียนดี (2555) ได้ เสนอขั้นตอนวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

1. เริ่มต้นด้วยการใช้รูปภาพที่ประกอบด้วย วัตถุ สิ่งของ ฉาก เหตุการณ์ สถานการณ์ ที่เป็นไป (ที่นักเรียนรู้จักคุ้นเคย) ให้นักเรียนสังเกต ช่วยกันระบุคำต่างๆ เหตุการณ์ การปฏิบัติที่ปรากฏใน รูปภาพ (Words and Action)
2. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแนะนำแก้ไขให้ออกเสียง
3. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุได้จากภาพ (ความคิดรวบยอด, มีการจำแนก, จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัยและระดับประสบการณ์ของนักเรียน)
4. นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่างๆ
5. นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจากภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/ เรื่อง)

Colon and Martinez (2013) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบPWIM มี ดังนี้

1. เลือกรูปภาพจากหนังสือเล่มใหญ่ นิตยสาร หรือจากคู่มือรูปภาพ
2. นักเรียนสังเกตรูปภาพแล้วระบุสิ่งที่นักเรียนเห็นในรูปภาพ
3. ครูโยงภาพกับคำศัพท์หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนพูดออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงให้ถูกต้อง
4. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ
5. นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำหรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ (ความคิด รวบยอด, มีการจำแนก, จัดกลุ่มขึ้นอยู่กับวัย และระดับประสบการณ์ของนักเรียน)
6. นักเรียนอ่านและสะกดทบทวนคำศัพท์
7. ครูและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามการจัดประเภทคำศัพท์ที่ระบุจากภาพ
8. ให้นักเรียนตั้งชื่อภาพ
9. ให้นักเรียนแต่งและเขียนประโยคหรือข้อความที่เกี่ยวกับคำในภาพ
10. อ่านและทบทวนประโยคและข้อความที่นักเรียนสร้างขึ้นอีกครั้ง
11. นักเรียนนำประโยคที่ช่วยกันแต่งนำมาเขียนเป็นบทความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ
12. นักเรียนอ่านบทความหรือเนื้อเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองเขียน

ตารางที่ 7 การสังเคราะห์การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

Calhoun (1999)	อิสเรศ พิพัฒน์มงคล และวิไล พิพัฒน์มงคล (2558)	วัชร เล่าเรียนดี (2555)	Colon and Martinez (2013)	ผลการสังเคราะห์ของ ผู้วิจัย
1.เตรียมเข้าสู่บทเรียน	1.เตรียมเข้าสู่บทเรียน	1.เตรียมเข้าสู่บทเรียน	1.เตรียมเข้าสู่บทเรียน	1.เตรียมเข้าสู่บทเรียน
2.สังเกตและระบุสิ่งที่เห็น จากรูปภาพ			2.สังเกตและระบุสิ่งที่เห็น จากรูปภาพ	
3.โยงภาพกับคำศัพท์และ ฝึกพูดออกเสียงคำและ สะกดคำที่ได้จากภาพ	2.โยงภาพกับคำศัพท์และฝึก พูดออกเสียงคำและสะกดคำ ที่ได้จากภาพ	2.โยงภาพกับคำศัพท์และฝึก พูดออกเสียงคำและสะกดคำ ที่ได้จากภาพ	3.โยงภาพกับคำศัพท์และ ฝึกพูดออกเสียงคำและ สะกดคำที่ได้จากภาพ	2.โยงภาพกับคำศัพท์และ ฝึกพูดออกเสียงคำและ สะกดคำที่ได้จากภาพ
4.นักเรียนอ่านและสะกด ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บน กระดานดำ	3.อ่านและทบทวนคำศัพท์ จากแผนภูมิรูปภาพ		4.นักเรียนอ่านและสะกด ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บน กระดานดำ	3.นักเรียนอ่านและสะกด ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บน กระดานดำ
5.จัดกลุ่มคำ	4.จัดกลุ่มคำ และอ่าน ทบทวนคำศัพท์	3.จัดกลุ่มคำ และอ่าน ทบทวนคำศัพท์	5.จัดกลุ่มคำ	4.จัดกลุ่มคำ และอ่าน
6.อ่านทบทวนคำศัพท์			6.อ่านทบทวนคำศัพท์	ทบทวนคำศัพท์
7.เพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการ	5.ให้นักเรียนฝึกเขียนวลี แต่งประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ 6.ให้นักเรียนฝึกเขียน ข้อความ ย่อหน้า และเขียน เรื่องจากภาพ 7.เพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการ		7.เพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการ	5.เพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการ
8.ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิ รูปภาพ 9.ฝึกแต่งและเขียนประโยค	8.ให้นักเรียนตั้งชื่อแผนภูมิ รูปภาพ 9.ฝึกเขียนประโยค	4.ฝึกแต่งและเขียนประโยค 5.นักเรียนฝึกเขียนข้อความ ย่อหน้า และเขียนเรื่องจาก ภาพ (ใช้การฝึกอย่างน้อย 20 ครั้ง/เรื่อง)	8.ให้นักเรียนตั้งชื่อภาพ 9.ฝึกแต่งและเขียน ประโยค 10.อ่านและทบทวน ประโยค 11.นักเรียนนำประโยคที่ ช่วยกันแต่ง นำมาเขียน เป็นบทความหรือเนื้อ เรื่องต่าง ๆ	6.ฝึกแต่งและเขียน ประโยค
10.อ่านและทบทวน ประโยค	10.อ่านและทบทวนประโยค		12.อ่านและทบทวน ประโยค	7.อ่านและทบทวน ประโยค

กล่าวโดยสรุป ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) โดยมี 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. เตรียมเข้าสู่บทเรียน ทบทวนความรู้เดิม ทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน เพื่อเชื่อมโยงความรู้ เข้าสู่เรื่องที่สอน เช่น การใช้เกม เพลง นิทาน ฯลฯ ในห้องเรียน
2. โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำ นักเรียนและครูร่วมโยงภาพกับคำ หรือคำที่นักเรียนเสนอ นักเรียนฝึกออกเสียงคำและสะกดคำที่ได้จากภาพ โดยครูคอยแนะนำแก้ไขให้ออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
3. นักเรียนอ่านและสะกดคำ ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ
4. การจัดกลุ่มคำ ขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะฝึกสังเกตลักษณะการอ่านออกเสียงของคำแต่ละชนิดจัดกลุ่มคำตามมาตราตัวสะกด นักเรียนช่วยกันจัดกลุ่มคำ หรือจัดประเภทคำ หรือคำศัพท์ที่ระบุจากภาพตามมาตราตัวสะกด และอ่านทบทวนคำศัพท์
5. เพิ่มคำ ครูและนักเรียนร่วมกันเพิ่มคำศัพท์ที่ต้องการตามมาตราตัวสะกดที่ระบุจากรูปภาพ
6. แต่งประโยค ขั้นตอนนี้เป็นการนำคำศัพท์ไปฝึกแต่งประโยคและเขียนประโยคจากคำ นักเรียนฝึกแต่งประโยคและเขียนประโยคจากคำศัพท์ต่าง ๆ
7. นักเรียนอ่านและทบทวนประโยค

ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงข้อดีของการจัดการเรียนรู้โดยใช้ Picture Word Inductive Model ไว้ดังนี้

Calhoun (1990) ได้อธิบายถึงข้อดีของ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนได้ยินและออกเสียงคำได้อย่างถูกต้องหลายๆ ครั้ง
2. นักเรียนได้ยิน ได้เห็น คำศัพท์ สามารถระบุตัวอักษรและเขียนได้ถูกต้องในเวลาหลายๆ ครั้ง
3. นักเรียนได้ยินและสะกดคำได้ถูกต้องในหลายๆ ครั้งและมีส่วนร่วมในการฝึกสะกดคำเหล่านั้นให้ถูกต้อง

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพร และวิไล พิพัฒน์มงคลพร (2558) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีประโยชน์ต่อนักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่าน และการเขียน ดังนี้

1. ช่วยในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่าน และการเขียนคำศัพท์ได้ดี
2. ช่วยให้นักเรียนจดจำ และรู้ความหมายของคำศัพท์ได้มากขึ้น จากการที่นักเรียนได้ฟัง ได้อ่านออกเสียงสะกดคำซ้ำ ๆ หลายครั้ง
3. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความคิดรวบยอดของคำศัพท์ รวมถึงหลักการทางด้านภาษาอย่างแท้จริง อันจะส่งผลให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในโอกาสต่อไป
4. ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยผู้เรียนโดยตรง นักเรียนได้เห็นคำ ได้ออกเสียง ได้เขียนคำศัพท์อย่างถูกต้องหลาย ๆ ครั้ง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้นจากการร่วมกันสืบเสาะหาคำศัพท์ด้วย
6. สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้น ใช้ทำกิจกรรมได้หลายลักษณะ อาทิ จัดกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมกลุ่มเล็ก หรือใช้กับนักเรียนทั้งชั้นเรียน
7. สามารถประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์
8. นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างจินตนาการได้
9. ในการสอนเขียนประโยค ครูสามารถสอนการเขียนภาษาเขียนที่ถูกต้องโดยปรับปรุงจากประโยคที่นักเรียนเขียนมา รวมทั้งสามารถแก้ไขการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เช่น เครื่องหมายจุลภาค (,) การใช้อักษรใหญ่-เล็ก ของนักเรียนให้ถูกต้องด้วยเช่นกันตนเอง

วัชรรา เล่าเรียนดี (2555) ได้อธิบายถึงข้อดีของ Picture Word Inductive Model ไว้ดังต่อไปนี้

1. พัฒนาผลการเรียนรู้ด้านภาษา การอ่านคำศัพท์ การเขียน
2. ช่วยให้นักเรียนจำและรู้คำศัพท์ได้มากขึ้น
3. ช่วยให้นักเรียนได้รู้และเข้าใจความคิดรวบยอด หลักการอย่างแท้จริงด้วยตัวเองที่สามารถ นำไปใช้ได้ต่อไป
4. ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มาจากผู้เรียนโดยตรง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมการเรียนรู้มากขึ้น จากการร่วมสืบเสาะหาคำ หรือสาระความรู้
6. PWIM Model สามารถนำไปใช้ได้กับนักเรียนทุกระดับชั้นใช้ได้หลายลักษณะ เช่น รายบุคคล จับคู่ กลุ่มเล็กและใช้ทั้งชั้น

7. ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดแบบอุปนัย

8. ประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาทักษะการสืบเสาะหาความรู้สาระการเรียนรู้อื่นๆ สังคมศึกษา

9. PWIM Model นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และการจินตนาการต่อไปได้

กล่าวโดยสรุป ข้อดีของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาในด้านการอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว และสามารถนำมาประยุกต์ กับเนื้อหาการสอนและวัยของผู้เรียนได้ทุกระดับ รวมถึงการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์

ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

ความหมายของการอ่านภาษาไทย

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่าน หมายถึง การอ่านตามตัวหนังสือ การออกเสียงตามตัวหนังสือ การดูหรือเข้าใจความจากหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูเพื่อให้อ่านเข้าใจ

นารี ศรีปัญญา (2556) ได้กล่าวว่า ความหมายของการอ่านหมายถึง การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรเพื่อแปลผลเครื่องหมายและสัญลักษณ์แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นคำ หรือเป็นประโยคที่มีความหมายและสามารถแยกพยัญชนะ แยกสระ แยกตัวสะกด และแยกวรรณยุกต์ออกจากคำได้ ซึ่งจะทำให้สามารถสื่อสารได้ตรงกันระหว่างทั้งผู้อ่านและทั้งผู้เขียนและทำให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งมีทั้งการอ่านออกเสียงและอ่านในใจ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554) กล่าวว่า การอ่านมีหลายความหมายขึ้นอยู่กับผู้สนใจและผู้เกี่ยวข้องว่าจะให้ความหมายอย่างไร โดยแบ่งความหมายของการอ่านไว้หลายส่วน ดังนี้

1. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะของกระบวนการ หมายถึง ลำดับขั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค ข้อความและเรื่องราวข่าวสารที่ผู้อ่าน สามารถบอกความหมายได้

2. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาพัฒนาการ หมายถึง การสอนอ่านเพื่อให้เข้าใจ หลักจิตวิทยาพัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละวัย จัดสื่อการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการ และความสนใจของเด็ก

3. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์ หมายถึง การสอนอ่านจะต้องเข้าใจเสียงฐาน ที่เกิดเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ เข้าใจหลักภาษาและการใช้ภาษา เพื่อน หลักการเหล่านั้น มาสอนอ่านและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

4. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการศึกษา หมายถึง การนำหลักจิตวิทยามาใช้ ทางการศึกษา เช่น ความพร้อมของการอ่าน ความสนใจ แรงจูงใจ การเสริมแรง และทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการพิจารณาการจัดกิจกรรมการอ่าน

5. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา หมายถึง การรู้จักเลือกวิธีสอนอ่านที่เหมาะสมกับวัย และระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามขั้นพัฒนาการเพื่อให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่าน

6. ส่วนที่เกี่ยวข้องกับจิตวิทยาการจำและการลืม หมายถึง การที่ผู้อ่านสามารถจดจำเรื่องและเก็บไว้ในสมอง ถ้ามีโอกาสเล่าให้ผู้อื่นฟังก็สามารถเล่าได้ถูกต้อง แต่การที่ผู้อ่านจะจำข้อความที่อ่านได้ก็ต้องเข้าใจความหมายของคำ รู้หน้าที่ของคำ อีกทั้งสามารถแยกพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และวรรณยุกต์ออกจากกันได้ อีกประการหนึ่งที่ผู้อ่านจะจำเรื่องได้มากหรือน้อยนั้นยังขึ้นอยู่กับ ความสนใจของผู้อ่านที่มีต่อเรื่องนั้นด้วย

กล่าวโดยสรุป การอ่าน หมายถึง การอ่านออกเสียงเพื่อให้เกิดเสียงดัง คือ การเปล่งเสียงตามตัวอักษร พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ตัวสะกด การอ่านแจกลูก สะกดคำ การอ่านคำ ประโยค ข้อความที่อ่านและสามารถบอกความหมายได้

ความสำคัญของการอ่านภาษาไทย

การอ่านมีนักการศึกษาได้ให้ความสำคัญไว้อย่างแตกต่างกัน ดังนี้ กรมวิชาการ (2546) กล่าวว่า การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งต่อการศึกษาหาความรู้และพัฒนาชีวิต ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความรู้แล้ว ยังก่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และส่งเสริมให้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ได้แนวคิดในการดำเนินชีวิต การอ่านจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกระดับและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เรื่องต่าง ๆ

เทียมจันทร์ ไสยวรรณ (2552) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน เพราะว่าการอ่านนั้นมีส่วนช่วยสร้างให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การงานการอ่านยังเป็นการสนองความต้องการของมนุษย์เพราะการอ่านสามารถทำให้เกิดความรู้จากการอ่านตำราต่าง ๆ ส่งผลให้มีทักษะต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจ และปัญหาส่วนตัวได้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. เสริมสร้างองค์ความรู้ การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ให้เกิดมุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิมของผู้อ่าน รวมทั้งเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านมีความรู้เพิ่มขึ้น เป็นผู้รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนเองให้มีแนวทางการดำเนินชีวิต และการประกอบสัมมาชีพให้เป็นไปในแนวทางที่ตีงามได้

2. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์การอ่านมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุข หรือ ความบันเทิงใจซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมทั้งช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ ที่ดี และเมื่อคนมีพัฒนาการ ทางอารมณ์ที่ดีแล้ว ย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามมา

3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การอ่านมีส่วนช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่างๆจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิดรวมทั้งส่งเสริมจินตนาการเพื่อนำมาสร้างสรรค์งานในรูปแบบต่างๆ ให้เป็นประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป การอ่านเป็นสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งในชีวิต เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำผู้อ่านให้เกิดความรู้ ความคิด ความฉลาด ความเพลิดเพลิน พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้นำมาพัฒนาตนเองให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของการอ่านภาษาไทย

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้หลายท่าน ดังนี้

กรณีกา แก้วปานกัน (2547) กล่าวว่า การอ่านมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ อ่านเพื่อรู้ ทั้งในเรื่องสนองความอยากรู้อยากเห็นของตนเองและการศึกษาหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และการอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน บันเทิงใจ

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่า

1. เพื่อค้นหาคำตอบหรือแสวงหาความรู้ ผู้อ่านสามารถรับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้ด้วยการอ่าน เพื่อนำประโยชน์ที่ได้จากการอ่านนั้นมาพัฒนาศักยภาพทั้งทางการรับรู้ กระบวนการคิดการกระทำ และทำให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี เช่น การอ่านข่าวการแข่งขันฟุตบอลโลกก็จะทำให้ผู้อ่านรับรู้ความเคลื่อนไหวต่างๆ ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การค้นคว้าตำราวิชาการ จะทำให้รู้ข้อมูลที่เราต้องการศึกษาค้นคว้า เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ตามที่ต้องการ

2. เพื่อความบันเทิงหรือตอบสนองความต้องการทางอารมณ์การอ่านออกนอกจะให้สาระ ประโยชน์แล้วยังมีส่วนช่วยตอบสนองความต้องการทางอารมณ์ของผู้อ่านด้วย เพื่อให้เกิด

ความสุขหรือ มีอารมณ์ร่วมคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่อ่าน หรือก่อให้เกิดความจรรโลงใจที่ตอบสนองความต้องการทางอารมณ์หรือสนองต่อความสนใจของผู้อ่าน เช่น อ่านนวนิยาย อ่านหนังสือการ์ตูน เป็นต้น

3. เพื่อประโยชน์ในการทักษะการออกเสียงให้ถูกต้อง กรณีนี้ผู้อ่านจะต้องเปล่งเสียงออกมาตามอักษรที่ปรากฏเป็นถ้อยคำต่างๆ โดยจะต้องให้สื่อความหมายให้ชัดเจน สอดคล้องกับเรื่องราวที่ต้องการจะนำเสนอ เช่น ต้องการอ่านนวนิยาย เมื่อมีบทพูดผู้อ่านควรจะมีเสียงและใช้น้ำเสียงให้สอดคล้องกับอารมณ์ของตัวละครมีผู้อ่านออกเสียงราบเรียบจะไม่ก่อให้เกิดอรรถรสอันใด

4. เพื่อประโยชน์ในการยกระดับจิตใจของผู้อ่าน การอ่านเพื่อยกระดับจิตใจของผู้อ่านนั้น จะเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด จิตใจ และการกระทำต่าง ๆ ให้เป็นไปในทางดี เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น การอ่านเรื่องเกี่ยวกับแนวทางในการดำเนินชีวิตของผู้มีชื่อเสียง การอ่านหนังสือคำสอนของพระพุทธเจ้า เป็นต้น

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544) จดมุ่งหมายการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษา ควรจะได้เน้นถึงสิ่งต่อไปนี้

1. ให้มีความสามารถในการอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง รวดเร็วและเข้าใจเนื้อความที่อ่าน
2. ให้มีความสามารถในการอ่านในใจ เพื่อเก็บข้อความและเรื่องราวต่าง ๆ ที่อ่านนั้น ได้อย่างถูกต้อง
3. ให้เข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องและเก็บใจความได้
4. ให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน เช่น เด็กทราบว่า การอ่านนั้นให้ประโยชน์ทั้งในด้านความรู้และความเพลิดเพลิน เด็กเต็มใจอ่าน โดยไม่ฝืนใจอ่าน
5. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน
6. ให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่ได้พบเห็นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการเขียน
7. ส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวาง เพราะการอ่านย่อมทำให้เด็กรู้เรื่องต่าง ๆ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน

8. ส่งเสริมให้เด็กรู้จักเลือกอ่านหนังสือตามใจชอบ และตามความสนใจของเด็ก กล่าวโดยสรุป จุดมุ่งหมายของการอ่านขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล สำหรับการอ่านในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จุดมุ่งหมายในการสอนให้อ่านได้นั้น เน้นให้นักเรียนรู้จักประสมคำ (พยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด) ออกเสียงให้ถูกต้องทั้งคำที่เคยเห็น และคำที่ไม่เคยเห็น นอกจากนี้จะต้องรู้ความหมายของคำนั้น ๆ เพื่อนำไปใช้ในรูปกลุ่มคำหรือประโยคให้ถูกต้อง

การสอนอ่านภาษาไทย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549 อ้างถึงใน นารี ศรีปัญญา, 2556) ได้กล่าวว่า การสอนอ่าน มีขั้นตอน ดังนี้

1. เริ่มจากการสอนสระง่ายก่อน เช่น สระ -า
 2. สอนการแจกลูกสะกดคำ โดยต้องเลือกคำที่มีความหมาย เช่น กาง ก-า-ง กาง การสะกดคำควบกล้ำ และคำยากสำหรับเด็กเริ่มเรียนจะสะกดแบบเรียงตัว
 3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำและทำความเข้าใจความหมายของคำที่อ่านก่อน
 4. นำคำที่มีความหมายมาแต่งประโยคจากนั้นอ่านประโยคที่ตนเองแต่งขึ้น
- กรมวิชาการ (2546) ได้อธิบายถึงเทคนิควิธีการสอนอ่าน ดังนี้

1. การสอนอ่านโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา

การสอนอ่านโดยใช้วิธีการทางหลักภาษา เป็นการสอนสะกดคำ แจกลูกผันอักษร โดยเริ่มจากการให้เด็กรู้จักเสียงของพยัญชนะ สระ และจํารูปพยัญชนะ สระให้ได้เสียก่อนจึงนำมา สะกดคำ และแจกลูก การสอนโดยใช้วิธีการทางหลักภาษานี้ ควรเริ่มจากการสะกดคำ และแจกลูก ปากเปล่าจนคล่องเสียก่อน แล้วจึงสังเกตรูปคำและเขียนคำพร้อมกับสะกดไปด้วย จะช่วยให้เด็กอ่าน และเขียนได้อย่างถูกต้อง ขั้นตอนการสอนมี ดังนี้

ขั้นที่ 1 ฝึกสะกดคำให้คล่อง โดยให้ดูรูปคำแล้วสะกดปากเปล่า เป็นกลุ่มและรายบุคคล เช่น ดูคำว่า มาก แล้วให้สะกดปากเปล่าว่า มอ - อา - กอ - มาก

ขั้นที่ 2 สังเกตการวางพยัญชนะ สระ ของคำแล้วฝึกสะกด

ขั้นที่ 3 สอนความหมายของคำโดยการใช้ภาพหรือท่าทางประกอบ

ขั้นที่ 4 นำคำที่สะกดแล้วมาอ่านเป็นคำโดยไม่ต้องสะกด คำใดอ่านไม่ได้ ให้ใช้การสะกดคำช่วย โดยให้คัดหรือเขียนคำตามคำบอกจนจำได้

ขั้นที่ 5 นำคำที่อ่านได้แล้วมาใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนโดยเน้นการอ่านบ่อย ๆ

2. การอ่านสะกดคำ

การสอนสะกดคำ เป็นการสอนที่ช่วยให้นักเรียนอ่านคำได้ด้วยตนเองเมื่อพบคำใหม่ และเป็นการฝึกอ่านคำให้แม่นยำและเขียนได้ถูกต้อง ซึ่งมีขั้นตอนการสะกดคำดังต่อไปนี้

1. เห็นรูปคำ
2. สะกดคำอ่าน
3. พูดสะกดคำให้คล่องปาก
4. ฝึกสะกดคำด้วยตนเอง ฝึกสะกดคำกับเพื่อนกับครู

5. เขียนตามคำบอกโดยครูบอกคำเขียน นักเรียนสะกดคำในใจ เขียนลงสมุด แล้วตรวจสอบจากหนังสือ

กล่าวโดยสรุป การสอนอ่าน คือ การเริ่มต้นด้วยการสอนให้เด็กรู้จักจำพยัญชนะ สระ และ ออกเสียงให้ถูกต้อง จากนั้นจึงเริ่มให้ออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว อ่านเป็นคำที่เด็กคุ้นเคย จากนั้นจึงสอนอ่านประโยคสั้น ๆ จากนั้นจึงสอนให้เด็กอ่านแบบสะกดคำ และ สร้างคำใหม่ในอันดับต่อไป

ประโยชน์ของการอ่านภาษาไทย

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านดังนี้

สมบัติ จำปาเงิน (2549) ได้กล่าวว่า การอ่านมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเป็นผู้ที่เรียนเก่ง เพราะการอ่านหนังสือทำให้เรียนวิชาต่าง ๆ ได้ดี
2. ช่วยให้เป็นผู้สำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะจะต้องอ่านเอกสารประจำ
3. ช่วยให้ได้รับความบันเทิงในชีวิต เพราะการอ่านหนังสือประเภทวรรณกรรมทำให้เพลิดเพลินได้
4. เพราะให้เป็นที่ยอมรับ เพราะคนอ่านเก่งทำให้สามารถที่จะปรับตัวเข้ากับคนอื่น และสังคมได้ดี
5. ช่วยให้เป็นคนที่น่าสนใจ เพราะการอ่านหนังสือมาก ๆ ทำให้เป็นผู้รู้ มีความคิดที่ดี และสามารถแสดงความรู้ได้ทุกที่

กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์ (2552) ประโยชน์ของการอ่าน คือ

1. ทำให้มีความรู้ในวิชาการด้านต่าง ๆ อาจเป็นความรู้ทั่วไป หรือความรู้เฉพาะด้านก็ได้ เช่น การอ่านตำราแขนงต่าง ๆ หนังสือคู่มือ หนังสืออ่านประกอบในแขนงวิชาต่าง ๆ เป็นต้น
2. ทำให้รอบรู้ทันโลก ทันเหตุการณ์ การอ่านหนังสือพิมพ์การอ่านจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ในสังคมทั้งภายในและภายนอกประเทศแล้ว ยังจะได้ทราบข่าวกีฬา ข่าวบันเทิงบทความวิจารณ์ ตลอดจนการโฆษณาสินค้าต่าง ๆ อีกด้วย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับความเป็นอยู่ให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมของตนในขณะนั้น ๆ
3. ทำให้ค้นหาคำตอบที่ต้องการได้ การอ่านหนังสือจะช่วยตอบคำถามที่เราข้องใจ สงสัย ต้องการรู้ได้ เช่น อ่านพจนานุกรมเพื่อหาความหมายของคำ อ่านหนังสือกฎหมายเมื่อต้องการรู้ข้อปฏิบัติ อ่านหนังสือคู่มือแนะวิธีเรียนเพื่อต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน เป็นต้น

4. ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน การอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาดี น่าอ่าน น่าสนใจ ย่อมทำให้ผู้อ่านมีความสุข ความเพลิดเพลิน เกิดอารมณ์คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องนั้น ๆ ผ่อนคลายความตึงเครียด ได้ข้อคิด และยังเป็นการยกระดับจิตใจผู้อ่านให้สูงขึ้นได้อีกด้วย

5. ทำให้เกิดทักษะและพัฒนาการในการอ่าน ผู้อ่านหนังสือสม่ำเสมอเกิดความชำนาญในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็ว เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ง่าย จับใจความได้ถูกต้องเข้าใจประเด็นสำคัญของเรื่อง และสามารถประเมินคุณค่าเรื่องที่อ่านได้อย่างสมเหตุสมผล

6. ทำให้เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดีและเสริมสร้างบุคลิกภาพ ผ่านมากย่อมรอบรู้มากมีข้อมูลต่าง ๆ สัมผัสไว้มาก เมื่อสนทนากับผู้อื่นย่อมมีความมั่นใจไม่ขัดเขินเพราะมีภูมิรู้ สามารถถ่ายทอดความรู้ให้คำแนะนำแก่ผู้อื่นในทางที่ก่อให้เกิดประโยชน์ได้ ผู้รอบรู้จึงมักได้รับการยอมรับและเป็นที่เชื่อถือจากผู้อื่น

กล่าวโดยสรุป การอ่านมีประโยชน์เป็นอย่างยิ่ง การอ่านทำให้ผู้เรียนมีวินัย มีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอเป็นที่ยอมรับและต้องการของสังคมและเพื่อนร่วมงาน ผู้ที่เป็นนักอ่านจะทำให้เป็นคน ทันต่อเหตุการณ์ รอบรู้ แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล

การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาไทย

ในการวัดและประเมินผลด้านการอ่านจากการศึกษาหลักสูตรฉบับต่าง ๆ จะมีปรากฏในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง, 2533) ที่ได้กำหนดการวัดประเมินทักษะทางภาษาไทย ออกเป็น 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน กำหนดไว้เป็นภาพรวมของทักษะทั้ง 4 ด้าน ในส่วนของการวัดประเมินผลด้านการอ่านและการเขียนของหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง, 2533) กำหนดว่า ทักษะการอ่านเป็นพฤติกรรมด้านการรับสาร ซึ่งเป็นความสามารถในการรับรู้สัญลักษณ์หรือภาพที่เห็นทางตาแล้วแปลความหมาย การอ่านแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ อ่านออกเสียงและอ่านในใจ การอ่านออกเสียง คือ การรับรู้ตัวอักษรสัญลักษณ์ต่าง ๆ แล้วแปลเสียงเป็นความหมายและเกิดกรรับรู้ความหมายโดยผ่านกระบวนการคิด การอ่านในใจ คือการรับรู้ตัวอักษรสัญลักษณ์ต่าง ๆ แล้วแปลอักษรเป็นความหมายและรับรู้ความหมายโดยผ่านกระบวนการคิด

ตัวบ่งชี้สภาพความสำเร็จ ระดับช่วงชั้น ป.1-ป.2 คือ อ่านพยัญชนะ สระ อ่าน แจกถูก สะกดคำ อ่านผันอักษร อ่านเครื่องหมายวรรคตอน อ่านคำพื้นฐานและคำศัพท์ที่จำเป็นต้องใช้ในกลุ่มประสบการณ์อื่นได้ วิธีการวัดและเครื่องมือ มีดังนี้

1. การสังเกต การอ่านขณะสอนเป็นการวัดผลระหว่างเรียน โดยขณะที่คุณครูสอนอ่าน และแจกถูกสะกดคำ การผัน วลี ประโยคในบทเรียน ให้สังเกตด้วยว่ามีผู้เรียนคนใดอ่านได้ถูกต้อง คน

ได้อ่านไม่ถูกต้อง แล้วบันทึกผลลงในแบบบันทึก เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ประเมิน สรุปผลลงในจุดประสงค์การเรียนรู้ ทั้งยังช่วยให้ครูทราบข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นรายบุคคลว่าผู้เรียนคนใดควรได้รับการสอนซ่อมเสริม

2. การทดสอบ เป็นวิธีการวัดผลวิธีหนึ่ง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการวัดพฤติกรรมด้านพุทธิพิสัย เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบ

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดแนวทางการทดสอบวัดทักษะการอ่านของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสนองนโยบายการอ่านออกเขียนได้ โดยมีการทดสอบการอ่านดังนี้

1. การอ่านสะกดคำ คือ การอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้โดยการอ่านแบบสะกดคำ เช่น จาน อ่านว่า จอ-อา-นอ-จาน เป็นต้น ครูบันทึกการอ่านสะกดคำของนักเรียนเพื่อประเมินการอ่านรายบุคคล

2. การอ่านคำ คือ การอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้เป็นคำ เช่น โรงเรียน อ่านว่า โรง-เรียน เป็นต้น ครูบันทึกการอ่านคำของนักเรียนลงในแบบบันทึกคะแนนรายบุคคล

3. การอ่านประโยคหรือข้อความสั้น ๆ คือ การอ่านออกเสียงประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ที่กำหนดให้ ครูบันทึกการอ่านคำในประโยคว่าอ่านถูกต้องอย่างไร มีการข้ามคำหรืออ่านคำซ้ำ นักเรียนอ่านออกเสียงโดยครูบันทึกผลคะแนนรายบุคคล

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลการอ่าน จะต้องมีการวัดและเครื่องมือที่ครอบคลุม เช่น การอ่านถูกต้องตามอักขรวิธี เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง การอ่านได้ตามเวลาที่กำหนด ดังนั้นครูควรเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้ตรงกับพฤติกรรมที่ต้องการวัดที่สุด

ในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบวัดทักษะการอ่านตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยทำการกำหนดคำที่ใช้ในแบบทดสอบให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนเพื่อนำมาจัดทำแบบทดสอบการอ่าน โดยมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดทักษะการอ่านเป็นแบบทดสอบ ดังนี้ 1) การอ่านคำ จากคำที่กำหนดให้ 2) การอ่านประโยคที่กำหนดให้ โดยมีการวัดเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านคำและอ่านประโยค จากแบบประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเครื่องมือคัดกรอง ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 8 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำ (สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	อ่านถูกต้อง
0	อ่านผิด

ตารางที่ 9 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านประโยค (สพฐ.สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
2	- เมื่ออ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำ โดยไม่ ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำ และไม่มี การอ่านเพิ่มคำหรือตาคำ
1	- เมื่ออ่านออกเสียงคำในประโยคได้ถูกต้องเพียง 2 - 3 คำ - อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะ ๆ
0	- อ่านไม่ออก ไม่อ่าน

ความสามารถในการอ่านภาษาไทย

การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณภาพการอ่านของผู้เรียน ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา ด้วยความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องพัฒนาผู้เรียน ให้อ่านได้ถูกต้อง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่าน ไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านประกอบด้วย

- 1.1 อ่านได้ถูกต้องตามตัวสะกดการันต์และอ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี
- 1.2 ไม่มีนิสัยเสียในการอ่าน ซึ่งทำให้อ่านช้า เช่น ลอยหน้าหรือสายหน้าไปด้วยเวลาอ่านทำปากขมูบขมิบเวลาอ่านในใจ ใช้มือแตะน้ำลายทุกครั้งเวลาเปิดหน้าหนังสือ ใช้มือชี้ไปด้วยเวลาอ่านและการอ่านย้อนกลับไปกลับมา
- 1.3 อ่านได้รวดเร็ว รู้จักกวาดสายตารวดเร็ว และรู้จักอ่านข้ามคำเพื่อเลือกหยิบความ เช่น การอ่านข่าวพาดหัว การอ่านวรรณคดี และการอ่านสารบัญ เป็นต้น
- 1.4 มีสมาธิในการอ่าน
- 1.5 เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว ฉับไว ถูกต้อง
- 1.6 การจับใจความสำคัญได้

1.7 มีวิจรรย์ญาณในการอ่าน อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์แยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง สิ่งทีอ่านได้อย่างเที่ยงธรรม สามารถวิจารณ์แสดงความคิดเห็น กลวิธีการเขียนแนวการเขียนเนื้อเรื่อง ภาพประกอบตัวละครของงานเขียนนั้นได้อย่างถูกหลักวิชาการ และสามารถตีความได้อย่างถูกต้องตลอดจนการตีความระหว่างบรรทัด คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นระหว่างบรรทัดได้

1.8 อ่านแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในแนวการเขียน สำนวน รูปแบบ และศิลปะการประพันธ์จนเกิดแรงบันดาลใจสร้างงานใหม่ของตนเองขึ้นมา นอกจากนั้นความคิดสร้างสรรค์อาจเกิดจากการรู้จักสังเคราะห์คือ การรวบรวมความคิดที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้อ่านเข้ากับความคิดใหม่ได้จากการอ่านมาพัฒนางานของตน หรือสร้างงานใหม่ขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นทั้งงานเขียน สิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ และการผสมพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับใหม่ ๆ เป็นต้น

1.9 อ่านแล้วได้ความรู้สามารถจดจำได้และเข้าใจความหมายอย่างถูกต้องสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ทั้งในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวันทั้งการพูด เขียนและปฏิบัติ

1.10 อ่านแล้วสามารถอธิบายได้และปฏิบัติตามขั้นตอนที่อธิบายไว้ในหนังสือได้

1.11 อ่านแล้วสามารถตอบคำถามจากหนังสือที่อ่านได้

1.12 อ่านแล้วสามารถสรุปได้

1.13 อ่านแล้วรู้จักบันทึกไว้

1.14 อ่านโดยรู้จักใช้ส่วนต่างๆ ของหนังสือ เลือกคำศัพท์ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ บทที่และหัวข้อเรื่องสำคัญ ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างรวดเร็วและไม่เสียเวลาอ่านทั้งเล่มสำหรับหนังสือที่ต้องการค้นเฉพาะข้อความสำคัญ หรือสำหรับหนังสือบางเล่มที่ไม่น่าสนใจ ทำให้สามารถอ่านหนังสือได้เป็นจำนวนหลาย ๆ เล่มในระยะเวลาอันสั้น

1.15 มีเทคนิคการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้อย่างรวดเร็ว เช่น การอ่านหนังสือโดยทั่วไป การอ่านหนังสืออ้างอิงแต่ละชนิด การอ่านหนังสือสารคดีโดยทั่วไป การอ่านหนังสือสารคดีแต่ละประเภท การอ่านหนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น การอ่านวารสารและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อวัดในพฤติกรรมต่อไปนี้ 1) ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ 2) ความถูกต้องในการแบ่งวรรคตอน 3) เจตคติที่มีต่อการอ่านออกเสียง 4) การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในข้อความที่อ่าน 5) ลักษณะและท่าทางในการอ่านออกเสียงของผู้อ่าน 6) ความสามารถในการจับใจความตามเนื้อเรื่องของผู้อ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อ่านถูกต้องชัดเจนและเข้าใจความหมายของคำ เสียงดัง ฟังชัด คล่องแคล่ว และมีมารยาทในการอ่าน และอ่านคำพื้นฐานได้ 600 คำขึ้นไป โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

- 1.1) ฟังครูอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง ฯลฯ อย่างมีมารยาท
- 1.2) ฟังอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรองอย่างมีมารยาท
- 1.3) ฟังอ่านคำ แจกลูกสะกดคำ อ่านสะกดคำ
- 1.4) ฟังอ่านประโยค ข้อความสั้นๆ และบอกความหมายของคำ
- 1.5) ท่องอาขยานด้วยความเข้าใจ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความสามารถในการอ่านภาษาไทยได้ว่า ความสามารถในการอ่านภาษาไทย หมายถึง การอ่านคำและอ่านประโยคได้ถูกต้องชัดเจนและเข้าใจความหมายของคำ เสียงดัง ฟังชัด คล่องแคล่ว ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการอ่านคำและอ่านประโยค จำนวน 15 ข้อ รวม 20 คะแนน แล้วเทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75

ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

ความหมายของการเขียนภาษาไทย

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2550) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่าการเขียน คือ การแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการของผู้ส่งสารออกไปเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้รับสารสามารถอ่านเข้าใจได้ความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการเหล่านั้นถ้าผู้เขียนขาดความรู้ในเรื่องที่จะเขียนข้อความแสดงออกไป ย่อมไม่มีแก่นสาร การสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการ โดยการใช้ภาษาที่ถูกต้องเหมาะสมตามหลักการใช้ภาษาและตรงตามเจตนาของผู้เขียน

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2550) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความรู้สึกนึกคิด และความต้องการออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร และจัดเป็นการสื่อสารที่เป็นหลักสำคัญทางกฎหมาย ดังนั้น ผู้ส่งสารจึงควรระมัดระวังในการส่งสารไปยังผู้รับสาร เพราะผู้อ่านหรือผู้รับสารจะมีความรู้สึกตรงตามกับผู้ส่งสารต้องการ

วิจิตรา อายุยืน (2558) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นการติดต่อสื่อสารประเภทหนึ่ง โดยการเขียนต้องอาศัยภาษาสัญลักษณ์หรือตัวอักษร หรือรูปภาพ เป็นสื่อเพื่อใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดที่ต้องการสื่อ ซึ่งทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากกว่าทักษะการ

ฟัง ทักชะพูดและทักชะการอ่าน เพราะผู้เขียนนั้นจำเป็นจะต้องรู้จักคำและความหมายของคำอย่างมาก ผู้เขียนถึงจะสามารถเขียนเรียบเรียงถ้อยคำ กลุ่มคำ นำมาผูกเป็นประโยคให้ได้ถูกต้องเพื่อให้สื่อความหมายได้ชัดเจนตามความต้องการ

สุทธิ ชัตติยะ (2551) กล่าวว่า การเขียน คือ การแสดงความคิด ความรู้สึก หรือความรู้ ซึ่งอยู่ในใจของผู้เขียนออกมาให้ผู้อื่นรับรู้ โดยอาศัยถ้อยคำที่อยู่ในลักษณะของข้อความ เป็นสัญลักษณ์ของภาษาเขียนและเป็นสื่อของการถ่ายทอดความเข้าใจ

กล่าวโดยสรุป การเขียน เป็นการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการ ของ ผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจได้

ความสำคัญของการเขียนภาษาไทย

นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของการเขียน มีดังต่อไปนี้

1. การเขียนเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน เพราะเราต้องใช้การเขียนในการสื่อสาร เช่น การเขียนจดหมาย การเขียนป้ายโฆษณา การเขียนรายงาน เป็นต้น
2. การเขียนเป็นการสื่อความคิด ความรู้สึกของผู้เขียน เช่น การเขียนบันทึกประจำวัน การแต่งคำประพันธ์ เป็นต้น
3. การเขียนเป็นหลักฐานอ้างอิง หรือเป็นข้อกำหนดที่สามารถผูกพันให้บุคคลต้องปฏิบัติตามได้ เช่น การเขียนสัญญา การเขียนประกาศ เป็นต้น
4. การเขียนสามารถสร้างอาชีพได้ เช่น การเขียนบทละคร การเขียนนวนิยาย การเขียนตำรา เป็นต้น
5. การเขียนเป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่ทุกเพศทุกวัย

อวยพร พานิช และคณะ (2550) กล่าวว่า ความสำคัญของความสามารถในการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติตั้งแต่การเรียนรู้ และคล่องแคล่วในหลักภาษา การใช้คำสำนวน วลี ประโยคในภาษาไทยต้องถูกตามหลักไวยากรณ์

สุวัฒน์ วิวัฒน์นันท์ (2551) ได้กล่าวว่า การเขียนสื่อความเป็นวิธี การใช้เพื่อ การสื่อสารมากที่สุดและการเขียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อการสร้างความเข้าใจและถ่ายทอดความรู้และสติปัญญาของมนุษย์และการเขียนสื่อสารยังหมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึกที่มีอยู่ในใจออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้รับทราบ ด้วยวิธีการใช้สัญลักษณ์ตัวอักษร และยังบ่งบอกถึงกระบวนการทางความคิดอีกด้วย การที่นักเรียนได้เขียนนั่นคือ การแสดงความรู้สึก นึกคิด ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เกิดการเรียนรู้ แสดงออกเป็นตัวอักษร ดังนั้น การให้นักเรียนได้อ่านผลงานการเขียนจึงเป็นการสื่อสาร ได้รับรู้

รับทราบถึงความรู้ความคิด ความรู้สึก เจตคติ ต่าง ๆ ของผู้เขียนได้เป็นอย่างดีว่า ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายการเขียนเพื่ออะไร

กล่าวโดยสรุป การเขียนมีความสำคัญเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นหลักฐานอ้างอิง เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดก ทางวัฒนธรรมเป็นสื่อกลางในการให้ความรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความสามารถ และพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของบุคคล

จุดมุ่งหมายของการเขียนภาษาไทย

กรมวิชาการ (2544: 21) ได้กล่าวว่า การเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

1. สามารถเขียนเรียงความ ย่อความ ชี้แจงการปฏิบัติงาน การรายงานการเขียนจดหมาย สื่อสารให้เหมาะสมกับโอกาสและจุดประสงค์ เขียนเรื่องราวจากจินตนาการหรือเรื่องราวสัมพันธ์กับชีวิตจริง รวมทั้งใช้กระบวนการเขียนพัฒนางานเขียน

2. มีมารยาทในการเขียนและมีนิสัยรักการเขียน กาศึกษาค้นคว้าโดยใช้กระบวนการเขียน จัดบันทึกข้อมูล ความรู้ ประสบการณ์ เหตุการณ์และสังเกตการณ์อย่างเป็นระบบนำวิธีการของแผนภาพความคิดมาพัฒนางานเขียนและการรายงาน และเขียนสื่อสารได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาทในสังคม

บันลือ พุกษะวัน (2530) อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนใหญ่ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจน หรือเข้าใจง่าย

2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนางอกงามขึ้นตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง และเขียนได้ถูกต้อง

4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจัดบันทึก สรุปและย่อใจความ เรื่องที่อ่านหรือฟังได้

6. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้อง ตามหลักภาษา และสื่อความหมายได้ตรงตามที่ต้องการ

7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

8. เพื่อให้การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจและ มีความถนัด

9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

สรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมาย คือ จัดบันทึกข้อมูลเรื่องราว ความรู้ประสบการณ์ โดยเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจน อ่านแล้วเข้าใจง่าย เขียนได้เหมาะสมกับโอกาสตรงตามจุดประสงค์ และทักษะในการเขียนประเภทต่าง ๆ โดยที่สามารถนำหลักการในการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

การสอนเขียนภาษาไทย

มีนักการศึกษาได้กล่าวถึงหลักการสอนเขียน ดังนี้

บันลือ พุกกะวัน (2532) ได้จำแนกแบบการสอนเขียนไว้ 5 แบบ ดังนี้

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ให้ความตื่นตัวของภาษาไทย ที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดคำตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

2. การสอนเขียนแบบให้เห็นคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ ในบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค จึงจะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่เด็กผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของประโยคในการเขียนคำนั้น ๆ

3. การฝึกสะกดคำ ในขณะที่ครูเขียนข้อความบนกระดานดำ หรือแผ่นภูมิ ประสบการณ์ โดยครูเขียนตามที่นักเรียนสะกดเสร็จแล้วจึงให้นักเรียนอ่านแล้วจึงคัดลงในสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูใช้แถบประโยคที่เลื่อนไว้ โดยนักเรียนอ่านประโยค แล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมืด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีสอนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็ว สัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการเขียนที่ใช้กันมานาน และยังใช้ได้ดีจนถึงปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ใช้เป็นกิจกรรมสอนเขียนใช้สลับกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อ การสอนจึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟัง พร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2554) กล่าวว่า การสอนเขียนมีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสอนแจกลูกสะกดคำ
2. สอนเขียนคำ
3. สอนเขียนประโยคโดยเริ่มจากการเขียนจากประสบการณ์

4. สอนเรียงความ โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์

5. สอนเขียนเรียงความ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เพ็ญพิชชา ภูกิจแก้ว (2557) ได้กล่าวว่า หลักการสอนเขียน คือ ครูต้องมีการทดสอบความรู้พื้นฐานของนักเรียน เพื่อทราบถึงบริบท และความสามารถทางการเขียนของเด็กแต่ละคน ว่าอยู่ในระดับใด การสอนเขียนควรระวังในการกำหนดหัวข้อตายตัวเพื่อไม่เป็นการกีดกันการเขียนในเรื่องต่าง ๆ ที่เด็กสนใจ ในเรื่องที่หลากหลายแตกต่างกัน เพื่อให้เด็กไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเขียนยังต้องมีสื่อการสอนเขียนที่หลากหลาย เพื่อให้เด็กได้สร้างรูปแบบการเขียนเรื่องราวที่แปลกใหม่ และน่าสนใจ

กล่าวโดยสรุป การสอนเขียนควรให้นักเรียนรู้ความหมายของคำและส่วนประกอบของคำจากการอ่านสะกดคำ ฝึกการระลึกคำด้วยการเขียนเหมือนเดิม โดยไม่ดู ทำให้การใส่สระ วรรณยุกต์ได้ถูกที่ ครูควรมีวิธีการพุดจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือให้ถูกต้อง ชัดเจนซึ่งต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอ และจะต้องพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทักษะการเขียนด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเขียน

ประโยชน์ของการเขียนภาษาไทย

มีนักศึกษาได้ให้ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนไว้ดังนี้

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2557) ประโยชน์ของการเขียน ได้แก่

1. การเขียนสามารถเปลี่ยนชีวิตของคุณได้ เพราะการเขียนเป็นกระบวนการเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ของผู้เขียนให้เป็นตัวอักษร เพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่ผู้อ่าน ฉะนั้นคนที่เขียนหนังสือทุก ๆ วัน อย่างสม่ำเสมอจะทำให้รู้จักตัวตนของตนเองว่าตนเองต้องการอะไรในชีวิต เมื่อค้นหาตัวตนเจอก็จะทำให้ผู้เขียนเกิดความสุขใจ สงบใจ และยิ่งเขียนมากขึ้นผู้เขียนก็จะพบปัญหาที่มีอยู่ในตัวของผู้เขียนเอง

2. การเขียนช่วยให้ท่านไม่ลืม ความจำมีประโยชน์ก็จริงอยู่ แต่มนุษย์ไม่สามารถจดจำทุกสิ่งทุกอย่างที่ผ่านมาในชีวิตของตนเองได้ การเขียนจะช่วยให้มนุษย์เราเกิดความจำขึ้น การเขียนจึงมีความสำคัญต่อความจำ เพราะหากไม่ได้เขียนหรือบันทึกไว้ มนุษย์เราก็มักจะลืมสิ่งต่าง ๆ ไป

3. การเขียนทำให้ประเทศเกิดการพัฒนาก้าวหน้าขึ้น การเขียนจะช่วยให้ประชาชนในประเทศนั้น มีนิสัยในการรักการอ่าน รักการเรียนรู้มากขึ้น เมื่อประชาชนรักการอ่านก็จะทำให้เกิดความคิด ปัญญา มั่นสมองที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศให้รุ่งเรืองยิ่งขึ้นสืบไป

ละมุน จันทรแป้น (2553) ได้กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. การเขียนเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญที่มนุษย์ใช้ถ่ายทอดความคิดความเข้าใจและประสบการณ์ต่าง ๆ
2. การเขียนทำให้สามารถเขียนบันทึกเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน
3. การเขียนยังเป็นการช่วยระบายอารมณ์ได้ดีอีกทางหนึ่ง เกี่ยวกับความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. การเขียนเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม
5. การเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัยการเขียน ดังนั้นการเขียนจึงเป็นเสมือนเครื่องมือในการพัฒนาสติปัญญาของบุคคล
6. เป็นการตอบสนองความต้องการของแต่ละบุคคลที่แสดงออกถึงเรื่องราวต่าง ๆ
7. การเขียนยังเป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาของผู้เขียนอันเป็นการแสดงถึงความสามารถของผู้เขียน
8. การเขียนยังเป็นอาชีพอีกทางหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ
9. การเขียนยังสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของแต่ละบุคคลให้เป็นคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าเขียนแสดงความรู้สึกต่าง ๆ
10. การเขียนยังเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ จากการได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนเรื่องราวต่าง ๆ

กล่าวโดยสรุป การเขียนนั้นมีประโยชน์มาก และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในปัจจุบัน การเขียนนั้นเป็นเครื่องมือที่บุคคลใช้ในการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ผ่านประสบการณ์นำมาเขียนเก็บเป็นบันทึกที่มีคุณค่า เป็นผลงานการเขียนออกมานำเสนอต่อผู้อ่าน

การวัดและประเมินผลการเขียนภาษาไทย

ทักษะด้านการเขียน สามารถดำเนินการทดสอบได้หลายด้าน มีนักการศึกษากล่าวไว้ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) กำหนดแนวทางการทดสอบวัดทักษะการเขียน ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อสนองนโยบายการอ่านออกเขียนได้ โดยมีการทดสอบการเขียนดังนี้

1. การเขียนตามคำบอก คือ ความสามารถในการเขียนคำภาษาไทยของนักเรียนตามคำที่กำหนดให้ โดยครูอ่านคำที่กำหนดแล้วนักเรียนเขียนคำลงในสมุดรายบุคคล ครูบันทึกการเขียนคำเขียน ถูกให้ 1 คะแนน เขียนผิดให้ 0 คะแนน

2. การเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดให้ นักเรียนเขียนประโยคให้สอดคล้องกับภาพที่กำหนดให้ การให้คะแนนจะดูความสมบูรณ์ของประโยคและความถูกต้องของคำ

3. การเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ นักเรียนจะเขียนประโยคจากคำที่กำหนดให้ ให้มีความหมายและเขียนคำได้ถูกต้องชัดเจน

กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1 (2556) ได้กล่าวถึงการวัดผลและประเมินผลว่านักเรียนสามารถสะกดคำได้หรือไม่อย่างไร ครูสามารถดำเนินได้ทั้งขณะสอนและสิ้นสุดการสอนโดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ดังนี้

1. การสังเกต ในการสังเกตนักเรียนอย่างไม่เป็นทางการขณะอ่านแจกลูกสะกดคำ หรือสังเกต การใช้นิ้วมือเขียนรูปตัวอักษรของคำที่อ่านในอากาศนั้น ครูควรบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในแบบสังเกตที่เตรียมไว้

2. การทดสอบในระหว่างชั่วโมงสอน ครูอาจสร้างแบบทดสอบแบบให้นักเรียนเติมสระพยัญชนะ ที่ขาดหายไป หรือให้นักเรียนจำแนกคำที่ครูกำหนดในตารางแจกลูก

3. การสอบถาม ครูอาจตั้งคำถามให้นักเรียนตอบปากเปล่าเกี่ยวกับตำแหน่งของสระรูปร่างของสระ หรือให้นักเรียนเขียนคำใหม่ที่ใช้พยัญชนะ หรือสระ หรือตัวสะกดเหมือนกับคำที่ได้เรียนไปแล้ว

กล่าวโดยสรุป การวัดและประเมินผลการเขียนจะต้องมีวิธีการและเครื่องมือที่ครอบคลุม เช่น การใช้ภาษาได้ถูกต้อง การเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ดังนั้นครูควรเลือกวิธีการวัดและประเมินผลให้ตรง กับพฤติกรรมที่ต้องการวัดที่สุด

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกแบบวัดทักษะการเขียนตามแบบของกระทรวงศึกษาธิการ โดยทำการกำหนดคำ ที่ใช้ในแบบทดสอบให้เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียนเพื่อนำมาจัดทำแบบทดสอบการเขียน โดยมีการจัดทำเครื่องมือในการวัดทักษะการเขียนเป็นแบบทดสอบ ดังนี้ 1) แบบทดสอบการเขียนตามคำบอก 2) การเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดให้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเกณฑ์การให้คะแนนการเขียน จากแบบประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเครื่องมือคัดกรอง ความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านเขียนตามคำบอก (สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	เขียนคำถูกต้อง
0	เขียนคำผิด

ตารางที่ 11 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนประโยคจากภาพ (สทศ.สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
2	เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ ครอบคลุมและมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในภาพได้เป็นประโยค หรือข้อความที่ถูกต้อง และสมบูรณ์
1	เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ แต่ไม่ครอบคลุมหรือมีรายละเอียดบางส่วนไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์
0	เขียนสื่อความไม่สอดคล้องกับภาพ หรือไม่เขียนตอบ

ความสามารถในการเขียนภาษาไทย

การเขียน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณภาพการเขียนของผู้เรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา ด้วยความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้เขียนได้ถูกต้อง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนไว้ดังนี้

ทัศนีย์ ศุภเมธี (2544) ได้อธิบายไว้ว่า ในระดับชั้น ป. 1 - ป. 2 ควรเน้นการเขียนสวยงามและความถูกต้อง คือ

- 1) คัดลายมือ เขียนสวยงาม อ่านง่าย เป็นระเบียบ สะอาด
- 2) เขียนตามคำบอก สะกดคำได้ถูกต้อง
- 3) แต่งความแสดงความรู้ ความคิดเป็นตัวหนังสือให้ผู้อื่นรู้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนไว้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เขียนคำพื้นฐานได้ 600 คำขึ้นไปได้ถูกต้อง สะอาด อ่านง่าย มีการเว้นวรรคตอนและเขียนประโยคง่าย ๆ ที่สื่อความหมายได้ โดยใช้คำพื้นฐาน ชั้น ป.1 และมีมารยาทในการเขียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของความสามารถในการเขียนภาษาไทยได้ ว่าความสามารถในการเขียนภาษาไทย หมายถึง เขียนคำได้ถูกต้อง สะอาด อ่านง่าย มีการเว้นวรรคตอนและเขียนประโยคง่าย ๆ ที่สื่อความหมายได้ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบการเขียนคำ และเขียนประโยค จำนวน 15 ข้อ รวม 20 คะแนน แล้วเทียบกับเกณฑ์การผ่านร้อยละ 75

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ชวลิต ชูกำแพง (2553) สรุปการหาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่โดยมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียนโดยทั่วไปมักจะคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนหรือคะแนนจากกิจกรรมกลุ่ม (คะแนนแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) คำนวณจากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
X		แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
N		แทน จำนวนผู้เรียน
A		แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 หมายถึง ค่าที่บ่งบอกว่าการจัดการเรียนรู้นั้นส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในการจัดการเรียนรู้น้อยเพียงใดซึ่งคำนวณได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสิ้นสุดการทดลองคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\sum y}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
y		แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
N		แทน จำนวนผู้เรียน
B		แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2558) ได้ให้ความหมายของการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2) ไว้ว่า การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนทำการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ไว้แล้ว สรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้ โดยมีการเก็บข้อมูลของผล การเรียนรู้ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความงอกงามของผู้เรียนได้ โดยทั่วไปมักจะ คำนวณจากคะแนน 2 ส่วน คือ ส่วนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อย และส่วนที่เกิดจากพฤติกรรม การเรียนหรือจากกิจกรรมการเข้ากลุ่ม ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการใช้วัตรกรรมที่ผู้วิจัยระบุเป็นต้น (ไม่ใช่คะแนนการทำแบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ) ในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการ เรียนรู้ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ ผลได้หรือไม่บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้น้อยเพียงใด ซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของผู้เรียนทุกคน ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากที่กล่าวมาสามารถคำนวณได้ค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของสื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ แต่การที่จะสรุปว่าสื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่ จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณา โดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้(Mastering Learning) คือตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 60 - 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ ส่วนการกำหนดความผิดพลาดที่ยอมรับได้ คือไม่ควรเกินร้อยละ 5

จิรวะดี เกษี (2560) ได้ให้ความหมายของการหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง การนำเอาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เพื่อนำเอาข้อมูลมาปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริง ๆ อย่างน้อยเป็นเวลา 1 ปี การศึกษา ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอน คาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนเป็นพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดเป็นเปอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของ คะแนนการทำงาน และประกอบกิจกรรมทั้งหมดของผู้เรียน ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอนหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ E_1/E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดเรียนรู้เป็นระดับที่จะพึงพอใจ หากมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพ เป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือประเมินพฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Progress) ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่มและรายงานของนักเรียนบุคคล ได้แก่ งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือ การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตาม ความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ มักจะให้ตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตศึกษา อาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น

วิฑู นิติวรากล (2564) สรุปได้ว่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) หมายถึง การนำเอาแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงเพื่อนำไปสอนจริงให้ได้ ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ ประสิทธิภาพ E_1 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินใบกิจกรรม คำถามท้ายกิจกรรม ที่ปฏิบัติระหว่างเรียนรู้ทุกแผนการจัดการเรียนรู้ และประสิทธิภาพ E_2 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test)

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ และกำหนดเกณฑ์เพื่อกำหนดค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนหรือนวัตกรรม โดยกำหนดให้เป็น E_1/E_2 ประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ จากนั้นนำไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานประสิทธิภาพที่ตั้งไว้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

ปีสันธนา ศุภดล และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มีผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาผล การอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียนและเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ผลการวิจัย พบว่า 1. ผลการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคภาษาไทยของนักเรียนชั้นปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน ด้านการอ่าน นักเรียนผ่านเกณฑ์ที่ โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ Picture Word Inductive Model นักเรียนผ่านเกณฑ์การ ทดสอบที่โรงเรียนกำหนดคือ ได้คะแนนตั้งแต่ร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 95.71

สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการ เรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิด ในการศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ใน การวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 22 คน ของโรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการประเมินความสามารถการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ผลการประเมินความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ PVIM ร่วมกับแผนผังความคิด หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี ที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับแผนผังความคิดอยู่ในระดับมาก

กนกพร จันทะกล (2564) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ในการศึกษาครั้งนี้ มีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน จาก ทั้งหมด 8 คน ของโรงเรียนบ้านหนองขุ่น อำเภอกำแพง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน เรื่อง มาตราสกะด แม่ กก กต กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียน เรื่อง มาตราสกะด แม่ กก กต กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70

ณริษฐ์พัชร คงแสงจันทร์ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดไทร จำนวน 60 คน โดยเลือกแบบเจาะจง แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวนกลุ่มละ 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียน แบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความสามารถอ่านสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ความสามารถเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยต่างประเทศ

Loh (2010) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การสอนเชิงบรรยายและการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM วัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนโดยการสอนเชิงบรรยายกับการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบ PWIM ใน การศึกษาครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประเทศอินโดนีเซีย พบว่านักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอน PWIM มีพัฒนาทักษะการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดย วิธีการสอนเชิงบรรยาย

Marsika Sepyanda (2013) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ในรายวิชาเชรามิคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอน PWIM วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในรายวิชาเชรามิคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดย วิธีการสอน PWIM กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นซุงกิ ลากี เมืองปาดัง ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 27 คน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะ การเขียนภาษาอังกฤษในรายวิชาเชรามิคโดยวิธีการสอน PWIM สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05

Prastama (2014) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้ Picture Word Inductive Model ของขั้นตอนในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model ในการปรับปรุง ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการทดลอง แบบทดสอบก่อนและหลัง ซึ่งประกอบไปด้วย การทดสอบก่อนการทดลอง การใช้เทคนิค PWIM และ ทดสอบหลังการทดลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 51.91 และคะแนน เฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 63.97 ซึ่งหมายความว่า การใช้ Picture Word Inductive Model มีประสิทธิผลสูงในการเพิ่มความสามารถในการเขียนข้อความขั้นตอนของนักเรียน

Indah (2015) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเขียนของนักเรียนที่ใช้ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ PWIM วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการ เขียนของนักเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 2 โดยใช้การสอนแบบ PWIM ในการศึกษาครั้งนี้มี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นทารุชาน เมืองปาดัง ประเทศอินโดนีเซีย ปีการศึกษา 2015 จำนวน 35 คน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนน การเขียนของนักเรียนในชั้นเรียนมีค่าเฉลี่ย 76.91 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ย 65.05 ของนักเรียนที่เขียนใน ชั้นเรียนการควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

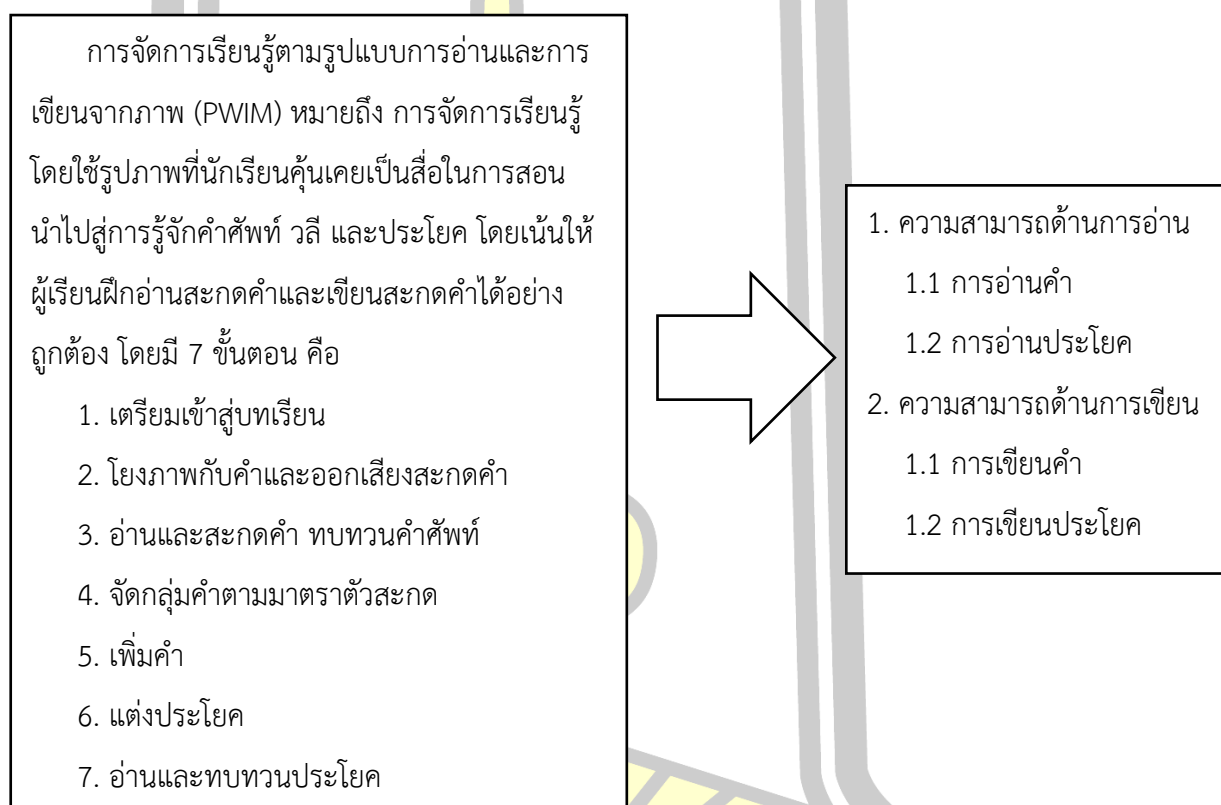
Wahyuni (2016) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิค Picture Word Inductive Model โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้คำศัพท์แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนที่เรียนในปีการศึกษา 2015 และ 2016 พบว่า นักเรียนมีผลการเรียนรู้คำศัพท์สูงขึ้น โดยมีผลคะแนนก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 58.5 หลังจากทดลอง ครบวงจรครั้งที่ 1 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 68.2 และหลังจากทดลองครบวงจรครั้งที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 84.8 นักวิจัยได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model ช่วยให้นักเรียนสามารถเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการเรียนรู้การอ่านและการเขียนมาใช้ในการเรียนการสอน สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาในด้านการอ่านและการเขียนได้เป็นอย่างดี ช่วยให้นักเรียนจดจำคำศัพท์ได้อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำอ่านสะกดคำและสามารถเขียนคำและเขียนสะกดคำได้เพิ่มมากขึ้น รวมถึงนักเรียนมีการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์อีกด้วย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เกี่ยวกับความสามารถด้านการอ่านและการเขียน การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) โดยมีกรอบแนวคิดในการวิจัยในภาพที่ 1 ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการ ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง
3. รูปแบบการวิจัย
4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเครือข่ายพระธาตุเชิงเชียงขวัญ จำนวน 67 คน ทั้งหมด 7 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
2. กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง ตำบลบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยคำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยได้นำโครงร่างวิทยานิพนธ์เสนอคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคนมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เมื่อได้รับการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคนแล้ว ผู้วิจัยนำหนังสือเข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ต่อจากนั้นผู้วิจัยได้เข้าพบกับกลุ่มตัวอย่าง โดย อธิบายวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลให้กลุ่มตัวอย่างทราบ พร้อมทั้งชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่าง ว่าการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ผลของการศึกษาวิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่เป็นไปในภาพรวม ขั้นตอนและวิธีการศึกษาวิจัยจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกลุ่มตัวอย่าง

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (The Single Group, Posttest - only - Design หรือ One - Shot Case Study) (มนตรี วงษ์สะพาน, 2563) ซึ่งมีแบบแผนการทดลอง ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 แบบแผนการทดลองแบบ The Single Group, Posttest - only - Design

ตัวแปรต้น	ทดสอบหลังเรียน
X	T

เมื่อ

X คือ การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

T คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 16 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ
3. แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเขื่อง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สารที่ 1 การอ่าน สารที่ 2 การเขียน และสารที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

- 1.2 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการการอ่านและการเขียนตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

1.3 ศึกษาและวิเคราะห์คำในวงศาคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 ศึกษารายละเอียดและวิเคราะห์รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้แล้วกำหนดรูปแบบของแผน การจัดการเรียนรู้โดยแต่ละแผนมีองค์ประกอบดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระสำคัญ 4) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) ชิ้นงาน / ภาระงาน 6) กิจกรรมการเรียนรู้ 7) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ 8) การวัดและประเมินผล และ 9) การบันทึกหลังสอน

1.5 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมเวลา 16 ชั่วโมง ไม่รวมการประเมินหลังเรียน โดยมีโครงสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 13 การกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้

แผนที่	แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
1	มาตราตัวสะกดแม่ กง	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
2	มาตราตัวสะกดแม่ กน	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
3	มาตราตัวสะกดแม่ กม	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
4	มาตราตัวสะกดแม่ เกย	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แผนที่	แผนการจัดการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลา/ ชั่วโมง
5	มาตราตัวสะกดแม่ เกอว	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
6	มาตราตัวสะกดแม่ กก	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
7	มาตราตัวสะกดแม่ กด	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
8	มาตราตัวสะกดแม่ กบ	1. นักเรียนรู้และบอกความหมายของคำศัพท์ได้ (K) 2. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำได้ (P) 3. นักเรียนแต่งประโยคได้ (P) 4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)	2
รวม			16

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องของรูปแบบการเขียนแผน ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ และชั่วโมง จากนั้นจึงออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรม สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล เครื่องมือที่ใช้วัดและประเมินผลรวมทั้งเกณฑ์ที่ใช้วัดและประเมินผล

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แบ่งออกเป็นด้านเนื้อหาจำนวน 1 ท่าน ด้านหลักสูตรและการสอน 1 ท่าน และด้านการวัดและประเมินผล 1 ท่าน ดังนี้

1.7.1 นางสาวประภาพร สุตสน ครูชำนาญการพิเศษ (ค.บ. ภาษาไทย) โรงเรียนบ้านเชียง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.7.2 นางสาวสุภาวดี นิลาทะวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ (ศศ.บ. ภาษาไทย และ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน) โรงเรียนบ้านเขื่อง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้าน หลักสูตรและการสอน

1.7.3 นางสาวเพ็ญประภา กิ่งทอง ครูชำนาญการพิเศษ (ค.ม. วิจัยวัดผลและ ประเมินผลทางการศึกษา) โรงเรียนอุบลวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้าน การวัดและประเมินผล

1.8 ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและประเมินผลคุณภาพของด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความสอดคล้องและครอบคลุมในแต่ละองค์ประกอบ ที่เกี่ยวกับผลการเรียนรู้ สารการเรียนรู้และกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้และการวัดผล ประเมินผล เป็นการสร้างแบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุง แก้ไข สำหรับ ผู้เชี่ยวชาญเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนด เกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

สำหรับผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวนทั้งหมด 8 แผน รวมเวลาเรียน 16 ชั่วโมง พบว่า มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.74 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกแผนการจัดการเรียนรู้

1.9 นำแผนการจัดเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนเมืองเชียงขวัญ (โรงเรียนในเครือข่ายเดียวกันกับ โรงเรียนบ้านเขื่อง)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 จำนวน 11 คน จำนวน 2 แผน (เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กง และเรื่องมาตราตัวสะกดแม่ กน)

ผลการทดลองพบว่า นักเรียนให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม บรรยายภาคในชั้นเรียนเป็นไป อย่างสนุกสนานและเอื้อต่อการเรียนรู้ แต่ในขั้นตอนการนำเสนอรูปภาพมีบางภาพที่นักเรียนไม่คุ้นเคย ทำให้นักเรียนตอบไม่ได้ ส่งผลให้ไม่เชื่อมโยงต่อการอ่านและการเขียน ครูจึงปรับรูปภาพให้เหมาะสม รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคย และพบเจอในชีวิตประจำวัน ในบางชั่วโมงพบว่า เวลา

สำหรับการทำใบกิจกรรมค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะในขั้นตอนของการแต่งประโยค ทำให้นักเรียนบางคนไม่สามารถทำใบกิจกรรมได้ทันตามเวลาที่กำหนด ส่งผลให้ครูต้องปรับเวลาในบางกิจกรรมเพื่อให้เหมาะสมยิ่งขึ้นในชั่วโมง

1.10 นำแผนการจัดเรียนรู้โดยตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ

2.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่าน

2.2 ศึกษาและวิเคราะห์คำในวงศาคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบทดสอบการอ่าน จำนวน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านคำ จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ตอนที่ 2 อ่านประโยค จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบความสามารถการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ใช้จริง
ตอนที่ 1 การอ่านคำ			
มาตราตัวสะกดแม่ กง	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	3	1
มาตราตัวสะกดแม่ กน	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	3	2
มาตราตัวสะกดแม่ กม	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ เกย	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ เกอว	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ กก	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ กด	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	3	2
มาตราตัวสะกดแม่ กบ	นักเรียนอ่านสะกดคำได้	3	1
ตอนที่ 2 การอ่านประโยค			
มาตราตัวสะกด 8 มาตรา	นักเรียนอ่านประโยคได้	10	5
รวม		30	15

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทย และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้น เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงในเรื่องการเขียน แบบทดสอบ โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีความเหมาะสม โดยพิจารณาแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ ระหว่าง 0.67 – 1.00 จำนวน 20 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยมาปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านเชียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ผ่านการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดมาแล้ว จำนวน 21 คน

2.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการอ่านสะกดคำเป็นรายข้อ ถ้าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.2 - 1 จะคัดเลือกไว้ใช้ ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ มีค่าความยาก อยู่ในช่วง 0.52 – 0.97 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.08 – 1.00 คัดเลือกข้อสอบจำนวน 20 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก อยู่ในช่วง 0.52 – 0.77 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.24 – 1.00

2.7 นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาคัดเลือกจึงได้แบบทดสอบความสามารถการอ่าน จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 อ่านคำ จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และตอนที่ 2 อ่านประโยค จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

2.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่าน จำนวน 15 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

ตอนที่ 1 อ่านสะกดคำหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.85

ตอนที่ 2 อ่านประโยคหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alphas method) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89

2.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเชียง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถการอ่านนั้น เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 15 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านออกเสียงคำ (สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	อ่านถูกต้อง
0	อ่านผิด

ตารางที่ 16 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านประโยค (สทศ.สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
2	- เมื่ออ่านออกเสียงคำในประโยคได้คล่องและถูกต้องทุกคำ โดยไม่ตะกุกตะกัก หรือหยุดเพื่อสะกดคำ และไม่มีการอ่านเพิ่มคำหรือตาคำ
1	- เมื่ออ่านออกเสียงคำในประโยคได้ถูกต้องเพียง 2- 3 คำ - อ่านไม่คล่องหรือหยุดเพื่อสะกดคำเป็นระยะ ๆ
0	- อ่านไม่ออก ไม่อ่าน

3. แบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัยเขียนตอบ จำนวน 15 ข้อ

3.1 ศึกษารูปแบบการสร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียน

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์คำในวงศาคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากบัญชีคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัยจำนวน 30 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก จำนวน 20 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน ตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพจำนวน 10 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 40 คะแนน

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบความสามารถการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		สร้าง	ใช้จริง
ตอนที่ 1 การเขียนตามคำบอก			
มาตราตัวสะกดแม่ กง	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	3	2
มาตราตัวสะกดแม่ กน	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	3	1
มาตราตัวสะกดแม่ กม	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ เกย	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	2	2
มาตราตัวสะกดแม่ เกอว	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ กก	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	2	1
มาตราตัวสะกดแม่ กด	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	3	1
มาตราตัวสะกดแม่ กบ	นักเรียนเขียนตามคำบอกได้	3	1
ตอนที่ 2 การเขียนประโยคจากภาพ			
การแต่งประโยค	นักเรียนเขียนประโยคจากภาพได้	10	5
รวม		30	15

3.4 นำแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทย และเกณฑ์การให้คะแนนที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงในเรื่องการเขียนแบบทดสอบ โดยให้ประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) ซึ่งมีเกณฑ์การประเมินความสอดคล้อง ดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2551)

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้ไม่ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม และทำการคัดเลือกข้อสอบที่มีความเหมาะสม โดยพิจารณาแบบทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทยมีค่าความสอดคล้อง (IOC) อยู่ ระหว่าง 0.67 – 1.00 จำนวน 20 ข้อ

3.5 นำแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทยมาปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนบ้านเชียง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 ที่ผ่านการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกดมาแล้ว จำนวน 21 คน

3.6 นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยาก และหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการเขียนเป็นรายข้อ ถ้าได้ค่าความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ที่ 0.20 - 1.00 จะคัดเลือกไว้ใช้ ผลการวิเคราะห์พบว่าแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความยาก อยู่ในช่วง 0.52 – 0.92 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.16 – 1.00 คัดเลือกข้อสอบจำนวน 20 ข้อไปใช้จริง ซึ่งมีค่าความยาก อยู่ในช่วง 0.52 – 0.72 และค่าอำนาจจำแนก อยู่ในช่วง 0.24 – 1.00

3.7 นำแบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทยที่มีคุณภาพตามเกณฑ์ มาคัดเลือก จึงได้แบบทดสอบความสามารถการเขียน จำนวน 15 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก จำนวน 10 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน และตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 2 คะแนน รวม 20 คะแนน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย

3.8 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability)

ตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน จากสูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.83

ตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพ หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88

3.9 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านเขือง จังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

สำหรับแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนนั้น เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และเครื่องมือคัดกรองความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการอ่านเขียนตามคำบอก (สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	เขียนคำถูกต้อง
0	เขียนคำผิด

ตารางที่ 19 ตารางเกณฑ์การให้คะแนนการเขียนประโยคจากภาพ (สทศ.สพฐ., 2566)

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
2	เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ ครอบคลุมและมีรายละเอียดตามที่กำหนดไว้ในภาพได้เป็นประโยค หรือข้อความที่ถูกต้อง และสมบูรณ์
1	เขียนสื่อความได้สอดคล้องกับภาพ แต่ไม่ครอบคลุมหรือมีรายละเอียดบางส่วนไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์
0	เขียนสื่อความไม่สอดคล้องกับภาพ หรือไม่เขียนตอบ

พูน ปณ จิต ชีเว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เตรียมการสอน โดยแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบ
2. ดำเนินการสอนตามแผนการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง และประเมินปฏิบัติการกิจกรรมการปฏิบัติงานในระหว่างเรียน
3. ทดสอบหลังเรียน (Post - test) หลังทำการสอนครบ 16 ชั่วโมง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อ
4. นำคะแนนหลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ซึ่งมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการอ่าน จำนวน 15 ข้อ และแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตนัย จำนวน 15 ข้อไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณค่า E_1 และ E_2
2. เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test
3. เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t – test

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ

f แทน จำนวนข้อมูล (ความถี่) ที่ต้องการนำมาหาค่าร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน คำนวณจากสูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 X แทน คะแนนแต่ละคน
 n แทน จำนวนนักเรียน
 $\sum X$ แทน ผลรวม

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องมาตราตัวสะกด ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

2.1.1 ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (อรนุช ศรีสะอาด, 2550)

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n X_i}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
 X_i แทน คะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.1.2 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง มาตรการตัวสะกด โดยใช้
การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) โดยใช้ E_1/E_2 ดังนี้ (มนตรี
วงศ์สะพาน, 2563)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum x}{N}}{A} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทุกส่วน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 A แทน คะแนนเต็มของทั้งหมด

และ $E_2 = \frac{\frac{\sum y}{N}}{B} \times 100$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum y$ แทน ผลรวมของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ
 เรียน
 N แทน จำนวนผู้เรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 แบบทดสอบความสามารถการอ่านและการเขียน

2.2.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง
ระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) โดยใช้สูตร ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2555)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 การหาค่ายากง่าย (Difficulty) ใช้สูตร ดังนี้ (ขวลิต ชูกำแพง, 2553)

$$P = \frac{H + L}{2N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของข้อสอบ
 H แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงตอบถูก
 L แทน จำนวนคนในกลุ่มต่ำตอบถูก
 N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง

2.2.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (Power of Discrimination) โดยใช้สูตรของเบรนนัน (Brennan) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบอิงเกณฑ์
 U แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
 L แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก 1
 n₁ แทน จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 n₂ แทน จำนวนไม่ผู้รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha method) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545: 99)

$$\alpha = \frac{K}{K-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 K แทน จำนวนข้อสอบของเครื่องมือวัด
 $\sum S_i^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ
 $\sum S_t^2$ แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือทั้งฉบับ

2.2.5 การหาความเชื่อมั่น (Reliability) ใช้วิธีของคูเดอร์ - ริชาร์ดสัน
จากสูตร KR-20 โดยใช้สูตรดังนี้

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right]$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	n	แทน	จำนวนข้อสอบ
	p	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบถูกแต่ละข้อ
	q	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบผิดแต่ละข้อ
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านและการเขียน หลังใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรา ตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้สถิติวิเคราะห์แบบ One sample t - test (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{S}{\sqrt{n}}} \quad \text{โดยมี } df = n - 1$$

$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
μ_0	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร หรือ เกณฑ์ที่ตั้งขึ้น ($\mu_0 = 80\%$)
S	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)

พูน ปณ จิต ชีเว

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 3) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
t	แทน	สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน t-test (One Samples)
*	แทน	นัยสำคัญที่ระดับ .05

พูน ปณ จิต ชีเว

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล แปลผลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

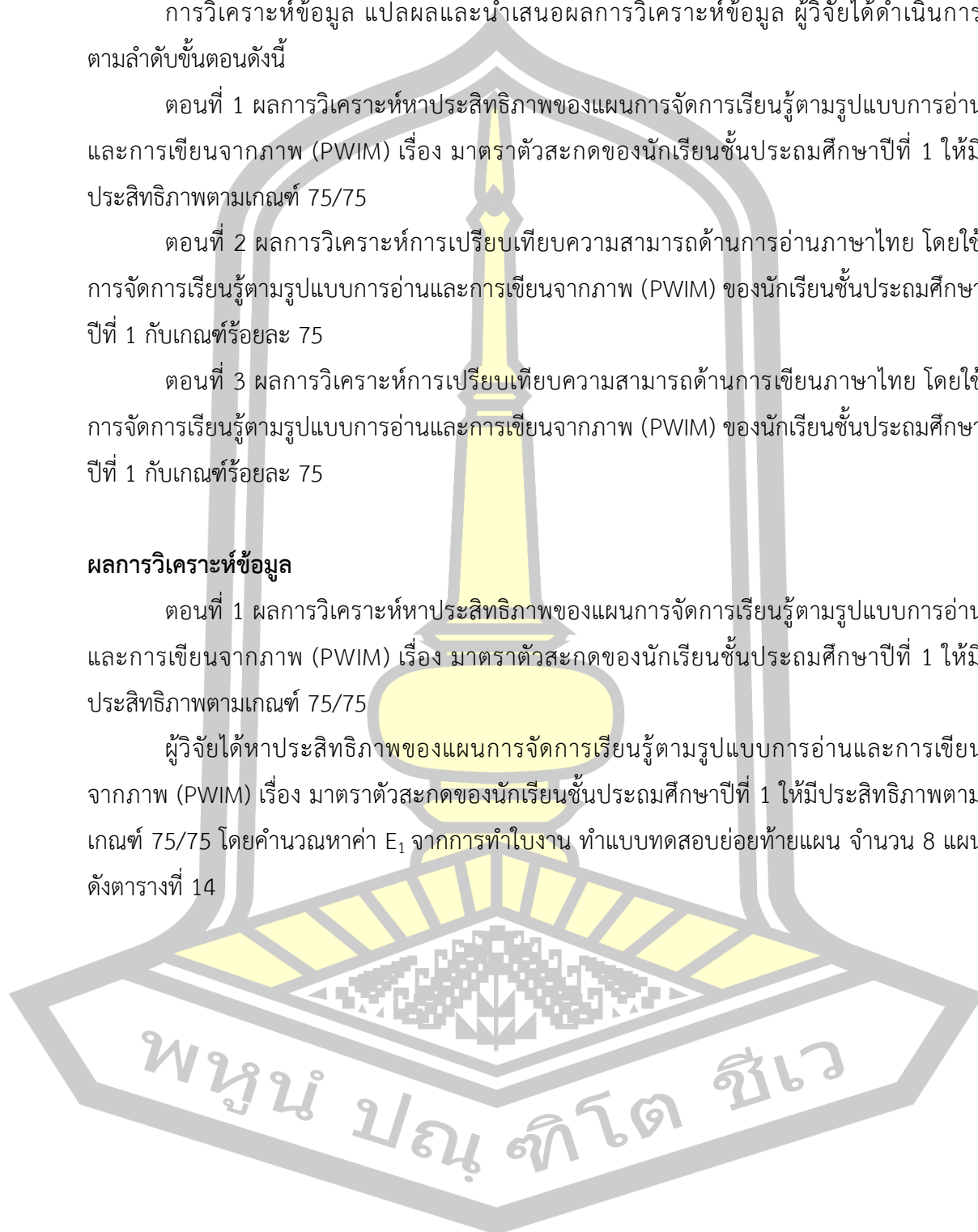
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยคำนวณหาค่า E_1 จากการทำใบงาน ทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน จำนวน 8 แผน ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 20 ประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เลขที่	คะแนนระหว่างเรียน								รวมคะแนนระหว่างเรียน(E_1)	คะแนนทดสอบการอ่านและการเขียน (E_2)
	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่	แผนที่		
	1	2	3	4	5	6	7	8		
	20	20	20	20	20	20	20	20	160	40
1	13	15	16	15	16	15	16	17	123	31
2	19	20	20	19	19	20	20	20	157	40
3	17	19	20	18	20	20	19	20	153	35
4	11	9	10	12	10	11	10	12	85	21
5	15	17	19	18	17	17	16	18	137	31
6	13	12	13	13	15	14	16	15	111	27
7	17	16	17	18	19	20	18	19	144	36
8	20	20	20	20	20	20	20	20	160	40
9	11	10	12	9	10	11	12	13	88	28
10	15	18	16	15	17	17	16	17	131	32
11	19	20	19	18	19	20	20	19	154	37
12	15	15	17	16	19	16	17	18	133	34
13	19	20	18	20	20	19	20	20	156	39
14	13	12	14	13	14	14	13	10	103	27
15	15	16	15	14	15	15	16	15	121	31
16	14	14	15	14	15	16	15	14	117	31
17	16	16	17	18	19	17	17	18	138	34
รวม	262	269	278	270	284	282	281	285	2211	554
$\bar{X}$	15.41	15.82	16.35	15.88	16.71	16.59	16.53	16.76	130.06	32.59
S.D.	2.79	3.54	2.94	3.10	3.22	3.02	2.92	3.09	23.59	5.12
ร้อยละ	77.06	79.12	81.76	79.41	83.53	82.94	82.65	83.82	81.29	81.47

จากตารางที่ 20 พบว่า การทำใบงาน และทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 130.36 คิดเป็นร้อยละ 81.29 ซึ่งหมายถึงค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.29

ผู้วิจัยได้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียน จากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตาม เกณฑ์ 75/75 โดยประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) จากแผนการจัดการเรียนรู้โดยรวมทั้ง 8 แผน และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จากแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยการทดสอบ ครั้งเดียวหลังเสร็จสิ้นกระบวนการมาวิเคราะห์ ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	160	2211	130.06	23.59	81.29
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	40	554	32.59	5.12	81.47
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เท่ากับ 81.29/81.47					

จากตารางที่ 21 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 81.29 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 81.47 ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตรการตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.29/81.47

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

โดยผู้วิจัยได้หาคะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ ดังตารางที่ 22-23

ตารางที่ 22 คะแนนจากแบบทดสอบการอ่านภาษาไทย

เลขที่	คะแนนทดสอบการอ่าน		รวม
	การอ่านคำ (10)	การอ่านประโยค (10)	
1	9	7	16
2	10	10	20
3	10	8	18
4	6	5	11
5	8	7	15
6	8	6	14
7	10	8	18
8	10	10	20
9	8	6	14
10	8	8	16
11	9	9	18
12	7	9	16
13	10	10	20
14	7	7	14
15	7	9	16
16	7	8	15
17	10	7	17
รวม	144	134	278
$\bar{x}$	8.47	7.88	16.35
S.D.	1.37	1.50	2.47
ร้อยละ	8.47	7.88	81.76

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย	คะแนน					
	คะแนนเต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t
1. การอ่านคำ	10	17	8.47	1.37	16	2.911*
2. การอ่านประโยค	10	17	7.88	1.50	16	1.054*
รวมคะแนนการอ่านภาษาไทย	20	17	16.35	2.47	16	2.255*
เกณฑ์ร้อยละ 75	20	17	15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการอ่านคำ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 8.47 และด้านการอ่านประโยคมีค่าเฉลี่ย 7.88

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

โดยผู้วิจัยได้หาคะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75 หลังเรียนจากแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย จำนวน 15 ข้อ ดังตารางที่ 24-

25

พูน ปณ จิต ชีเว

ตารางที่ 24 คะแนนจากแบบทดสอบการเขียนภาษาไทย

เลขที่	คะแนนทดสอบการเขียน		รวม
	การเขียนตามคำบอก (10)	การเขียนประโยค จากภาพ (10)	
1	9	6	15
2	10	10	20
3	10	7	17
4	5	5	10
5	8	8	16
6	7	6	13
7	10	8	18
8	10	10	20
9	7	7	14
10	8	8	16
11	10	9	19
12	9	9	18
13	9	10	19
14	7	6	13
15	8	7	15
16	9	7	16
17	9	8	17
รวม	145	131	276
$\bar{x}$	8.53	7.71	16.24
S.D.	1.42	1.53	2.73
ร้อยละ	8.52	7.71	81.18

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คะแนนความสามารถด้านการเขียน ภาษาไทย	คะแนน					
	คะแนน เต็ม	n	$\bar{X}$	S.D.	df	t
การเขียนตามคำบอก	10	17	8.53	1.42	16	2.990*
การแต่งประโยคจากภาพ	10	17	7.71	1.53	16	0.554*
รวมคะแนนการเขียนภาษาไทย	20	17	16.24	2.73	16	1.867*
เกณฑ์ร้อยละ 75	20	17	15			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 พบว่า คะแนนความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการเขียนตามคำบอกมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.53 และด้านการแต่งประโยคจากภาพมีค่าเฉลี่ย 7.71

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การดำเนินงานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สามารถสรุปผลได้ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) เรื่อง มาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับเกณฑ์ร้อยละ 75

สรุปผล

จากผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามความมุ่งหมาย ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านการอ่านคำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.47 และด้านการอ่านประโยคมีค่าเฉลี่ย 7.88

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ด้านการเขียนตามคำบอก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.53 และด้านการแต่งประโยคจากภาพ มีค่าเฉลี่ย 7.71

อภิปรายผล

การดำเนินงานวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้อภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เท่ากับ 81.29/81.47 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ หมายความว่า คะแนนจากการทำใบงาน การทดสอบย่อยท้ายแผน 8 แผน มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.29 คะแนนการทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนภาษาไทย หลังสอนจบครบทุกแผนแล้ว มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 81.47 จะ เห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้ผ่านกระบวนการขั้นตอนของการสร้างอย่างเป็นระบบ และมีวิธีการที่เหมาะสมคือ ได้มีการศึกษาหลักสูตร คู่มือครู เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จึงทำให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ Calhoun (1999) เชื่อว่า ครูสามารถสอนให้เด็กมีจิตสำนึกและเกิดความใส่ใจ ได้หากใช้กระบวนการสื่อสาร ได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ซึ่งเป็นกระบวนการรับสาร และส่งสารที่ผู้เรียนสามารถทำได้ด้วยการใช้ทักษะการอ่าน (อ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง อ่านจับใจความ ฯลฯ) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ความคิดรวบยอด การสร้างประโยค หลักไวยากรณ์ ผูกการเขียนย่อหน้า โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ วิธีการสอน PWIM สอดคล้องกับ วัชรานเลาเรียนดี (2556) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM หรือ Picture Word Inductive Model มีลักษณะสำคัญ คือ ใช้รูปภาพที่สอดคล้องกับสาระวัตถุประสงค์และวัยของผู้เรียน เป็นสื่อที่นำไปสู่การเรียนรู้คำศัพท์ วลี ประโยค ย่อความ จนถึงการอ่าน และการอ่านและเขียนที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น มีการฝึก

ซ้ำๆ เป็นปริมาณมาก ๆ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับความคิดรวบยอดและหลักการด้วยตนเอง ด้วยวิธีคิดแบบอุปนัย และที่สำคัญการเรียนรู้เริ่มจากตัวผู้เรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณริณฐพัชร คงแสงจันทร์ และเด่นดาว ชลวิทย์ (2565) ได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Picture Word Inductive Model (PWIM) กับวิธีการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนแบบ PWIM สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ด้านการอ่านคำมีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.47 และด้านการอ่านประโยคมีค่าเฉลี่ย 7.88 ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปภาพที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นสื่อในการสอน นำไปสู่การรู้จักคำศัพท์ วลี และประโยค โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีขั้นตอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกความสามารถในการอ่านสะกดคำหลายครั้ง จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ Calhoun (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM เป็นอีกหนึ่งวิธีที่ให้นักเรียนอ่านหนังสือได้เร็วที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร จันทะกล (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่าน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กด กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา ศรีธรรม และอุบลวรรณ ส่งเสริม (2562) ได้วิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ร่วมกับแผนผังความคิด มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) มีความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 ด้านการเขียนตามคำบอก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 8.53 และด้านการแต่งประโยคจากภาพ มีค่าเฉลี่ย 7.71 ที่ปรากฏผลเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาการเขียนของนักเรียน ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจและ

กระตุ้นการคิดของนักเรียน สามารถพัฒนาด้านการเขียนของนักเรียนทั้งองค์ประกอบด้านการเขียน คำศัพท์ การเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค สอดคล้องกับ Calhoun (2017) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะที่สำคัญในการพัฒนาด้านภาษาและความรู้เนื่องจากการสร้างคลังคำศัพท์ของเด็ก จากคำพูดและความเข้าใจและรูปแบบประโยคและอำนวยความสะดวก ในการเปลี่ยนแปลง การเขียนและการอ่าน เด็กส่วนใหญ่ต้องการทำความเข้าใจกับภาษาที่อยู่รอบตัวของพวกเขาและเด็กส่วนใหญ่มีความกระตือรือร้นที่จะปลดปล่อยความลึกซึ้งของภาษาในการอ่านและการเขียน ลักษณะเด่นของการจัดการเรียนรู้แบบ PWIM มีลักษณะเด่นในการพัฒนาการอ่านและการเขียน โดยเน้นให้ผู้เรียนฝึกสะกดอ่านและสะกดเขียนอย่างถูกต้อง โดยอาศัยการเรียนรู้จากการค้นหาคำศัพท์จากการมองรูปภาพและการคิดต่อยอดจากรูปภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกพร จันทะกล (2564) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียน เรื่อง มาตราสะกด แม่ กก กต กบ และมาตรา ตัวสะกดแม่ กน ร้อยละ 70.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ 70 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์ (2567) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดเรียนรู้แบบ Picture Word Inductive Model หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูควรชี้แจงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจถึงแนวทางการปฏิบัติ กฎ และกติกาศในการเรียน

1.2 รูปภาพที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนควรหารูปภาพที่ส่งเสริมจินตนาการมีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของเนื้อหา

1.3 ในการเลือกใช้คำศัพท์ ควรคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน ควรเลือกจากคำศัพท์พื้นฐานของแต่ละระดับชั้นเรียน

1.4 ครูควรดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด และกระตุ้นให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมทุกคน เพื่อสร้างความมั่นใจและกล้าแสดงออกให้กับนักเรียน

1.5 ครูควรจัดการเวลาในการทำกิจกรรมให้มีความเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการจัดการเรียนรู้รูปแบบ Picture Word Inductive Model ไปศึกษากับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การเขียนตามจินตนาการ การเขียนนิทาน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ฯลฯ

2.2 ควรศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ PWIM ในการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระอื่น ๆ

2.ควรมีการศึกษาวิจัยที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบ PWIM ร่วมกับการจัดการเรียนรู้เทคนิคอื่น ๆ เช่น เทคนิค CIRC เทคนิค CIPPA บอร์ดเกม ฯลฯ

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2544). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด. กรมวิชาการ.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*.
กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2551). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ
: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

_____. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :
ผู้แต่ง.

กนกพร จันทะกล (2564). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยการ จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

กรรณิกา แก้วปานกัน. (2547). *การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังความคิดกับวิธีสอนแบบปกติ*.
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิตหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย:
มหาวิทยาลัยบูรพา.

กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี เขต 1.
(2556). *เอกสารเสริมความรู้ เรื่อง การสอนอ่านเขียนคำไทย (การสอนแจกลูกสะกดคำ)*.
ปทุมธานี.

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์. (2551). *ทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

กาญจนา เชื้อมศรีจันทร์. (2552). *เด็กอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้แก้แ่ง่ายนิดเดียว*. กรุงเทพฯ: นวสารการ
พิมพ์.

จิรวัดน์ เพชรรัตน์ และอัมพร ทองใบ. (2556). *การอ่านและการเขียนทางวิชาการ (Academic
Reading And Writing)*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์

จิรวะดี เกษี. (2560). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SSCS เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไสภการพิมพ์.

ชนิศร เพ็ชรฉนวน และเด่นดาว ชลวิทย์. (2567). ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ *Picture Word Inductive Model* ที่มีต่อ ความสามารถในการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชลิต ชูกำแพง. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ชูศรี วงศ์รัตน์. (2550). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี : ไทยเนรมิตกิจอินเทอร์เน็ตโปรดเซอร์วิส.

ณริณัฐพัชร คงแสงจันทร์ และเด่นดาว ชลวิทย์.(2565). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ *Picture Word Inductive Model (PWIM)* กับวิธีการ สอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ทัศนีย์ ศุภเมธี. (2544). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรีมหาวิทยาลัยรัตนโกสินทร.

เทียมจันทร์ ไสยวรรณ. (2552). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบกลุ่มร่วมมือ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

นารี ศรีปัญญา. (2556). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิตบุรีรัมย์: มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

บันลือ พงกษะวัน. (2530). มิติใหม่ในการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช,

_____. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- _____. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ปิ่นธนา ศุภดล และคณะ (2557) . *ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ Picture Word Inductive Model ที่มีผลต่อการอ่าน การเขียน และการแต่งประโยคของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกระบวนการศึกษาชั้นเรียน*. รายงานผลการวิจัยกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายประถมศึกษา (ศึกษาศาสตร์).
- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). *วิธีสอนเด็กเรียนยาก*. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- เพ็ญญู กิจระการและสมนึก ภัททิยธนี. (2545). “ดัชนีประสิทธิผล(Effectiveness Index : E.I.),” การวัดผลการศึกษา. 8 : 30-36 ; กรกฎาคม.
- พิริยา หาญบำรุงธรรม และ ใจทิพย์ ณ สงขลา. (2565). *การพัฒนาหนังสือการอ่านด้วยเทคนิค PWIM เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น*. วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา, 5(14), 22-35.
- เพ็ญพิชชา ภูกิ่งแก้ว. (2557). *การศึกษาศาสนาความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาไทย และพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแผนผังความคิด*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต.สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พองจันทร์ สุขยิ่งและคณะ. (2550). *ศิลปะการอ่านอย่างมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- มนตรี วงษ์สะพาน. (2563). *พื้นฐานการวิจัยทางหลักสูตรและการสอน*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม : ตักสิลาการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542*. กรุงเทพฯ: สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ละมุน จันทรแปน. (2553). *การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ*. วิทยานิพนธ์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วรรณ โสมประยูร. (2537 2542 2544). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 1 กรุงเทพมหานคร : ดอกหญ้าวิชาการ

- วิฑู นิติวรากล. (2564). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่ส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2, วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2555). *รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2556). *ศาสตร์การนิเทศการสอน และการโค้ช การพัฒนาวิชาชีพ : ทฤษฎีกลยุทธ์สู่การปฏิบัติ*. พิมพ์ครั้งที่ 12. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ นครปฐม.
- วิจิตรา อายุเย็น. (2558). *การพัฒนาผลการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบการแจกลูกสะกดคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านการเขียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม : ช้างทอง.
- _____. (2556). *การออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวความคิดแบบ Backward Design*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สง่า วงศ์ไชย. (2562). *Picture Word Inductive Model: รูปแบบการสอนอ่านและเขียนสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- สมนึก ภัททิยธนี. (2555). *การวัดผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมบัติ จำปาเงิน. (2549). *กลเม็ดการอ่านให้เก่ง*. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์
- สมบัติ ห้ายเรือคำ. (2551). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2557). *44 วิธีเปลี่ยนความล้มเหลวเป็นความสำเร็จ*. สมุทรปราการ : มายเบสท์บุ๊คส์.
- สุทธิดี ชัดติยะ. (2551). *ศาสตร์การสอนเขียน*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดเปเปอร์เฮาส์.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). *การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน*. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุพัตรา ศรีธรรมมา และอุบลวรรณ ส่งเสริม. (2562). *การพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวัฒน์ วิวัฒนานนท์. (2551). *ทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ และเขียน*. กรุงเทพฯ: เพื่องฟ้า.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2550). *สรุปผลการประชุมสัมมนาประสานแผนและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้การดำเนินงานพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

อวยพร พานิช และคณะ. (2550). *ภาษาและหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรนุช ศรีสะอาด และคณะ. (2550). *การวัดและประเมินผลการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กทม. : ประสานการพิมพ์.

อิศเรศ พิพัฒน์มงคลพรและวิไล พิพัฒน์มงคลพร. (2558). *การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบพิชชเจอร์เวิร์ด*. วารสารศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Calhoun, E.F. (1999). *Teaching beginning reading and writing with the picture word inductive model*. Virginia : ASCD.

Calhoun, S. (2017). *Exclusives, equities and prosodic phrases in Samoan*. Glossa: a journal of general linguistics, 2(1), 11.

Calhoun, Emily F. (1990). *Teaching Beginning Reading and Writing with the Picture Words Inductive model*. Alexandria: Virginia USA

Ferlazzo, L. and Synpneski, K.H. (2017). *The ESL / ELL Teacher's Survival Guide*. [online]. Available from : <https://books.google.co.th/books?id=> [accessed 20 November 2019].

Joyce, Bruce; Weil, Marsha & Calhoun, Emily. (2000). *Model of teaching* (7th ed). Boston: Pearson.

Loh, J.K.K. (2010). Reflecting, shaking and being shook: Resistance in a primary classroom. *Journal of English Teaching : Practice and Critique*, 9(3), 160-168, December.

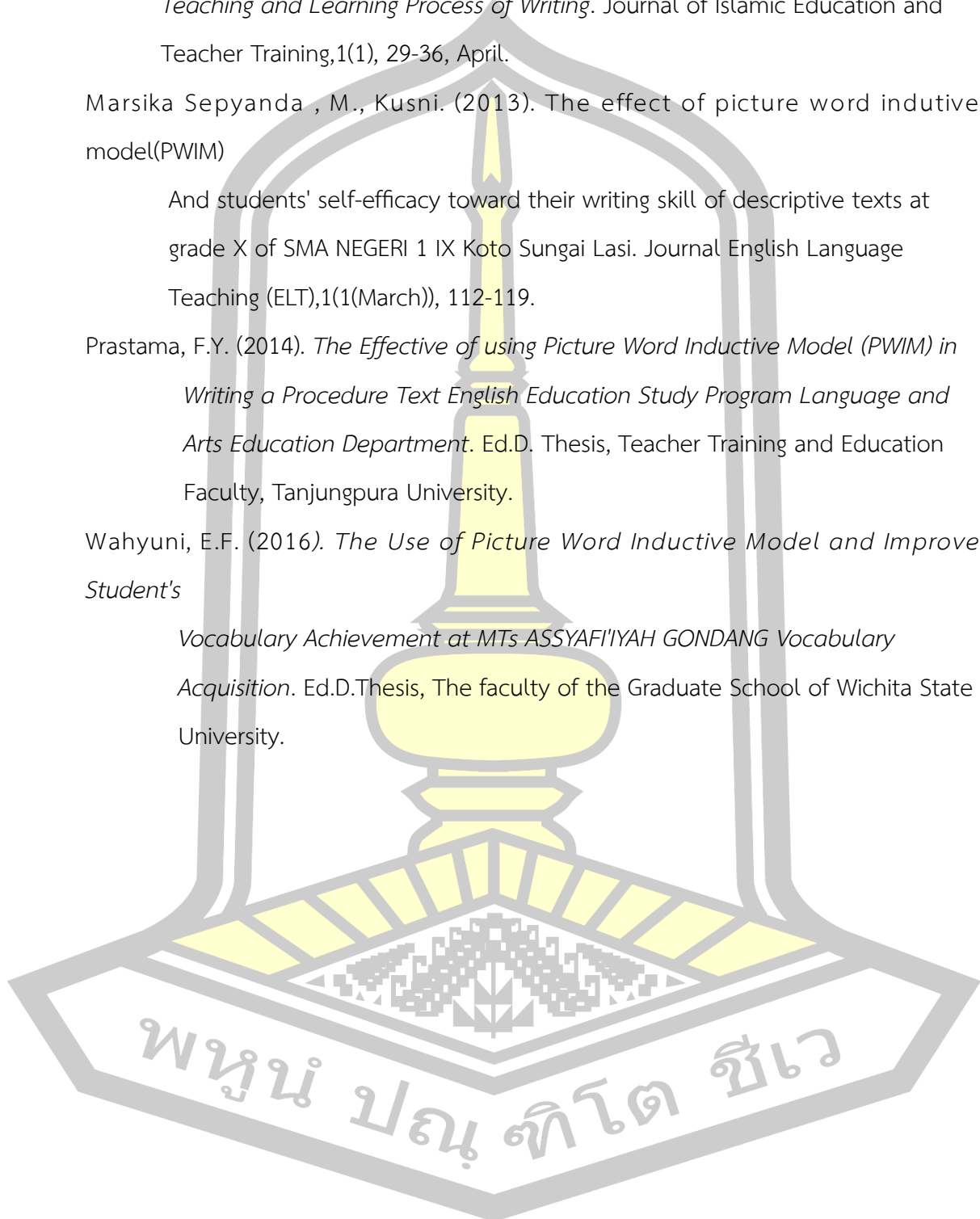
Indah, B.a.N.W. (2015). *The use of Picture Word Inductive Model(PWIM) in the Teaching and Learning Process of Writing*. Journal of Islamic Education and Teacher Training,1(1), 29-36, April.

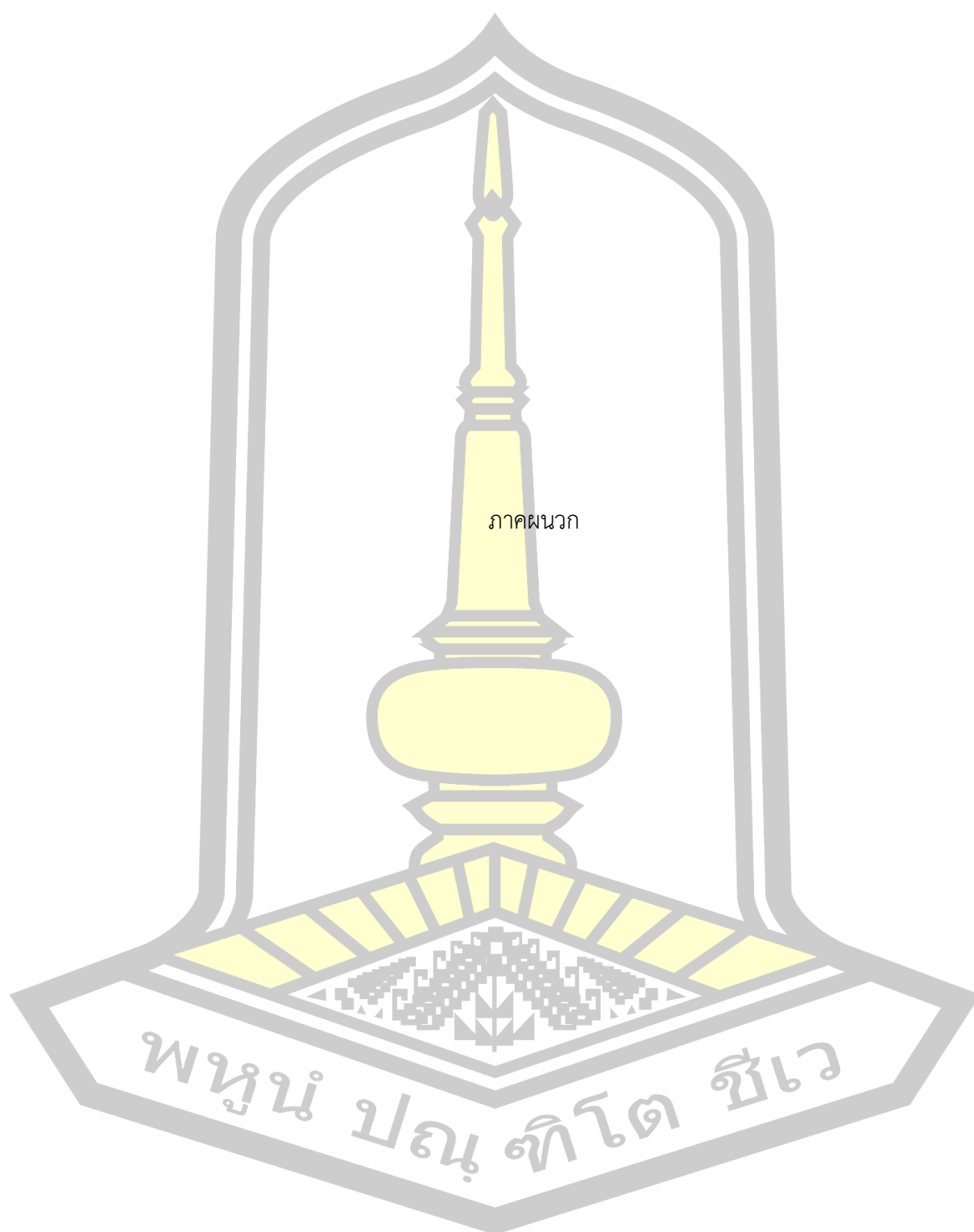
Marsika Sepyanda , M., Kusni. (2013). The effect of picture word inductive model(PWIM)

And students' self-efficacy toward their writing skill of descriptive texts at grade X of SMA NEGERI 1 IX Koto Sungai Lasi. Journal English Language Teaching (ELT),1(1(March)), 112-119.

Prastama, F.Y. (2014). *The Effective of using Picture Word Inductive Model (PWIM) in Writing a Procedure Text English Education Study Program Language and Arts Education Department*. Ed.D. Thesis, Teacher Training and Education Faculty, Tanjungpura University.

Wahyuni, E.F. (2016). *The Use of Picture Word Inductive Model and Improve Student's Vocabulary Achievement at MTs ASSYAFI'IYAH GONDANG Vocabulary Acquisition*. Ed.D.Thesis, The faculty of the Graduate School of Wichita State University.

ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- เอกสารรับรองโครงการวิจัยจากคณะกรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย 3 ท่าน ที่กรุณาเสียสละเวลา ให้คำปรึกษาแนะนำในด้านเนื้อหาการสอนวิชาภาษาไทย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ให้คำปรึกษาด้านหลักสูตรและการสอนและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการวัดและประเมินผล โดยมีรายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

- 1) นางสาวสุภาวดี นิลาทะวงศ์ ครูชำนาญการพิเศษ (กศ.ม.หลักสูตรและการสอน) โรงเรียนบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน
- 2) นางสาวประภาพร สุดสน ครูชำนาญการพิเศษ (ค.บ.ภาษาไทย) โรงเรียนบ้านเชียง อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา
- 3) นางสาวเพ็ญประภา กิ่งทอง (ค.ม.วิจัยวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา) ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอุบลวิทยาคม อำเภอเมืองอุบล จังหวัดอุบลราชธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

ที่ อว 0605.5(2)/ว166

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 มกราคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวสุภาวดี นิลาทะวงศ์

ด้วย นางสาวปริมประภา ภูสมบอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ก.ศ.ม. หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-4371-9800 ต่อ 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว166

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 มกราคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวประภาพร สุดสน

ด้วย นางสาวปริมประภา ภูสมปอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-4371-9800 ต่อ 6216

ที่ อว 0605.5(2)/ว166

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

10 มกราคม 2568

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

เรียน นางสาวเพ็ญประภา กิ่งทอง

ด้วย นางสาวปริมประภา ภูสมปอง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร กศ.ม หลักสูตรและการสอน โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-4371-9800 ต่อ 6216

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

เลขที่การรับรอง : 192-126/2568

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาไทย) ผลการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM) ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชื่อโครงการวิจัย (ภาษาอังกฤษ) Effects of Using a Picture Word Inductive Model (PWIM) Approach on Thai Reading and Writing Abilities of First-Year Elementary School Students.

ผู้วิจัย : นางสาวปริมประภา ภูสมปอง

หน่วยงานที่รับผิดชอบ : คณะศึกษาศาสตร์

สถานที่ทำการวิจัย : โรงเรียนบ้านเชียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1

ประเภทการพิจารณาแบบ : แบบเร่งรัด

วันที่รับรอง : 12 มีนาคม 2568

วันหมดอายุ : 11 มีนาคม 2569

ข้อเสนอการวิจัยนี้ ได้รับการพิจารณาและให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคามแล้ว และอนุมัติในด้านจริยธรรมให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องข้างต้นได้ บนพื้นฐานของโครงร่างงานวิจัยที่คณะกรรมการฯ ได้รับและพิจารณา เมื่อเสร็จสิ้นโครงการแล้วให้ผู้วิจัยส่งแบบฟอร์มการปิดโครงการและรายงานผลการดำเนินงานมายังคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะต้องยื่นขอรับการพิจารณาใหม่

ภรณ์ สว่างจิต

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เกสักรหญิงราตรี สว่างจิต)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตรา กง

เวลา 2 ชั่วโมง

ผู้สอน : นางสาวปริมประภา ภูสมปอง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

1. มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

2. ตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง และข้อความสั้นๆ

ท 2.1 ป.1/2 เขียนสื่อสารด้วยคำและประโยคง่ายๆ

ท 4.1 ป.1/2 เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ

ท 4.1 ป.1/3 เรียบเรียงคำเป็นประโยคง่าย ๆ

3. สาระสำคัญ

มาตรา กง หรือ แม่กง คือ คำทุกคำที่มี ก เป็นตัวสะกด เช่น ยิง ยุ่ง แย่ง เหลือง โย่ง ฯลฯ

4. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอ่านและเขียนสะกดคำที่สะกดด้วยมาตรา กง ได้ (P)

2. นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วยมาตรา กง ได้ถูกต้อง (K)

3. นักเรียนแต่งประโยคจากคำที่สะกดด้วยมาตรา กง ได้ (P)

4. นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน (A)

5. สาระการเรียนรู้

ความรู้ (K)

- การจดจำคำในมาตรา กง

- การบอกความหมายของคำในมาตรา กง

ทักษะ/กระบวนการ (P)

- ฝึกอ่านและเขียนคำที่สะกดด้วยมาตรา กง
- ฝึกแต่งประโยคจากคำที่สะกดด้วยมาตรา กง

เจตคติ/คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (A)

- ตั้งใจเรียนและมีความกระตือรือร้นในการทำงาน

6. สมรรถนะของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

7. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. มีวินัย หมายถึง ปฏิบัติตามข้อตกลง ของกิจกรรม และรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย
2. ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง ตั้งใจเรียนเอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้และร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
3. มุ่งมั่นในการทำงาน หมายถึง ตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่มอบหมาย ทำงานด้วยความเพียรพยายาม และอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

8. การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นที่ 1 เตรียมเข้าสู่บทเรียน

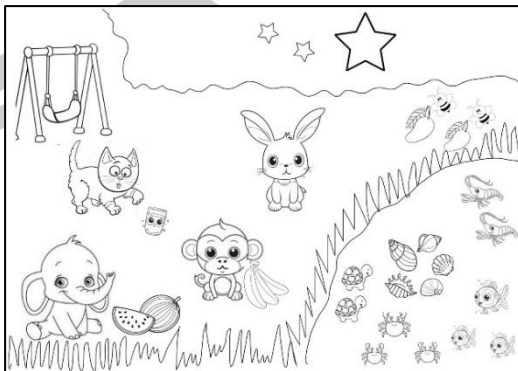
1. ครูพานักเรียนทำกิจกรรม Brain Gym “หัว เอว ไหล่” โดยครูนำนักเรียนร้องเพลง

“หัว เอว ไหล่ จับคู่ใหม่ จับคู่ใหม่ จับ ไหล่ เอว หัว
จับใหม่จับให้ทั้งตัว จับใหม่จับให้ทั้งตัว
จับ ไหล่ เอว หัว จับหัว เอว ไหล่”

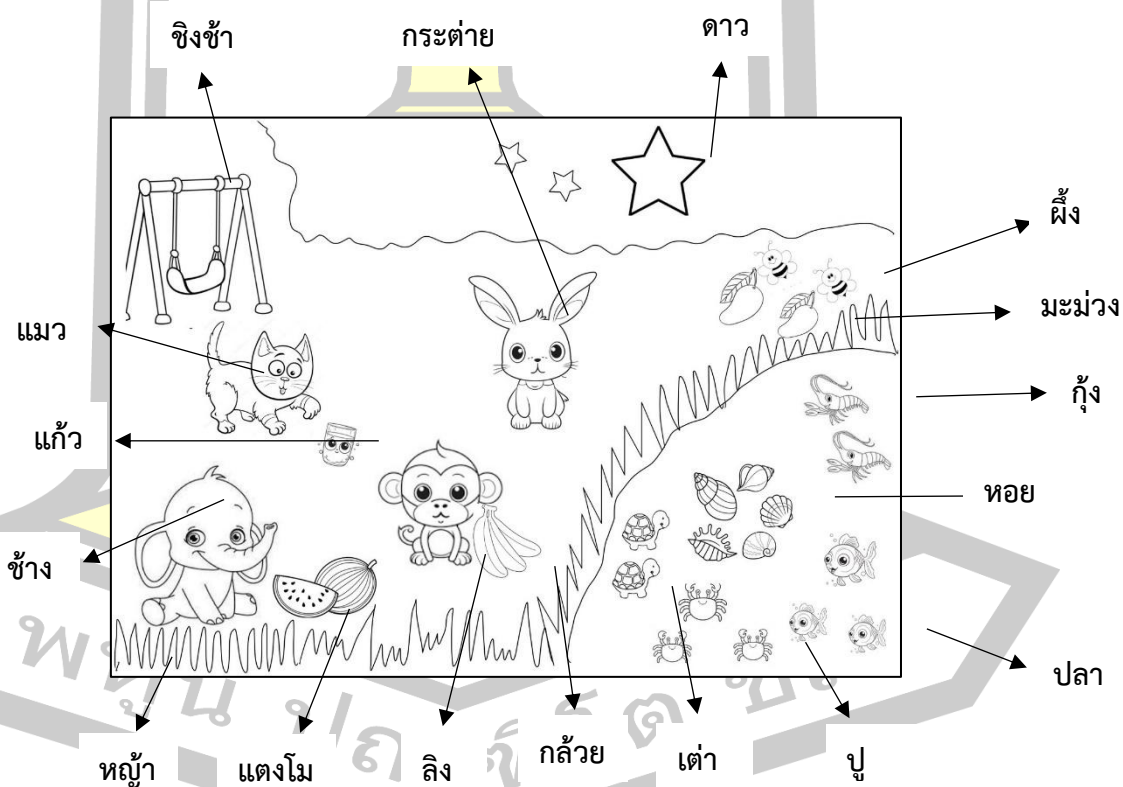
2. ครูและนักเรียนทำท่าทางประกอบเพลง

ขั้นที่ 2 โยงภาพกับคำและออกเสียงสะกดคำ

1. นักเรียนสังเกตรูปภาพบนกระดานดำ จากนั้นระบุสิ่งที่เห็นจากรูปภาพ

2. นักเรียนและครูร่วมกันโยงภาพกับคำศัพท์บนกระดานดำตามที่นักเรียนบอก
3. นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำตามครู โดยครูคอยฝึกให้นักเรียนออกเสียงให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 อ่านสะกดคำ ทบทวนคำศัพท์ที่อยู่บนกระดานดำ

1. ครูให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่อยู่บนกระดาน โดยให้นักเรียนอ่านเอง
2. นักเรียนทดสอบอ่าน โดยอ่านคำศัพท์จากแบบทดสอบ

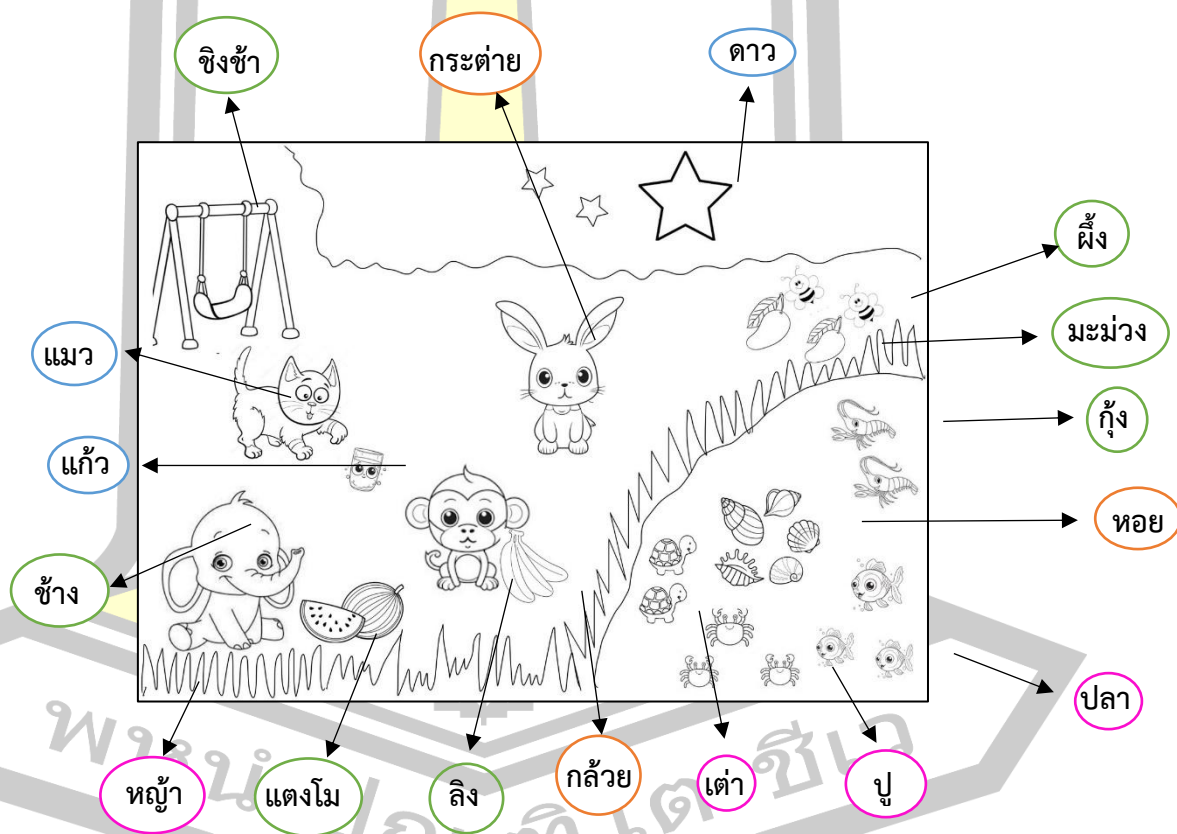
ชั่วโมงที่ 2

ครูทบทวนความรู้เดิมจากชั่วโมงแรก โดยให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ที่ระบุในรูปภาพ

ขั้นที่ 4 จัดกลุ่มคำ

1. นักเรียนและครูร่วมกันจัดกลุ่มคำตามมาตราตัวสะกด โดยครูให้นักเรียนสังเกตคำบนกระดานดำที่มีมาตราตัวสะกดที่เหมือนกันให้วงกลมด้วยปากกาสีเดียวกัน เช่น

- วงกลมด้วยสีเขียว ○ คือ คำที่มี ิง สะกด เช่น ช้าง ลิง แดงโม ชิงช้า มะม่วง ผึ้ง
กุ่ม
- วงกลมด้วยสีส้ม ○ คือ คำที่มี ย สะกด เช่น กล้วย หอย กระจ่าย
- วงกลมด้วยสีฟ้า ○ คือ คำที่มี ว สะกด เช่น ดาว แก้ว แมว
- วงกลมด้วยสีชมพู ○ คือ คำที่ไม่มีตัวสะกด เช่น ปู ปลา เต่า หย้า

2. ครูให้นักเรียนร่วมกันสังเกตคำที่ถูวงกลมด้วยสีเขียว ว่ามีสิ่งใดที่เหมือนกัน (คำที่มี ิง สะกด เหมือนกัน) จากนั้นครูอธิบายความหมายของ มาตรา กง หรือแม่กง คือ คำทุกคำที่มี ิง เป็นตัวสะกด

ขั้นที่ 5 เพิ่มคำ

1. นักเรียนและครูร่วมกันเพิ่มคำ ในมาตรา กง ลงบนกระดานดำ
2. นักเรียนฝึกอ่านทบทวนคำมาตรา กง บนกระดานดำ แล้วนักเรียนฝึกอ่านคำใน
มาตรา กง บนรูปภาพ

ขั้นที่ 6 แต่งประโยค

1. นักเรียนและครูร่วมกันฝึกแต่งประโยคคำใน มาตรา กง โดยครูยกตัวอย่าง
ประโยคให้นักเรียนดู
2. นักเรียนลงมือทำใบงานที่ 1 มาตรา กง (เขียนคำมาตรา กง และแต่งประโยคจาก
คำในมาตรา กง)

ขั้นที่ 7 อ่านและทบทวนประโยค

นักเรียนและครูร่วมกันทบทวนประโยคที่มีคำใน มาตรา กง โดยครูสุ่มให้นักเรียนแต่ละคนยกตัวอย่างประโยคที่มีคำในมาตรา กง คนละ 1 ประโยค หน้าชั้นเรียน

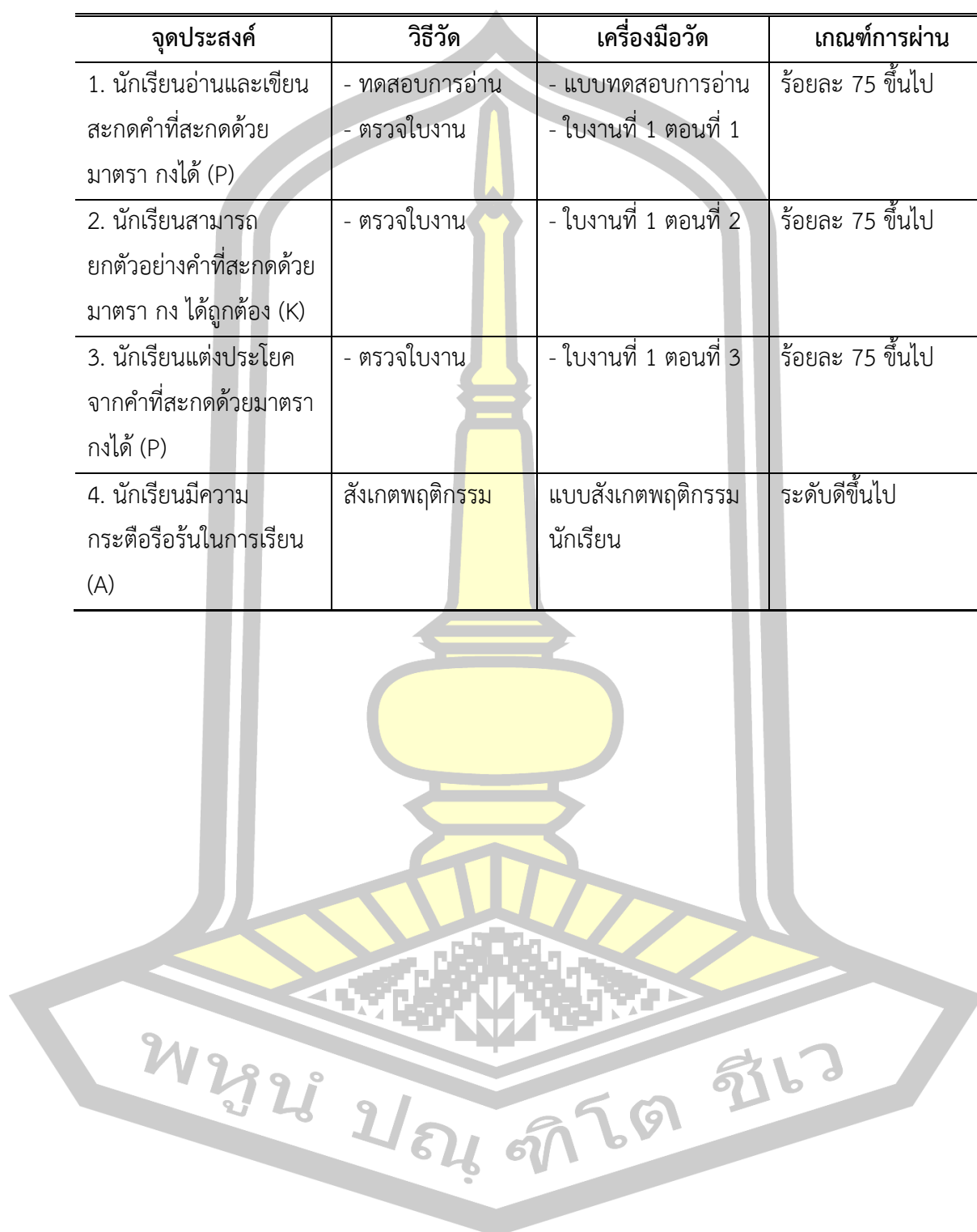
9. สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. รูปภาพมาตรา กง
2. แบบทดสอบอ่านคำมาตรา กง
3. ใบงานที่ 1 มาตรา กง

10. การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์	วิธีวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การผ่าน
1. นักเรียนอ่านและเขียน สะกดคำที่สะกดด้วย มาตรา กงได้ (P)	- ทดสอบการอ่าน - ตรวจใบงาน	- แบบทดสอบการอ่าน - ใบงานที่ 1 ตอนที่ 1	ร้อยละ 75 ขึ้นไป
2. นักเรียนสามารถ ยกตัวอย่างคำที่สะกดด้วย มาตรา กง ได้ถูกต้อง (K)	- ตรวจใบงาน	- ใบงานที่ 1 ตอนที่ 2	ร้อยละ 75 ขึ้นไป
3. นักเรียนแต่งประโยค จากคำที่สะกดด้วยมาตรา กงได้ (P)	- ตรวจใบงาน	- ใบงานที่ 1 ตอนที่ 3	ร้อยละ 75 ขึ้นไป
4. นักเรียนมีความ กระตือรือร้นในการเรียน (A)	สังเกตพฤติกรรม	แบบสังเกตพฤติกรรม นักเรียน	ระดับดีขึ้นไป

11. แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

ผลการเรียนรู้

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

(ลงชื่อ).....ผู้สอน/ผู้บันทึก

(นางสาวปริมประภา ภูสมบัติ)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้อเสนอแนะของฝ่ายวิชาการ

(ลงชื่อ).....

(นางสาวสุภาวดี นิลาหะวงศ์)

ฝ่ายวิชาการ

ข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา

(ลงชื่อ).....

(นายสมพร สารบรรณ)

ผู้อำนวยการโรงเรียน

แบบทดสอบการอ่าน

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

1. ครูยกตัวอย่างการอ่านคำ ให้นักเรียนทราบ เมื่อนักเรียนพร้อม ให้เริ่มอ่าน
2. อ่านถูกต้อง 1 คะแนน อ่านผิด 0 คะแนน

1. กุ้ง

2. ลิง

3. แต่งโม

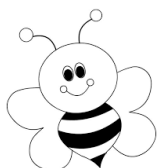
4. มะม่วง

5. ชิงช้า

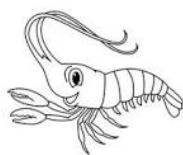
พหุบัน ปณ จิต ชีเว

ใบงาน เรื่อง มาตรา กง

ตอนที่ ๑ เขียนคำมาตรา กง ให้ตรงกับรูปภาพ

.....
.....

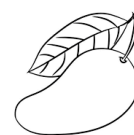
.....
.....

.....
.....

.....
.....

.....
.....

ตอนที่ ๒ เพิ่มคำมาตรา กง (ง สะกด)

ตอนที่ ๓ แต่งประโยคจากคำในมาตรา กง

คำ	ประโยค
๑.	
๒.	
๓.	

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เกณฑ์การให้คะแนนใบงานที่ 1

ตอนที่ 1 เขียนคำมาตรา กง

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	เขียนคำถูกต้อง
0	เขียนคำผิด

ตอนที่ 2 เพิ่มคำมาตรา กง

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
1	เขียนคำถูกต้อง
0	เขียนคำผิด

ตอนที่ 3 แต่งประโยคจากคำในมาตรา กง

ระดับคุณภาพ (คะแนน)	แนวทางการให้คะแนน
2	เขียนประโยคที่มีความหมายสอดคล้องกับคำที่กำหนดให้ หรือข้อความที่ถูกต้อง และสมบูรณ์
1	เขียนข้อความได้สอดคล้องกับคำ แต่มีรายละเอียดบางส่วนไม่เป็นประโยคที่สมบูรณ์
0	เขียนข้อความไม่สอดคล้องกับคำ หรือไม่เขียนตอบ

พูน ปณ จิต ชีวะ

แบบบันทึกคะแนนการทำแบบทดสอบและใบงาน เรื่อง มาตรการ

ที่	ชื่อ	ทดสอบ อ่าน (5 คะแนน)	ใบงาน			รวม (20คะแนน)	สรุปผล ผ่าน/ไม่ผ่าน
			ตอนที่ 1 (5คะแนน)	ตอนที่ 2 (4คะแนน)	ตอนที่ 3 (6คะแนน)		
1.	เด็กชาย กิรติ สายโรจน์						
2.	เด็กชาย กฤษณพล จันทะคัด						
3.	เด็กชาย กรวิชัย อเนกนวล						
4.	เด็กชาย ชนพล จตุวงศ์						
5.	เด็กชาย รัตนพล เรืองจรัส						
6.	เด็กชาย วรชล จันทะขำนิ						
7.	เด็กชาย วรโชติ มณีวงศ์						
8.	เด็กชาย อนุวัฒน์ พิมพา						
9.	เด็กชาย อภินันท์ พันธสารภูมิ						
10.	เด็กชาย อภิชัยมงคล ศรีสร้าง						
11.	เด็กหญิง ชนัญธิดา ประวิโน						
12.	เด็กหญิง ชุติมา เขียวไหล						
13.	เด็กหญิง โชติกา บัวเลิง						
14.	เด็กหญิง พิชญา ไพบูลย์						
15.	เด็กหญิง วีรยา เจริญเขต						
16.	เด็กหญิง สิริจรรยา แสงสวัสดิ์						
17.	เด็กหญิง อภิขญา ขวัญอ่อน						

เกณฑ์การประเมิน

ทำได้ 75 % หรือ คะแนน 15 คะแนน ขึ้นไปถือว่าผ่านเกณฑ์

สรุปผลการประเมิน

นักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้

ที่	ชื่อ - สกุล		พฤติกรรม / ระดับคะแนน															รวม
			ความสนใจ ในการทำ กิจกรรม			การมีส่วน ร่วมในการ แสดงความ คิดเห็น			การตอบ คำถาม			การยอมรับ ฟังความ คิดเห็น ผู้อื่น			ทำงาน ตามที่ได้รับ มอบหมาย			
			3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1.	เด็กชาย กิรติ	สายโรจน์																
2.	เด็กชาย กฤษณพล	จันทะคัด																
3.	เด็กชาย กรวิชญ์	เอนกนวล																
4.	เด็กชาย ชนพล	จตุวงศ์																
5.	เด็กชาย รัตนพล	เรืองจรัส																
6.	เด็กชาย วรชล	จันทะขำนิ																
7.	เด็กชาย วรโชติ	มณีวงศ์																
8.	เด็กชาย อนุวัฒน์	พิมพา																
9.	เด็กชาย อภินันท์	พันธสารภูมิ																
10.	เด็กชาย อภิชัยมงคล	ศรีสร้าง																
11.	เด็กหญิง ชนัญธิดา	ประวีโน																
12.	เด็กหญิง ชุตินา	เขียวไหล																
13.	เด็กหญิง โชติกา	บัวเลิง																
14.	เด็กหญิง พิษญา	ไพบูลย์																
15.	เด็กหญิง วีรยา	เจริญเขต																
16.	เด็กหญิง สิริจรรยา	แสงสวัสดิ์																
17.	เด็กหญิง อภิษฎา	ขวัญอ่อน																

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี
 ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปานกลาง
 ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ระดับดีขึ้นไป (13 คะแนน)

เกณฑ์การประเมิน คะแนนเต็ม 15 คะแนน

คะแนน 13 - 15 หมายถึง ดี
 คะแนน 9 - 12 หมายถึง ปานกลาง
 คะแนน 5 - 8 หมายถึง ปรับปรุง

สรุปผลการประเมิน

นักเรียนผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน.....คน

แบบทดสอบความสามารถการอ่านภาษาไทย

ตอนที่ 1 อ่านคำ

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

- 1.ครูยกตัวอย่างการอ่านคำ คำว่า “สีขาว” (สี – ขาว = สีขาว) ให้นักเรียนทราบ
- 2.ให้นักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ จำนวน 10 คำ

คำที่กำหนดให้

1. มะม่วง	2. นางเงือก
3. ใต้ถุน	4. วิตามิน
5. ชมพู	6. กระต่าย
7. เข้าแถว	8. มังคุด
9. อาบน้ำ	10. สับปะรด

ตอนที่ 2 อ่านประโยค

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

ให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่กำหนดให้

ประโยคที่กำหนดให้

1. ฉันช่วยแม่ทำกับข้าว
2. ใบบัวเป็นช้างตัวเมีย
3. กบกระโดดอยู่ริมบึง
4. เสือหิวมันจึงดุร้าย
5. ฟ้าใส่ไปเที่ยวทะเล

พูน ปณ จิต ชีเว

แบบทดสอบความสามารถการเขียนภาษาไทย

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ตอนที่ 1 เขียนตามคำบอก

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

1. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอก จำนวน 10 คำ
2. ครูอ่านคำให้นักเรียนฟัง คำละ 2 ครั้ง ให้นักเรียนเขียนก่อนบอกคำในข้อต่อไป

ข้อที่	คำที่เขียน	ข้อที่	คำที่เขียน
1.		6.	
2.		7.	
3.		8.	
4.		9.	
5.		10.	

ตอนที่ 2 แต่งประโยคจากภาพ

คำชี้แจง (ครูอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนฟัง)

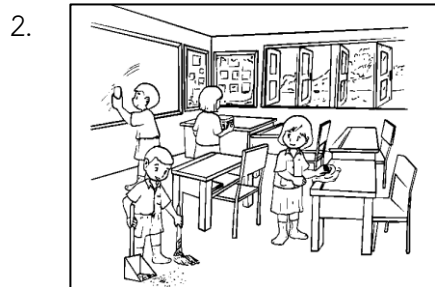
ให้นักเรียนเขียนประโยคจากภาพที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ ข้อละ 1 ประโยค โดยเขียนตัวบรรจงเต็มบรรทัด

1.

.....

.....

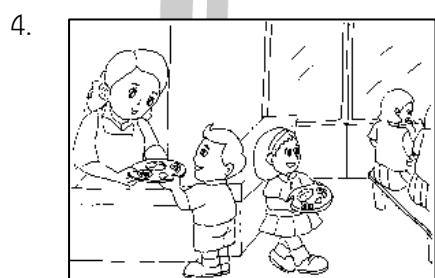
.....

.....

.....

.....

.....

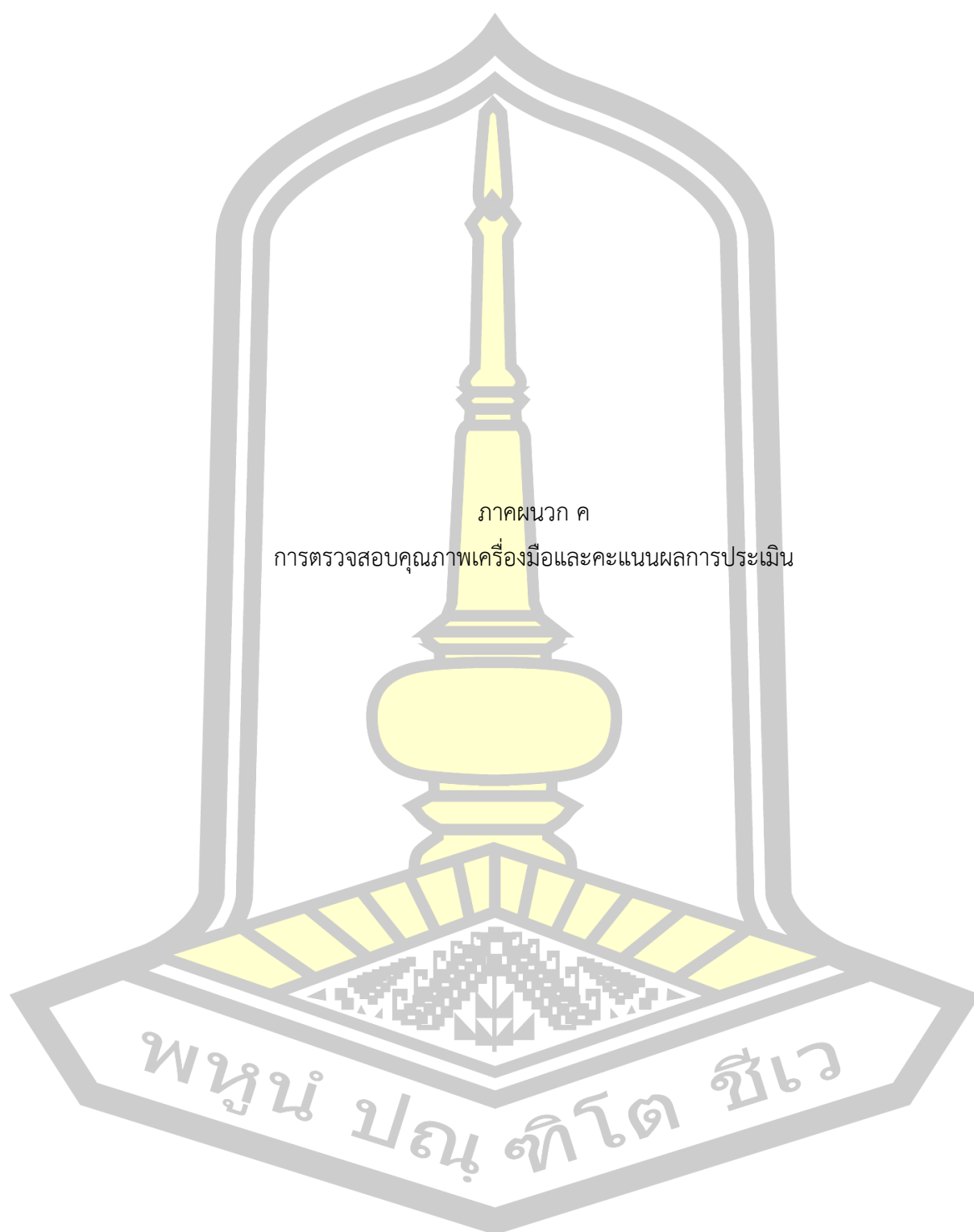
.....

.....

.....

พูน ปณ ทัต ชีเว

ตารางที่ 26 (ต่อ)

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	แผนที่ 8
4. สารการเรียนรู้								
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00	5.00
4.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	4.33	5.00	5.00	4.67	5.00	4.67	5.00
5. กิจกรรมการเรียนรู้								
5.1 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)	4.33	5.00	4.00	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และสารการเรียนรู้	5.00	4.67	5.00	4.67	4.33	5.00	5.00	5.00
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.00	4.00	4.67	4.33	5.00	4.67	4.67	5.00
5.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	4.00	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33
5.5 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4.67	4.67	5.00	4.33	4.33	4.00	4.67	5.00
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้								
6.1 สื่อสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	4.00	5.00	5.00	4.67	5.00	5.00	4.33
6.2 สื่อส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสม กับวัยของผู้เรียน	5.00	4.33	4.00	5.00	4.33	5.00	4.67	5.00
7. การวัดและประเมินผล								
7.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัด สอดคล้องกับพฤติกรรมที่กำหนด ในจุดประสงค์	4.67	4.33	4.67	5.00	4.33	4.00	5.00	4.67
7.2 วิธีการวัดและเครื่องมือวัด สอดคล้องกับระดับความสามารถ ของผู้เรียน	4.67	4.67	4.67	5.00	4.33	4.00	5.00	5.00

ตารางที่ 27 แสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ในการประเมินผลความเหมาะสมของ
แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน
ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
1. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
1.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4.63	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับสาระสำคัญ	4.88	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
2. สาระสำคัญ			เหมาะสมมากที่สุด
2.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.88	0.25	
2.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4.75	0.39	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.1 มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดที่กำหนด	4.75	0.39	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 กิจกรรมที่ออกแบบสามารถพัฒนาผู้เรียนให้ บรรลุจุดประสงค์ได้	4.63	0.45	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 มีความเหมาะสมกับพัฒนาการและศักยภาพ ของผู้เรียน	4.71	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 สามารถวัดและประเมินผลได้ตรงตามสภาพ จริง	4.71	0.38	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 บูรณาการทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และ เจตคติ (A)	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้			
4.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.79	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้			
5.1 กิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ตามรูปแบบการอ่านและการเขียนจากภาพ (PWIM)	4.75	0.39	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 27 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ความหมาย
5.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และ สาระการเรียนรู้	4.83	0.25	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	4.54	0.40	เหมาะสมมากที่สุด
5.4 เรียงลำดับกิจกรรมได้เหมาะสมกับเนื้อหา	4.75	0.39	เหมาะสมมากที่สุด
5.5 ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม	4.58	0.35	เหมาะสมมากที่สุด
6. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
6.1 สื่อสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.67	0.40	เหมาะสมมากที่สุด
6.2 สื่อส่งผลให้เกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.67	0.40	เหมาะสมมากที่สุด
7. การวัดและประเมินผล			
7.1 วิธีวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับ พฤติกรรมที่กำหนดในจุดประสงค์	4.58	0.35	เหมาะสมมากที่สุด
7.2 วิธีการวัดและเครื่องมือวัดสอดคล้องกับ ระดับความสามารถของผู้เรียน	4.67	0.36	เหมาะสมมากที่สุด
รวม	4.74	0.32	เหมาะสมมากที่สุด

ตารางที่ 28 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย

ตัวชี้วัด	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 1 : การอ่านคำ							
ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	ให้นักเรียนอ่านสะกดคำที่กำหนดให้						
	1. กางเกง	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2. มะม่วง	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3. ดินสอ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4. ไต้ฝุ่น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5. ชมพู	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	6. มะขาม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7. กระต่าย	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	8. นิยาย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9. มะนาว	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	10. เข้าแถว	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	11. จิ้งจอก	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	12. นางเงือก	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	13. มังคุด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	14. สะอาด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15. อาบน้ำ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	16. สับปะรด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	17. แต่งโม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	18. รักษา	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	19. วิตามิน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
20. กำเนิด	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง	

ตารางที่ 28 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 2 : การอ่านประโยค							
ท 1.1 ป. 1/1 อ่านออกเสียงคำคล้องจอง และข้อความสั้น ๆ	ให้นักเรียนอ่านออกเสียงประโยคที่กำหนดให้						
	1. ฉันช่วยแม่ทำกับข้าว	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2. จี๋ใส่กางเกงขาสั้น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3. เสือหิวมันจึงดุร้าย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4. กบกระโดดอยู่ริมบึง	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	5. รุ่งกินน้ำมีเจ็ดสี	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	6. ฟ้าใส่ไปเที่ยวทะเล	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	7. ใบบัวเป็นช้างตัวเมีย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8. ผึ้งนกเกาะบนต้นไม้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9. น้องชอบกินกล้วยเดี่ยวเรือ	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
10. พ่อรีดนมวัวไปขาย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง	

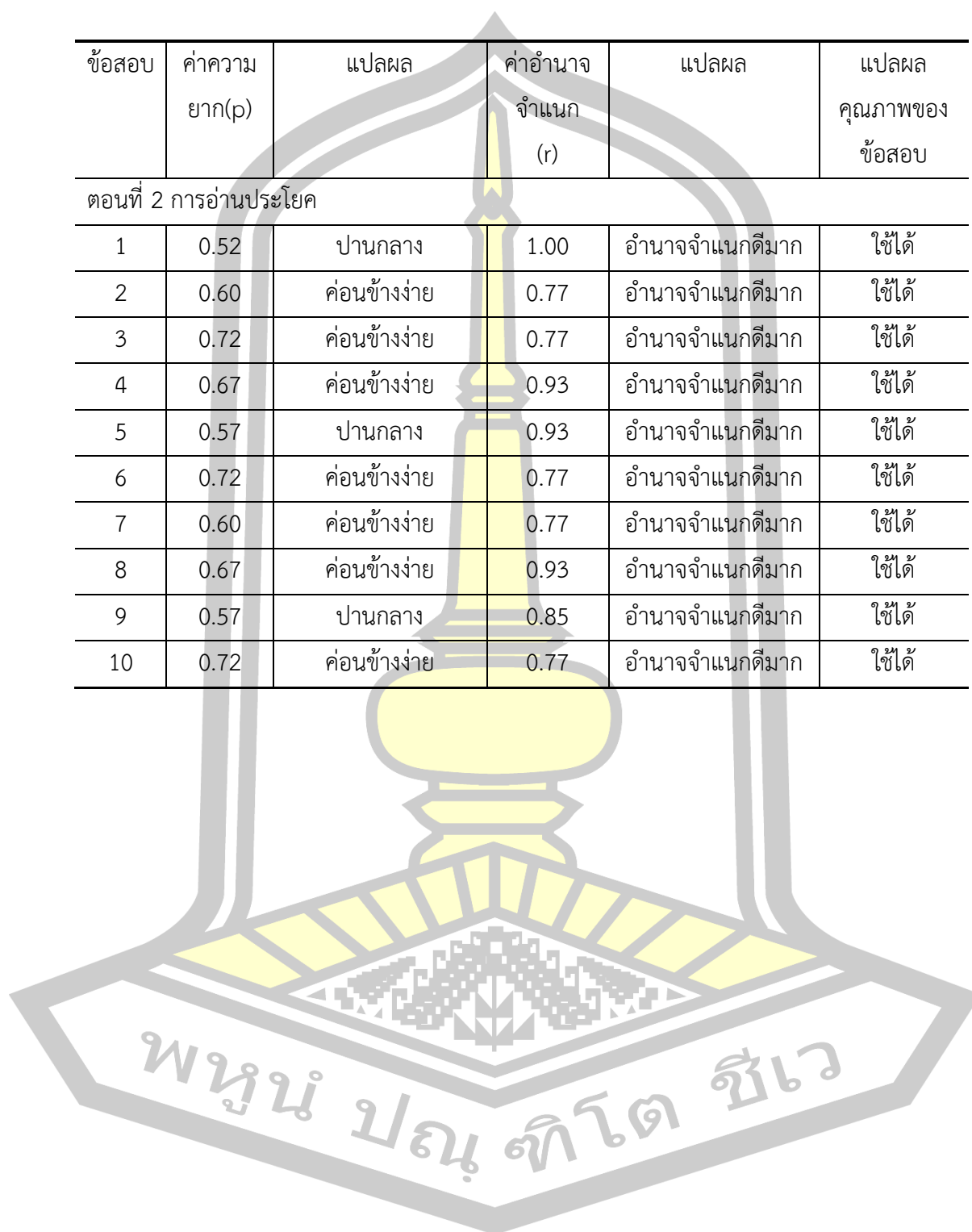
พหุ ประถมศึกษา

ตารางที่ 29 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการอ่านภาษาไทย

ข้อสอบ	ค่าความ ยาก(p)	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
ตอนที่ 1 การอ่านคำ					
1	0.97	ง่ายมาก	0.08	อำนาจจำแนกไม่ดี	ตัดทิ้ง
2	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
3	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.70	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
4	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
5	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
6	0.95	ง่ายมาก	0.16	อำนาจจำแนกไม่ดี	ตัดทิ้ง
7	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
9	0.87	ง่ายมาก	0.39	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
10	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
11	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
12	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
13	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
14	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
15	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
16	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
17	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
18	0.87	ง่ายมาก	0.32	อำนาจจำแนกดี	ตัดทิ้ง
19	0.57	ปานกลาง	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
20	0.57	ปานกลาง	0.85	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้

ตารางที่ 29 (ต่อ)

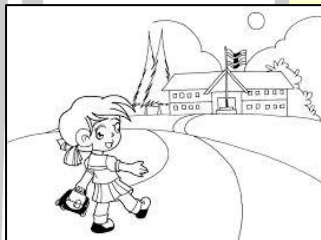
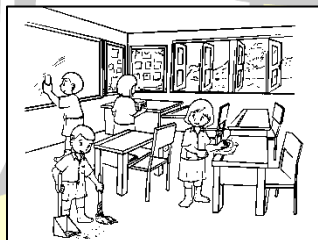
ข้อสอบ	ค่าความ ยาก(p)	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
ตอนที่ 2 การอ่านประโยค					
1	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
2	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
3	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
4	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
5	0.57	ปานกลาง	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
6	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
7	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
9	0.57	ปานกลาง	0.85	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
10	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้

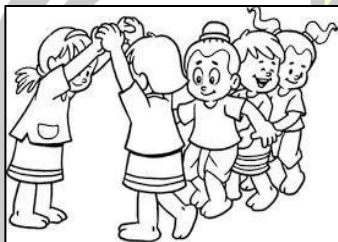
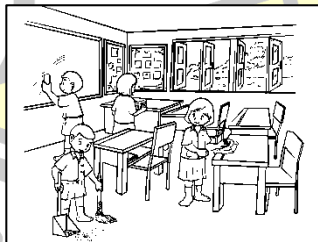
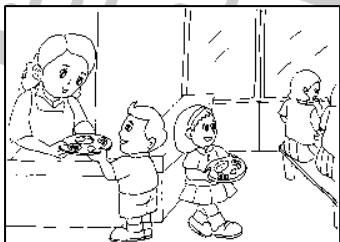
ตารางที่ 30 ผลการประเมินค่าความสอดคล้องของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย

ตัวชี้วัด	ข้อความถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 1 : การเขียนตามคำบอก							
ท 4.1 ป. 1/2 เขียน สะกดคำ และ บอก ความหมาย ของคำ	ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกตาม คำที่กำหนดให้ถูกต้อง						
	1. แดงโม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2. จิงโจ้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3. บันได	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4. ไต้ฝุ่น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	5. มะยม	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	6. กระดุม	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	7. นิสัย	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	8. กระต่าย	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	9. สีเขียว	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	10. เกี้ยวข้าว	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	11. ดอกไม้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	12. จิ้งจอก	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	13. ข้าวโพด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	14. สะอาด	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	15. อาบน้ำ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	16. สับปะรด	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	17. มดดำ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	18. พุงนา	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	19. นักเรียน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
	20. ยางลบ	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง

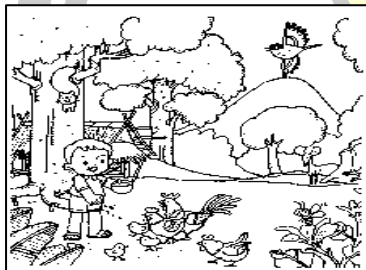
ตารางที่ 30 (ต่อ)

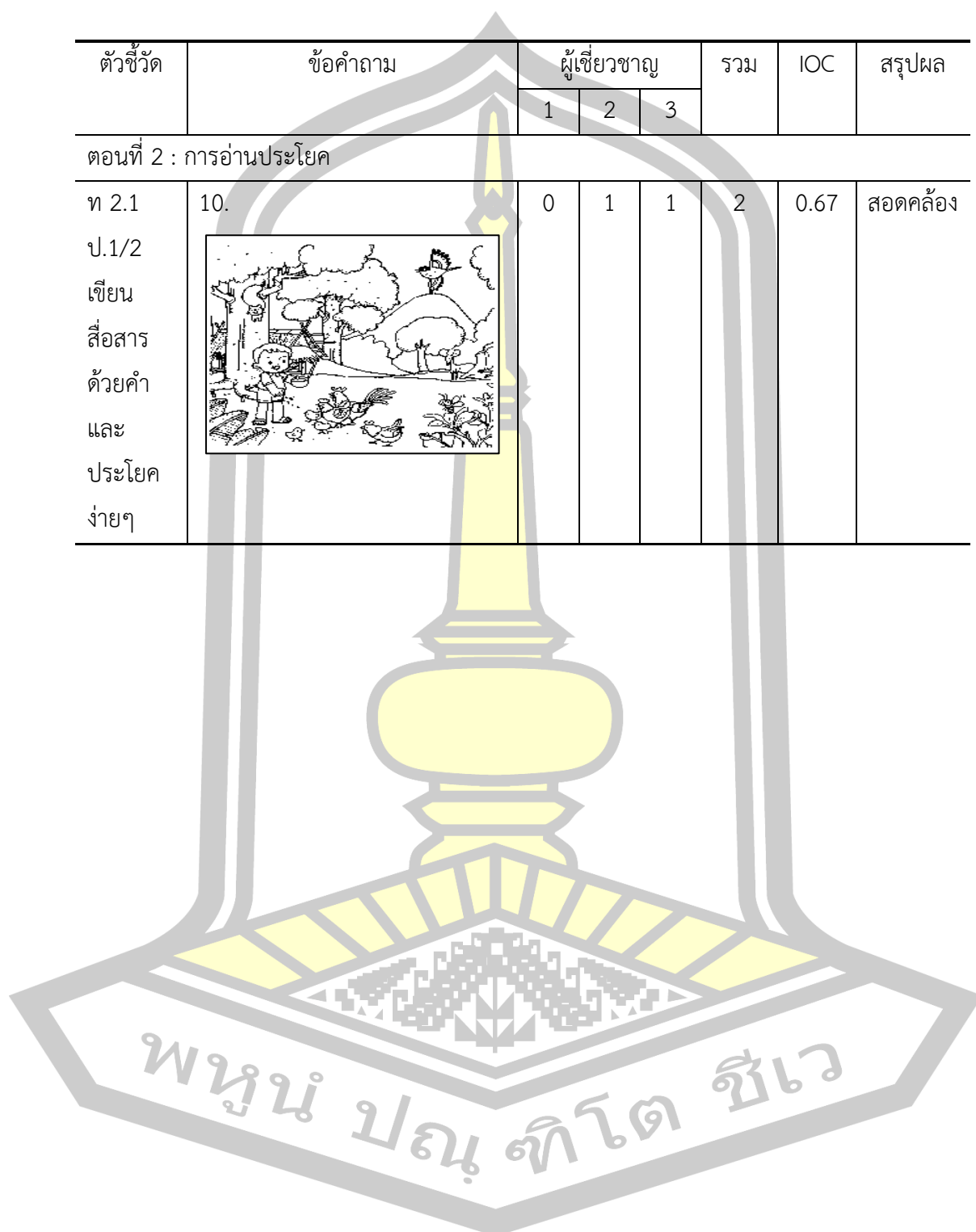
ตัวชี้วัด	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 2 : แต่งประโยคจากภาพ							
ท 2.1 ป.1/2 เขียน สื่อสาร ด้วยคำ และ ประโยค ง่ายๆ	ให้นักเรียนพิจารณาภาพที่กำหนดแล้วเล่าเรื่องจากภาพโดยการเขียนให้เป็นประโยคให้ได้ใจความ						
	1. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	2. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	3. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	4. 	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 2 : การอ่านประโยค							
ท 2.1 ป. 1/2 เขียน สื่อสาร ด้วยคำ และ ประโยค ง่ายๆ	5. 	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
	6. 	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
	7. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	8. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
	9. 	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตารางที่ 30 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	ข้อความคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
		1	2	3			
ตอนที่ 2 : การอ่านประโยค							
ท 2.1 ป.1/2 เขียน สื่อสาร ด้วยคำ และ ประโยค ง่ายๆ	10. 	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง

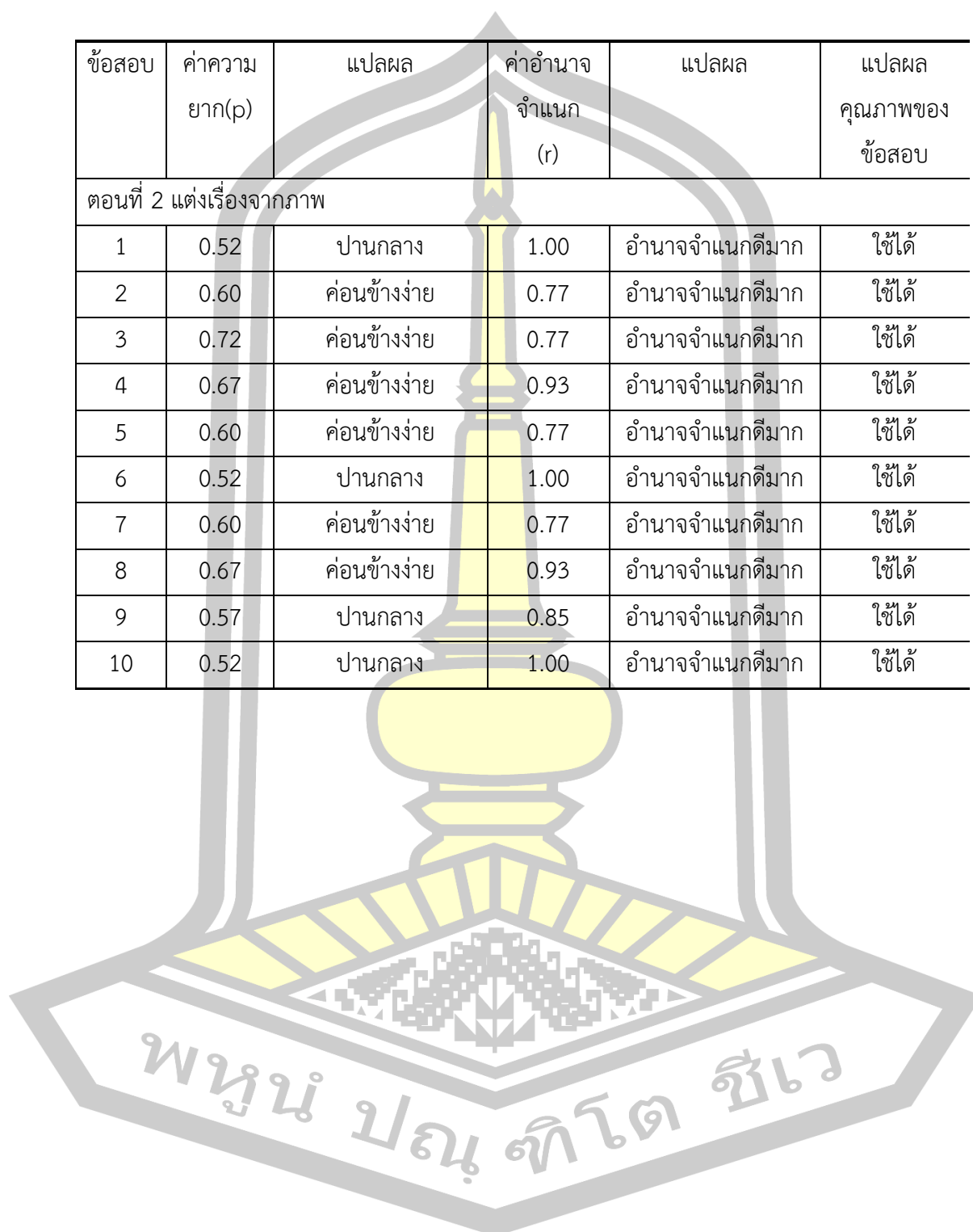

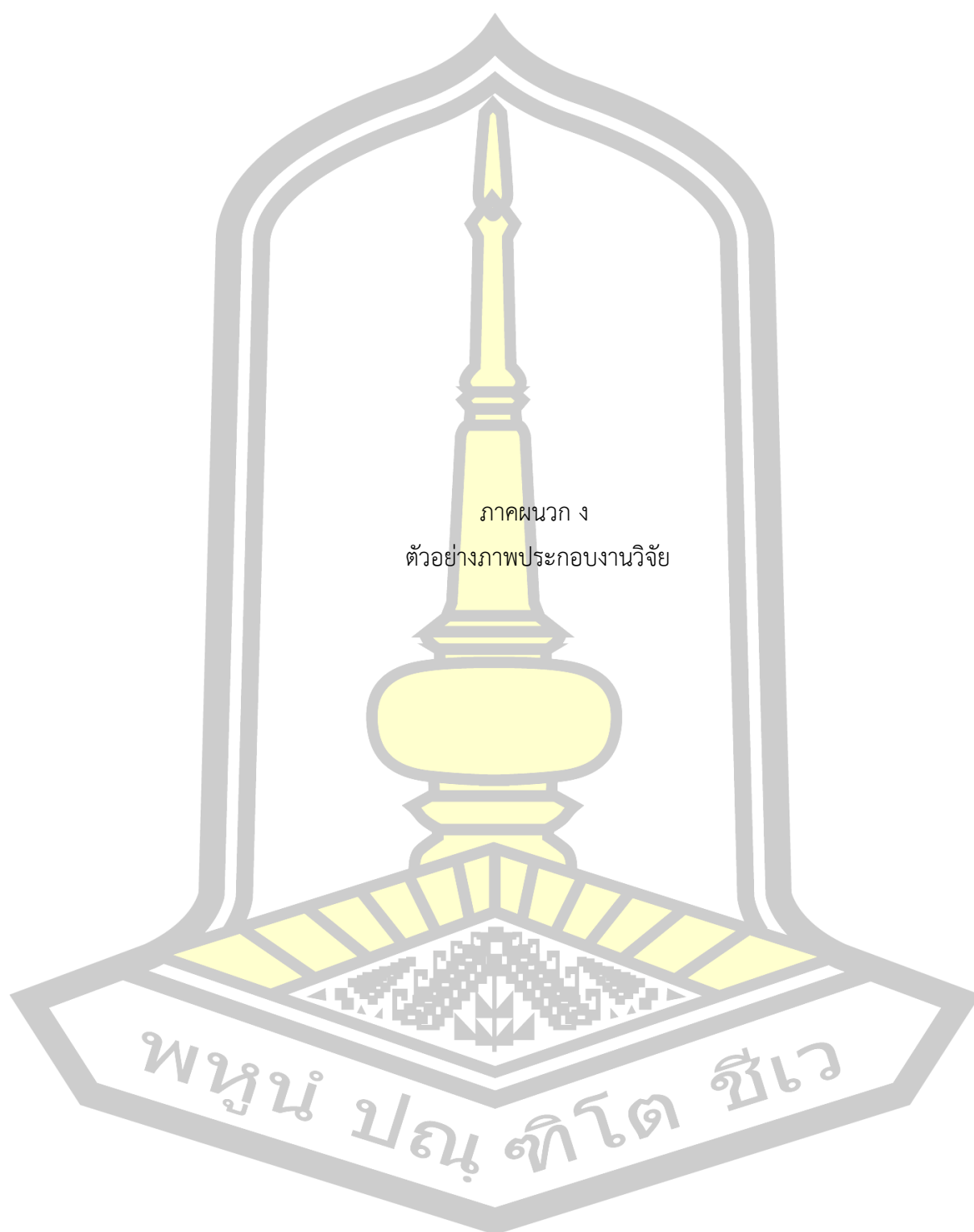
ตารางที่ 31 ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาไทย

ข้อสอบ	ค่าความยาก(p)	แปลผล	ค่าอำนาจจำแนก (r)	แปลผล	แปลผลคุณภาพของข้อสอบ
ตอนที่ 1 การเขียนตามคำบอก					
1	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
2	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
3	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
4	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
5	0.95	ง่ายมาก	0.16	อำนาจจำแนกไม่ดี	ตัดทิ้ง
6	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
7	0.75	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
8	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
9	0.87	ง่ายมาก	0.39	อำนาจจำแนกดี	ใช้ได้
10	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
11	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
12	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
13	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
14	0.87	ง่ายมาก	0.32	อำนาจจำแนกดี	ตัดทิ้ง
15	0.92	ง่ายมาก	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้	ตัดทิ้ง
16	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
17	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
18	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
19	0.57	ปานกลาง	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
20	0.57	ปานกลาง	0.85	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้

ตารางที่ 31 (ต่อ)

ข้อสอบ	ค่าความ ยาก(p)	แปลผล	ค่าอำนาจ จำแนก (r)	แปลผล	แปลผล คุณภาพของ ข้อสอบ
ตอนที่ 2 แต่งเรื่องจากภาพ					
1	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
2	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
3	0.72	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
4	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
5	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
6	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
7	0.60	ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
8	0.67	ค่อนข้างง่าย	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
9	0.57	ปานกลาง	0.85	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้
10	0.52	ปานกลาง	1.00	อำนาจจำแนกดีมาก	ใช้ได้

ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการอ่านการเขียนจากภาพ (PWIM)

ใบงาน เรื่อง มาตรา เกย

ตอนที่ ๑ เขียนคำมาตรา เกย ให้ตรงกับรูปภาพ

ตักห่อ

ป๋าย

ทอ

กราย

ตักห่อ

ตอนที่ ๒ เพิ่มคำมาตรา เกย (ย สะกด)

รอย

ทาย

มว

สว

ตอนที่ ๓ แต่งประโยคจากคำในมาตรา เกย

คำ	ประโยค
๑. รอย	ฉัน รอย รอย
๒. สว	ฉัน รอย สว
๓. มว	ฉัน รอย มว

ชื่อ..... เลขที่.....

ตรวจแล้ว

10 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยรูปแบบการอ่านการเขียนจากภาพ (PWIM)

ใบงาน เรื่อง มาตรา กก

ตอนที่ ๑ เขียนคำมาตรา กก ให้ตรงกับรูปภาพ

~~นกเงือก~~

~~หอยทาก~~

~~นก~~

~~คางคก~~

~~กวาง~~

ตอนที่ ๒ เพิ่มคำมาตรา กก (ก สะกด)

~~ยก~~

~~ลูก~~

~~อีก~~

~~พลิก~~

ตอนที่ ๓ แต่งประโยคจากคำในมาตรา กก

คำ	ประโยค
๑. คางคก	พ่อเลี้ยงคางคก
๒. นก	แม่เลี้ยงนก
๓. กวาง	ย่าเลี้ยงกวาง

ชื่อ.....
วิชา.....
ชั้น.....
เลขที่.....

ตรวจแล้ว

13 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ตัวอย่างผลงานนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการอ่านการเขียนจากภาพ (PWIM)

ใบงาน เรื่อง มาตรา เกอว

ตอนที่ ๑ เขียนคำมาตรา เกอว ให้ตรงกับรูปภาพ

~~ยาฆา~~

~~วาว~~

~~แมว~~

~~เคียว~~

~~ดาว~~

ตอนที่ ๒ เพิ่มคำมาตรา เกอว (ว สะกด)

~~มะฆา~~

~~ขวัว~~

~~สัว~~

~~หิว~~

ตอนที่ ๓ แต่งประโยคจากคำในมาตรา เกอว

คำ	ประโยค
๑. ขวัว	จิ้งจอกขวัวขวัว
๒. ดาว	จิ้งจอกดาว
๓. แมว	จิ้งจอกแมว

ชื่อ น.ส. ไชยธิดา ชั้น ๑.๑ เลขที่ ๑๓

ตรวจแล้ว

11 กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ขั้นตอน : นักเรียนออกมาอ่านประโยคที่หน้าชั้นเรียน

ขั้นตอน : ครูทดสอบการอ่านคำของนักเรียน โดยทดสอบทีละ 1 คน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวปริมประภา ภูสมปอง
วันเกิด	5 มกราคม 2539
สถานที่เกิด	ร้อยเอ็ด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	252/37 ม.9 ต.เหนือเมือง อ.เมืองร้อยเอ็ด จ.ร้อยเอ็ด
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านเชียง ต.บ้านเชียง อ.เชียงขวัญ จ.ร้อยเอ็ด
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2557 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. 2562 การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2568 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ทุนวิจัย	-
ผลงานวิจัย	-

พูน ปณ ภัโต ชีเว